

Møteinnkalling

Utvalg: Midtre Nordland nasjonalparkstyre
Møtested: Storjord
Dato: 16.06.2015
Tidspunkt: 09:00

Eventuelt forfall må meldes snarest på tlf. 755 47981 / 974 357 83. Vararepresentanter møter etter nærmere beskjed.

Husk befaring til Jordbruhytta og Gåsvatnan landskapsvernområde mandag 15. juni! Eget program for befaringa sendes separat på mail.

Orienteringssaker:

Mandag:

Bokprosjekt Saltfjellvernets historie – v. Terje Øiesvold

Tirsdag:

- Revisjon av Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark v. Kjell Eivind Madsen (Fylkesmannen i Nordland)
- Sårbarhetsanalyse Rago v. Geir Arnesen (Ecofact)
- Naturveiledning Polarsirkelen v. Benny Sætermo (Nordland nasjonalparksenter)
- 150 års jubileum BOT v. Siv Mossleth (styreleder i Midtre Nordland nasjonalparkstyre)
- Orienteringer fra sekretariatet
 - o Nasjonalparkkonferansen 2015 (IIN)
 - o Nye vedtekter og stillingsinstruks (IIN)
 - o Ny merkevarestrategi for Norges nasjonalparker (IIN)
 - o Vertskapskurs (IIN)
 - o Innfallsporter til Sjunghatten nasjonalpark (RSK)
 - o Rypefredning i Láhko nasjonalpark (RSK)

Saksliste

Utvalgs- saksnr	Innhold	Lukket	Arkiv- saksnr
ST 15/2015	Godkjenning av innkalling / protokoll		2003/577
ST 16/2015	Delegerte saker		2003/577
DS 7/2015	Junkerdal nasjonalpark - Dispensasjon for motorisert transport i forbindelse med malmløting - Drake Resources Ltd		2015/1669
DS 8/2015	Junkerdal nasjonalpark - Dispensasjon for bruk av snøscooter ved transport til hytte i Øvre Risedal - Erik Hugås		2015/2032
DS 9/2015	Dispensasjon - motorferdsel - Gåsvatnan landskapsvernområde - Arnfinn Olsen		2015/2118
DS 10/2015	Gåsvatnan landskapsvernområde. Dispensasjon for transport av saltslikkestein med snøskuter - Saltdal sausankerlag		2012/2557
DS 11/2015	Dispensasjon Motorferdsel Åsvasshytta - Saltfjellet - Svartisen nasjonalpark - Beiarn Jegerfiskeforening		2015/1155
DS 12/2015	Dispensasjon fra verneforskriften - Motorferdsel - Østerrundvatn - Østre Rundvann - Saltfjellet landskapsvernområde - Jim Aronsen		2012/6454
ST 17/2015	Referatsaker		2003/577
RS 5/2015	Angående gjerde langs jernbanelinja over Saltfjellet og oppfølging av vilkår i dispensasjon fra verneforskriftene - Saltfjellet landskapsvernområde		2012/4012
RS 6/2015	Vedr evalueringsrapport - Gjerde langs jernbanelinja over Saltfjellet og oppfølging av vilkår i dispensasjon fra verneforskriftene - Saltfjellet landskapsvernområde		2012/4012
RS 7/2015	Melding om vedtak. Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark. Rinhornrennet. ny dispensasjon for bruk av motorisert kjøretøy for preparering av skiløype		2012/1346
RS 8/2015	Avgjørelse i klagesak om utvidelse av hytte - Gåsvatnan landskapsvernområde - Sissel Pettersen		2012/4105
RS 9/2015	Spørsmål om leiekjøring for reindriftsnæringa på privat grunn		2015/2470

RS 10/2015	Varsel - Sulitjelma Mineral AS er tildelt utvinningsrett for Diamanten A i Sulitjelma - Saltdal	2015/2642
RS 11/2015	MIDNOR - Junkerdal nasjonalpark - Behov for oppdatering av verneforskrift og vernekart	2015/3429
RS 12/2015	Referat fra møte 12. mai 2015 - Ørnes hotell	2015/3474
RS 13/2015	Referat - Dialogmøte innfallsport Storvollen	2014/7649
ST 18/2015	Avslag Søknad om utbygging av hytte Store Gåsvatn Gåsvatnan landskapsvernområde	2015/1258
ST 19/2015	Søknad om dispensasjon fra verneforskriften - Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark - Utvidelse av hytte i Brundalen - Joar Lillerødvann	2015/1534
ST 20/2015	Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark. Klage på avslag om oppføring av platting ved Bjøllåvasshytta	2012/1336
ST 21/2015	Søknad om merking av fjelltrimløype	2015/1694
ST 22/2015	Gåsvatnan landskapsvernområde. Bodø kommune. Avslag på søknad om motorisert ferdsel	2012/2557
ST 23/2015	Låhko nasjonalpark - Søknad om dispensasjon på forlenget tid for temperaturloggere - forskningsprosjekt på grønlandsstarr - Norsk institutt for naturforskning	2014/2020
ST 24/2015	Sjunkhatten nasjonalpark - Søknad om utlegging av fortøyning for fritidsbåt - Stein Haugen	2015/1504
ST 25/2015	Søknad om fangst/merking av snøugle og bruk av helikopter i Rago nasjonalpark, Junkerdal nasjonalpark og Saltfjellet - Svartisen nasjonalpark m/landskapsvernområder	2011/3383
ST 26/2015	Sjunkhatten og Rago nasjonalpark - Høring av utkast til distriktsplan - Doukta reinbeitedistrikt	2015/1912
ST 27/2015	Oppheving av ST 41/2013: Retningslinjer for utbetaling av honorar ved befaringer og konferanser	2013/3764
ST 28/2015	MIDNOR - Dispensasjon motorferdsel - Saltfjellet landskapsvernområde - Naturbevakare Tom Wiklund	2015/3656
ST 29/2015	Eventuelt	2003/577

ST 16/2015 Delegerte saker

DS 7/2015 Junkerdal nasjonalpark - Dispensasjon for motorisert transport i forbindelse med malmleting - Drake Resources Ltd

DS 8/2015 Junkerdal nasjonalpark - Dispensasjon for bruk av snøscooter ved transport til hytte i Øvre Risedal - Erik Hugås

DS 9/2015 Dispensasjon - motorferdsel - Gåsvatnan landskapsvernområde - Arnfinn Olsen

DS 10/2015 Gåsvatnan landskapsvernområde. Dispensasjon for transport av saltslikkestein med snøskuter - Saltdal sausankerlag

DS 11/2015 Dispensasjon Motorferdsel Åsvasshytta - Saltfjellet - Svartisen nasjonalpark - Beiarn Jeger- fiskeforening

DS 12/2015 Dispensasjon fra verneforskriften - Motorferdsel - Østerrundvatn - Østre Rundvann - Saltfjellet landskapsvernområde - Jim Aronsen

ST 17/2015 Referatsaker

Jernbaneverket
Postboks 4350
2308 HAMAR

SAKSBEHANDLER: GUNNAR ROFSTAD

ARKIVKODE: 2012/4012 - 541

DATO: 18.03.2015

Angående gjerde langs jernbanelinja over Saltfjellet og oppfølging av vilkår i dispensasjon fra verneforskriftene - Saltfjellet landskapsvernområde

Viser til deres brev av 24.03.2014.

Saken ble diskutert på møtet i Arbeidsutvalget for Midtre Nordland nasjonalparkstyre 23.02.2015 og ansvarlig saksbehandler ble pålagt å etterspørre Jernbaneverket om status for arbeidet med å utarbeidet evalueringsrapporten.

Vi ønsker en tilbakemelding på kontaktperson i NINA og hvilken fugleekspert som er engasjert for å telle fugl slik at man får et grunnlag for evaluering av gjerdet.

Vi vil bemerke at dispensasjon for oppføring av gjerdet ble gitt i juli 2010 og at etter 5 år skulle effekten av gjerdet evalueres. Det forventes at evalueringsrapporten ferdigstilles i løpet av 2015.

Med hilsen

Gunnar Rofstad
nasjonalparkforvalter

Kopi til:
Søndre Lønsdal hytteforening

Fra: Rofstad, Gunnar[fmnogro@fylkesmannen.no] Dato: 26.03.2015 14:52:58 Til: *FMNO - Dokumentasjonssenteret brukerstøtte Tittel: VS: Angående gjerde langs jernbanelinja over Saltfjellet og oppfølging av vilkår i dispensasjon fra verneforskriftene - Saltfjellet landskapsvernområde
Journalføres 12/4012.

Med hilsen

Gunnar Rofstad
nasjonalparkforvalter
 Midtre Nordland nasjonalparkstyre

 Tlf.nr: 75531565
 Epost: fmnogro@fylkesmannen.no

For mer informasjon om Midtre Nordland nasjonalparkstyre
<http://www.nasjonalparkstyre.no/no/Midtre-Nordland/>

Fra: Fossum Torstein [mailto:FOSTOR@jbv.no]
Sendt: 24. mars 2015 08:55
Til: Rofstad, Gunnar
Kopi: georg.de.besche@sbnnett.no; Almåsbro Jan Birger
Emne: SV: Angående gjerde langs jernbanelinja over Saltfjellet og oppfølging av vilkår i dispensasjon fra verneforskriftene - Saltfjellet landskapsvernområde

Hei,

Viser til deres brev av 18.03.2015.

Når det gjelder utarbeidelse av evalueringsrapporten vil denne bli utarbeidet innen utgangen av året. Vi kommer til å knytte til oss ekspert fra NINA til å hjelpe oss med denne evalueringen, og i tillegg innkalle til et møte med respektive brukere av området for å se på konsekvensene av tiltaket. For Jernbaneverket og reinnæringen har dette vært en stor suksess da antall påkjørsler av dyr i området har blitt redusert betraktelig.

Vi har vært i kontakt med Jørn Thomassen i NINA.

Vi kommer tilbake med tid og sted for et møte.

Med vennlig hilsen

Torstein Fossum
 Prosjektleder,
 Prosjekter Nord

Jernbaneverket
 Mobil: 47253347
 Email: fostor@jbv.no

Fra: Rofstad, Gunnar [<mailto:fmnogro@fylkesmannen.no>]
Sendt: 19. mars 2015 14:16
Til: Fossum Torstein
Kopi: georg.de.besche@sbnnett.no
Emne: Angående gjerde langs jernbanelinja over Saltfjellet og oppfølging av vilkår i dispensasjon fra verneforskriftene - Saltfjellet landskapsvernområde

Angående gjerde langs jernbanelinja over Saltfjellet og oppfølging av vilkår i dispensasjon fra verneforskriftene - Saltfjellet landskapsvernområde: Angående gjerde langs jernbanelinja over Saltfjellet og oppfølging av vilkår i dispensasjon fra verneforskriftene - Saltfjellet landskapsvernområde.DOC

Med hilsen

Gunnar Rofstad

nasjonalparkforvalter

Midtre Nordland nasjonalparkstyre

Tlf.nr: 75531565

Epost: fmnogro@fylkesmannen.no

For mer informasjon om Midtre Nordland nasjonalparkstyre

<http://www.nasjonalparkstyre.no/no/Midtre-Nordland/>

IL Stormfjell v/Ørjan Kristiansen

8110 MOLDJORD

SAKSBEHANDLER: GUNNAR ROFSTAD

ARKIVKODE: 2012/1346 - 432.3

DATO: 30.03.2015

Melding om vedtak. Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark. Reinhornrennet. Ny dispensasjon for bruk av motorisert kjøretøy for preparering av skiløype

Deres nye søknad av 30.03.2015 ble behandlet i AU etter høring i styret 30.03.2015.. Herved oversendes vedtaket.

Arbeidsutvalgets vedtak – enstemmig:

Il Stormfjell ved Morten Hammer gis dispensasjon for å gjennomføre Reinhornrennet.

Dispensasjonen fra motorferdselforbudet gis på følgende vilkår:

- Klargjøring av løypetraseen gjelder perioden 30.03 – 04.04 -2015 og den skal kjøres med tråkkemaskin.
- De 4 snøskuterne skal kun bruke selve renndagen i forbindelse med kjøring av saft og Havresuppe og dersom det er oppstår havari på tråkkemaskina.

Dispensasjonen fra ferdselsreguleringen gjelder både for forberedende arbeid og for gjennomføring av selve arrangementet.

Dispensasjonen gis med hjemmel § 48 i naturmangfoldloven

Med hilsen

Gunnar Rofstad
Nasjonalparkforvalter

Parter i saken:

Beiarn kommune		8110	Moldjord
Miljødirektoratet	Postboks 5672 Sluppen	7485	Trondheim
Fylkesmannen i Nordland	Moloveien 10	8002	BODØ
I.L. Stormfjell v/Ørjan Kristensen		8110	MOLDJORD
Naturvernforbundet i Nordland	Loffjellveien 7	8602	Mo i Rana
Saltfjellet reinbeitedistrikt	Junkerdal	8255	RØKLAND
Statskog Fjelltjenesten v/Kristian Sivertsen	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS
Statskog SF avd. Fauske	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS

DET KONGELIGE
KLIMA- OG MILJØDEPARTEMENT

Sissel Pettersen
Moveien 14
8250 ROGNAN

Vår ref
13/2494

Dato
21.04.2015

Avgjørelse i klagesak om utvidelse av hytte i Gåsvatnan landskapsvernområde

Vi viser til klagesak oversendt til Miljøverndepartementet (nå Klima- og miljødepartementet) 24. juni 2013.

Klima- og miljødepartementet opprettholder nasjonalparkstyrets avslag på søknad om utvidelse av hytte i Gåsvatnan landskapsvernområde.

Sakens bakgrunn

Sissel Pettersen søkte 18. mai 2012 om utvidelse av hytte ved Kvitbergvatnet innenfor Gåsvatnan landskapsvernområde i Saltdal kommune. Eksisterende hytte er 80m², og det ble søkt om en utvidelse på 20 m². I sin søknad viste Sissel Pettersen til at grensen for tillatt størrelse på hytter i Saltdal kommune nå er 100m², og at hun har delt feste med sin mor der de disponerer 40 m² av hytta hver (i dag er de eiere av hytta og tomta).

Midtre Nordland nasjonalparkstyre avslo søknaden om utvidelse av hytta i vedtak 4. september 2012.

Styret mente at tiltaket er i strid med verneformålet, og viser særlig til at en dispensasjon kan skape presedens. Det vises også til hensynet til samlet belastning.

Sissel Pettersen påklaget i brev 26. september 2012 vedtaket om avslag på søknaden. Hun viser blant annet til at bygningen ligger i et etablert hyttefelt, hvor de fleste hyttene har blitt renoveret og utbygget. Hun viser også til at bebyggelsen er lite synlig i terrenget, at bruk av hyttene er til fordel for bl.a. fiskekultivering mv, at det utenfor verneområdet tillates

Postadresse
Postboks 8013 Dep
NO-0030 Oslo
postmottak@kld.dep.no

Kontoradresse
Kongens gate 20
<http://www.kld.dep.no/>

Telefon*
22 24 90 90
Org no.
972 417 882

Naturforvaltningsavdelinge
n

Saksbehandler
Linn Helmich Pedersen
47259173

utbygging til 100m², samt at foreningshytter er tillatt utvidet.

Nasjonalparkstyret opprettholdt i møte 6. desember 2012 sitt avslag på søknaden.

Klagen ble oversendt Direktoratet for naturforvaltning (nå Miljødirektoratet) for forberedende klagebehandling 2. januar 2013.

Direktoratet sendte sin tilrådning til Miljøverndepartementet i brev 24. juni 2013. Direktoratet tilråder at styrets avslag opprettholdes.

For nærmere beskrivelse av sakens bakgrunn vises det til direktoratets faglige tilrådning.

Klima- og miljødepartementets vurderinger

Klima- og miljødepartementet mener at saken er tilstrekkelig opplyst, og at klagen kan behandles. Klageinstansen kan prøve alle sider av saken, jf. forvaltningsloven § 34.

Klageinstansen kan treffe nytt vedtak i saken eller oppheve vedtaket og sende saken tilbake til underinstansen for helt eller delvis ny behandling.

Verneforskriften for Gåsvatnan landskapsvernområde, forskrift 8. september 1989 nr. 894, angir verneformålet og hva som er tillatt innenfor landskapsvernområdet. Etter pkt. 1 i kapittel IV er det i utgangspunktet forbud mot inngrep som kan endre landskapets art eller karakter. Kapittel VI har bestemmelser om hvilke tiltak det likevel kan gis tillatelse til. Det er ikke åpnet for å gi tillatelse til utvidelse av private hytter.

Dispensasjon for utvidelse av hytta må derfor vurderes etter den generelle dispensasjonsbestemmelsen i naturmangfoldloven § 48.

Kunnskap om verneområdet er hentet fra nasjonalparkstyrets og direktoratets behandling av saken, klagen, verneforskriften, fylkesmannen i Nordland, Sissel Pettersen og databasene Artskart og Naturbase, jf. prinsippet om kunnskapsgrunnlag i naturmangfoldloven § 8.

Etter § 48 første ledd er vilkårene for at forvaltningsmyndigheten skal kunne gjøre unntak fra et vernevedtak at det "ikke strider mot vernevedtakets formål og ikke kan påvirke verneverdiene nevneverdig".

Dersom vilkårene er oppfylt, følger det av § 48 at dispensasjon "kan" gis. Med dette har ingen krav på dispensasjon, det er opp til forvaltningsmyndighetens skjønn om dispensasjon skal gis. Det følger av forarbeidene til § 48 at terskelen for å gi dispensasjon er høy. Bestemmelsen kan ikke anvendes for å utvide rammen som er trukket opp i vernevedtaket, den er i utgangspunktet en sikkerhetsventil som skal fange opp uforutsette tilfeller eller spesielle/særlige tilfeller som ikke ble vurdert på vernetidspunktet. Særlig konsekvensene av en dispensasjon bør vurderes, hvor det at andre kan tenkes å søke om dispensasjon på samme

grunnlag og dermed kunne gi økt fremtidig press for liknende dispensasjoner nevnes som eksempel.

Det følger av forarbeidene at hva som må anses å være i strid med verneformålet, må ses i sammenheng med tiltakets omfang, art og plassering vurdert opp mot verneformålet. For vilkåret om at tiltaket ikke «påvirker verneverdiene nevneverdig» følger det av forarbeidene at ordet «nevneverdig» viser til at det skal være en ganske snever adgang til dispensasjon. Kun i de tilfeller tiltaket vil ha begrenset virkning for verneverdiene slik at vernevedtaket ikke uthules gjennom omfattende dispensasjoner er det en dispensasjonsadgang.

Det følger av kapittel III i verneforskriften at verneformålet for Gåsvatnan landskapsvernområde er å bevare et egenartet og vakkert naturlandskap, herunder Jarbrudalen med Russåga, Norges største uregulerte elv og de botanisk meget rike områdene i Kvitberget og Skjevlfjell. I tillegg skal landskapsvernområdet sammen med Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark, Saltfjellet landskapsvernområde og Storlia naturreservat bidra til å bevare et sammenhengende naturområde, som også inneholder mange samiske og andre kulturminner.

Departementet støtter nasjonalparkstyrets vurdering om at den omsøkte utvidelsen på 20 m² isolert sett vil ha liten virkning på landskapsvernområdets art eller karakter. I denne sammenheng legger departementet til grunn at det omsøkte tiltaket alene i liten grad vil påvirke truet, nær truet eller verdifullt naturmangfold som er omfattet av verneformålet, og at foreliggende kunnskap om naturmangfoldet i saken er i samsvar med kravene i naturmangfoldloven § 8.

Departementet finner ikke grunn til å overprøve nasjonalparkstyrets vurdering av at presedensvirkningen av et vedtak om å tillate hytteutvidelser opp til 100m² vil kunne bli betydelig, og at dispensasjonssøknaden derfor avslås.

Området hvor hytta ligger er i kjernen av landskapsvernområdet, og svært nær nasjonalparkgrensen. Av hensyn til landskapspåvirkningen bør bygningsmassen i dette området begrenses. Departementet viser videre til at den aktuelle hytta allerede er utvidet flere ganger.

Departementet vil imidlertid på generelt grunnlag bemerke at en utvidelse på 20 m² eller 25 % slik det er tale om i denne saken, i seg selv ikke nødvendigvis må anses å være i strid med verneformålet i et landskapsvernområde. Utvidelser av bygninger må vurderes individuelt i hvert enkelt område. Vi viser her til departementets brev 2. mars 2015. Ved vurderingen av tilbygg, må man bl.a. se hen til hvordan utvidelsen skal skje. Utvidelser i høyden eller som på andre måter vil gjøre bygget mer synlig i terrenget, bør behandles mer restriktivt enn mer skånsomme utvidelser. Terskelen for å gi dispensasjon til tilbygg til eksisterende hytter slik at disse kan oppgraderes til tidsmessig standard, skal ligge lavere enn for å gi dispensasjon til nybygg.

Departementet viser ellers til at vurderinger av hytteutvidelser etter naturmangfoldloven § 48 i landskapsvernområder fortrinnsvis bør skje gjennom forvaltningsplanen, som gir et bedre

grunnlag for å vurdere samlet påvirkning på verneverdiene så vel som hensynet til likebehandling.

I og med at avslaget i all hovedsak er begrunnet ut fra vurderinger av presedens, går ikke departementet nærmere inn på de miljørettslige prinsippene i naturmangfoldloven §§ 8 til 12.

Vedtak

Klima- og miljødepartementet opprettholder Midtre Nordland nasjonalparkstyres avslag 4. september 2012 på søknad om dispensasjon til utvidelse av hytte i Gåsvatnan landskapsvernområde. Klagen tas ikke til følge. Klagesaken er med dette endelig avgjort. Vedtaket kan ikke påklages videre.

Med hilsen

Øivind Dannevig
avdelingsdirektør

Linn Helmich Pedersen
førstekonsulent

Dokumentet er godkjent elektronisk, og har derfor ikke håndskrevet signatur.

Kopi til:

Fylkesmannen i Nordland	Moloveien 10	8002	BODØ
Fylkesmannen i Nordland	Moloveien 10	8002	BODØ
Midtre Nordland nasjonalparkstyre	Moloveien 10	8002	BODØ
Miljødirektoratet	Postboks 5672 Sluppen	7485	TRONDHEIM
Naturvernforbundet	Mariboegate 8	0183	OSLO
Reindriftsforvaltningen Nordland	Statens hus	8002	BODØ
Saltdal kommune	Rådhuset	8250	ROGNAN
Statskog Fjelltjenesten avd. Fauske	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS

Helge Osbak
8110 MOLDJORD

Saksb.: Jo Vidar Nordhaug
e-post: fmnojno@fylkesmannen.no
Tlf.: 75 53 16 44
Vår ref.: 2015/2470
Deres ref.:
Vår dato: 05.05.2015
Deres dato: 10.04.2015
Arkivkode: 432.3

Spørsmål om leiekjøring for reindriftnæringa på privat grunn

Viser til ditt brev av 10.04.2015 til Midtre Nordland nasjonalparkstyre med spørsmål om hvilke regler som gjelder for motorferdsel for medhjelpere i reindriffta. Din henvendelse ble oversendt til Fylkesmannen i Nordland som er regional offentlig reindrifftmyndighet.

Reindriffta har behov for bruk av motoriserte fremkomst- og transportmidler, og retten til bruk av slike fremkommer i reindrifftsloven § 23. Retten gjelder både offentlig og privat grunn hvor det påhviler reindrifftsrett.

I Lov om motorferdsel i utmark og vassdrag § 4 fremkommer unntak fra det generelle forbudet mot motorferdsel for nødvendig person- og godstransport i reindriftnæring. I verneforskriften for Gåsvatnan landskapsvernområde er det også under kapittel V gjort unntak fra det generelle forbudet mot motorferdsel for nødvendig bruk av beltekjøretøy på vinterføre for utøvelse av reindrifft.

I hovedsak er det reieneierne selv som benytter denne retten, men i noen grad er det nødvendig å benytte medhjelpere som ikke selv er reieneiere. Dette kan f.eks. være under større arbeidsoperasjoner med reinflokken, ved behov for tilsyn med reinen på flere steder samtidig eller ved egen sykdom. Medhjelpere har da adgang til å benytte kjøretøy i den grad det er nødvendig for reindriffta.

Det er også i reindrifftas interesse å unngå ukontrollert motorferdsel i distriktet og hindre at deres rettigheter blir misbrukt til å legitimere urettmessig kjøring. Reindriffta benytter stort sett de samme medhjelperne fra gang til gang og er i liten grad tjent med mer tilfeldig hjelp.

I utgangspunktet er det ingen klare regler for hvordan en person skal dokumentere at vedkommende er på oppdrag for reindriffta, og dette kan ha medført noen ordninger som kan virke lettvinne og lite tillitsvekkende. Samtidig er det slik at det kan oppstå et reelt behov for å benytte medhjelper på svært kort varsel og uten mulighet for særlige forberedelser.

Det vil være den som kjører som må godtgjøre at motorferdselen er lovlig og i ytterste konsekvens vil det være opp til domstolene å bedømme dette.

For å sikre at medhjelperes bruk av motorkjøretøyer begrenses til det som er nødvendig og hindre misbruk anbefaler vi at siidaandsleder lager en skriftlig bekreftelse som medhjelperen har med seg under kjøringen. I tillegg til navn på medhjelperen bør bekreftelsen avgrense tidsrom og sted for kjøringen i den grad det er mulig, og opplyse om hensikten med kjøringen.

I de få tilfeller hvor det ikke er mulig å skrive ut bekreftelse kan det sendes tekstmelding med slike opplysninger til Statens naturoppsyn lokalt. Dette for å bidra til å sikre etterrettelighet og hindre at det blir bedt om bekreftelse i etterkant.

Vi har i dialog med reinbeitedistriktene påpekt behovet for å ha klare rutiner og bevisste holdninger til medhjelperes bruk av motorkjøretøyer, og vi oppfatter at distriktene selv ønsker å ha på plass ordnede forhold rundt dette.

Med hilsen

Ing-Lill Pavall (e.f.)
underdirektør

Jo Vidar Nordhaug
seniorrådgiver

Dette brevet er godkjent elektronisk og har derfor ikke underskrift.

Kopi til:

Saltfjellet reinbeitedistrikt	Lønsdal	8255	RØKLA ND
Midtre Nordland Nasjonalparkstyre	Moloveien 10	8002	BODØ

Statskog SF
Postboks 63 Sentrum
7801 NAMSOS

Dato: 13.04.2015
Vår ref: 15/00202-6
Deres ref:

Varsel - Sulitjelma Mineral AS er tildelt utvinningsrett for Diamanten A i Sulitjelma, Saltdal kommune

Leiv Erikssons vei 39
Postboks 3021 Lade
N-7441 Trondheim

TELEFON + 47 73 90 40 50
E-POST mail@dirmin.no
WEB www.dirmin.no

GIRO 7694.05.05883
SWIFT DNBANOKK
IBAN NO5376940505883
ORG.NR. NO 974 760 282

SVALBARDKONTOR
TELEFON +47 79 02 12 92

Direktoratet for mineralforvaltning med Bergmesteren for Svalbard (DMF) viser til tildelt utvinningsrett datert 10.4.2015.

Tildelingen

Direktoratet har vurdert de opplysninger selskapet har framlagt om undersøkelser og resultater av disse, og finner at det er grunnlag for å tildele utvinningsrett for området Diamanten A. Se vedlagte kart som viser området med utvinningsrett.

Forekomsten

Området omfatter en forekomst av sulfidmalm, med Cu som viktigste økonomiske bestanddel. Området er undersøkt ved tidligere og nye borer. Malmforekomsten egner seg godt som tilleggs malm for et sentralt plassert prosesseringsanlegg.

Hjemmel

Det framgår av § 29 i mineralloven at: «Utvinningsrett skal gis når søkeren sannsynliggjør at det i undersøkelsesområdet finnes en forekomst av statens mineraler med en slik rikholdighet, størrelse og beskaffenhet at den kan antas å være drivverdig, eller å bli drivverdig innen rimelig tid». Det framgår videre av ot.prp.nr 43 (2008 – 2009) at: "Direktoratet for mineralforvaltning skal foreta en prøving av om lovens krav er oppfylt. Det er ingen skjønnsmessig prøving av om utvinningsrett bør utstedes."

Videre heter det: "Utvinningsretten gir ikke rett til grunn eller atkomst. For slike rettigheter må utvinner ha avtale med grunneier(e), eventuelt søke om ekspropriasjon av grunn og atkomst."

Andre tillatelser

Før en eventuell drift kan igangsettes må det foreligge driftskonsesjon godkjent av DMF, mineralloven § 43. Dessuten må det foreligge nødvendige tillatelser etter annet lovverk.

Grunneieravgift

Ved en eventuell drift skal utvinner betale grunneier en årlig avgift på 0,5 % av omsetningsverdien av det som utvinnes. Der det er flere grunneiere fordeles avgiften mellom dem i forhold til det areal hvert av dem eier i utvinningsområdet.

Klagerett

Etter forvaltningsloven § 29, jf. § 28, er det 3 ukers klagerett på vedtaket fra mottakelsen av dette brevet. En klage skal stiles til Nærings- og Fiskeridepartementet, men sendes til:

Direktoratet for mineralforvaltning, Postboks 3021 Lade, 7441 Trondheim.

Etter forvaltningsloven § 32 skal klagen være undertegnet. I klagen må det gå fram hvilket vedtak man klager over og hvilke endringer som man ønsker i vedtaket. I klagen bør man også nevne grunnene som klagen bygger på.

For nærmere informasjon om mineralloven med tilhørende forskrifter, se hjemmesiden vår på www.dirmin.no.

For nærmere informasjon om mineralloven med tilhørende forskrifter, se hjemmesiden vår på www.dirmin.no.

Vennlig hilsen

Marte Kristoffersen
seksjonsleder

Trond Refseth
senioringeniør

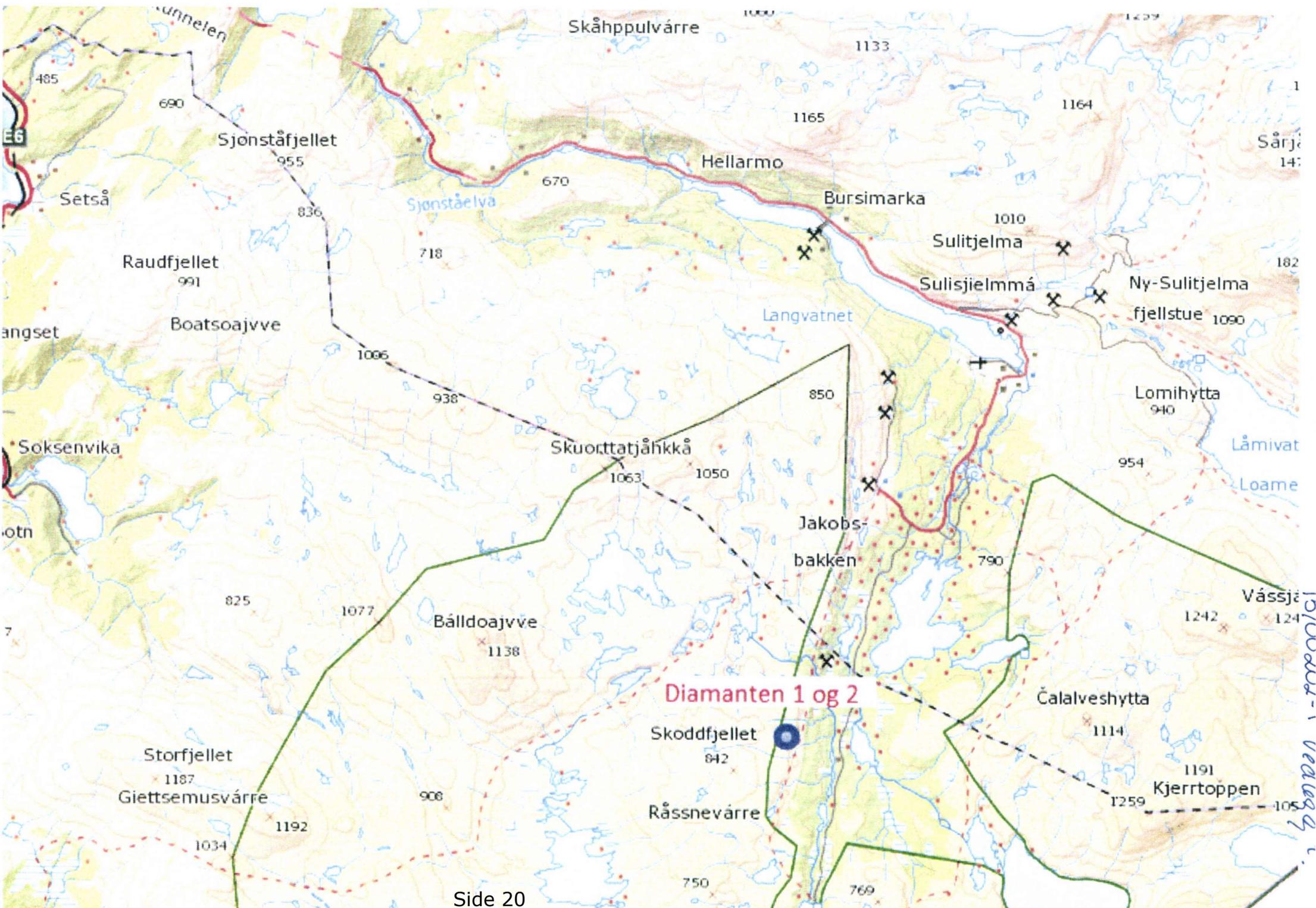
Dokumentet er elektronisk signert og har derfor ikke håndskrevne signaturer.
Saksbehandler: Trond Refseth

Vedlegg:

Oversiktskart Diamanten.pdf, Konfliktsjekk Diamanten A.pdf

Mottakere:

Statskog SF, Fylkesmannen i Nordland, Landbruks- og reindriftsavg., Saltdal kommune, Fauske kommune, Midtre Nordland Nasjonalparkstyre

Skåhppulvårre

Sunnalen

Sjonståfjellet

Hellarmo

Bursimarka

Setså

Raudfjellet

Boatsoajvve

Sulitjelma

Sulisjielmmá

Ny-Sulitjelma

angset

Langvatnet

Lomihytta

Soksenvika

Skuorttatjåhkkå

Jakobs
bakken

Låmivat
Loame

otn

Bålidoajvve

Våssjå

Diamanten 1 og 2

Skoddfjellet

Čalalveshytta

Storfjellet

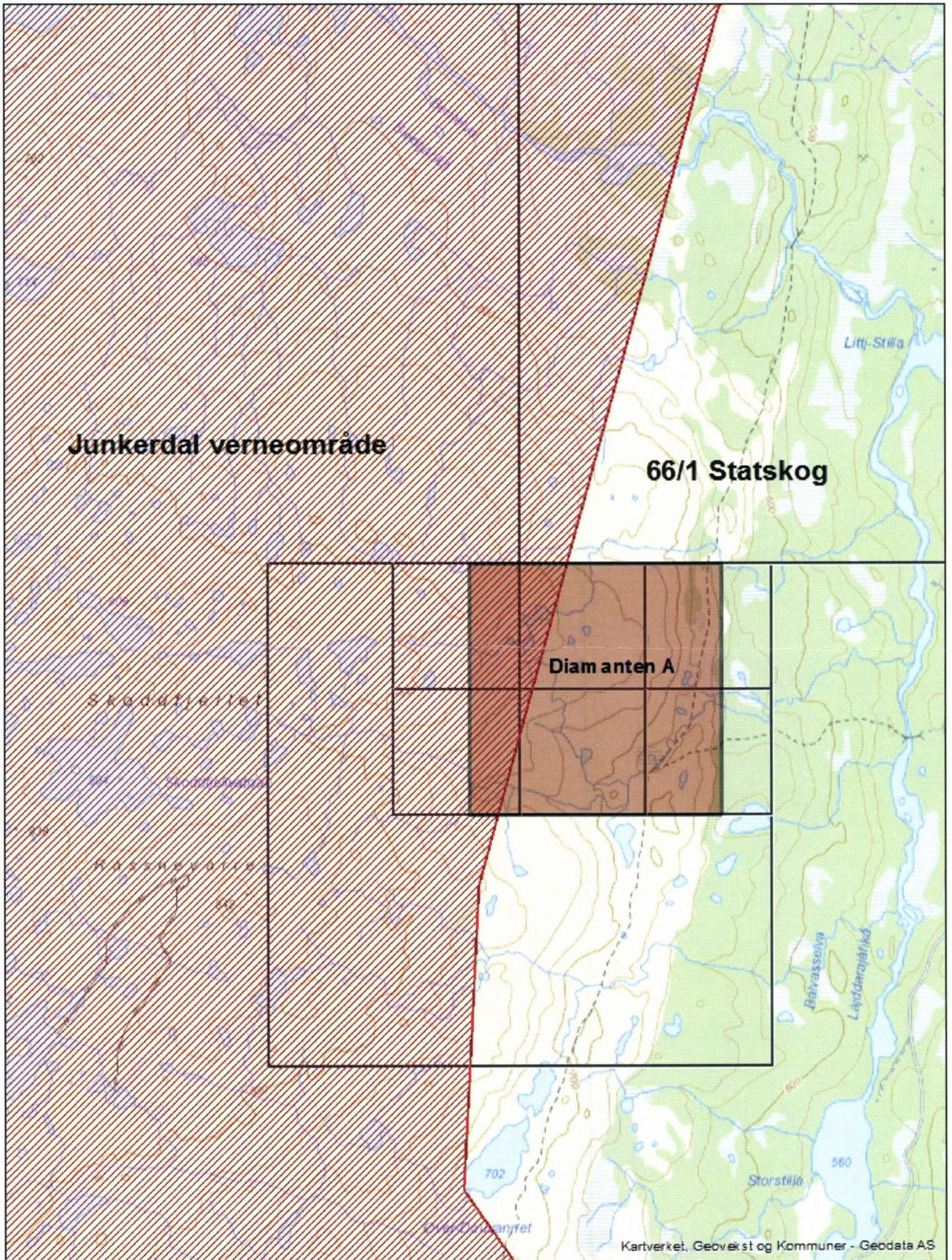
Giettsemusvårre

Råssnevårre

Kjerrtoppen

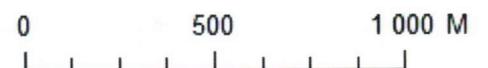
1000m - 1 vedlegg

Sjekk Arealbruk

Tegnforklaring

- Diamanten A
- Undersøkelse srettighet

Miljødirektoratet
Postboks 5672 Sluppen
7485 TRONDHEIM

Saksb.: Christian Brun-Jenssen
e-post: fmnoobj@fylkesmannen.no
Tlf: 75 53 15 58
Vår ref: 2011/7299
Deres ref:
Vår dato: 18.5.2015
Deres dato:
Arkivkode: 432.3

Junkerdal nasjonalpark - behov for oppdatering av verneforskrift og vernekart

Junkerdal nasjonalpark ble opprettet ved Kronprinsreg. res. av 9. januar 2004. Formålet med vernet er

- å bevare et stort og tilnærmet urørt naturområde som sikrer biologisk mangfold med økosystemer, arter og bestander, geologiske forekomster og kulturminner. Spesielt viktig er det unike plantelivet.
- å stimulere til opplevelse av natur og landskap med få eller ingen inngrep gjennom utøving av tradisjonelt og enkelt friluftsliv.

Ivaretagelse av naturgrunnet innenfor nasjonalparken er viktig for samisk kultur og næringsutnyttelse. Området skal kunne brukes til reindrift.

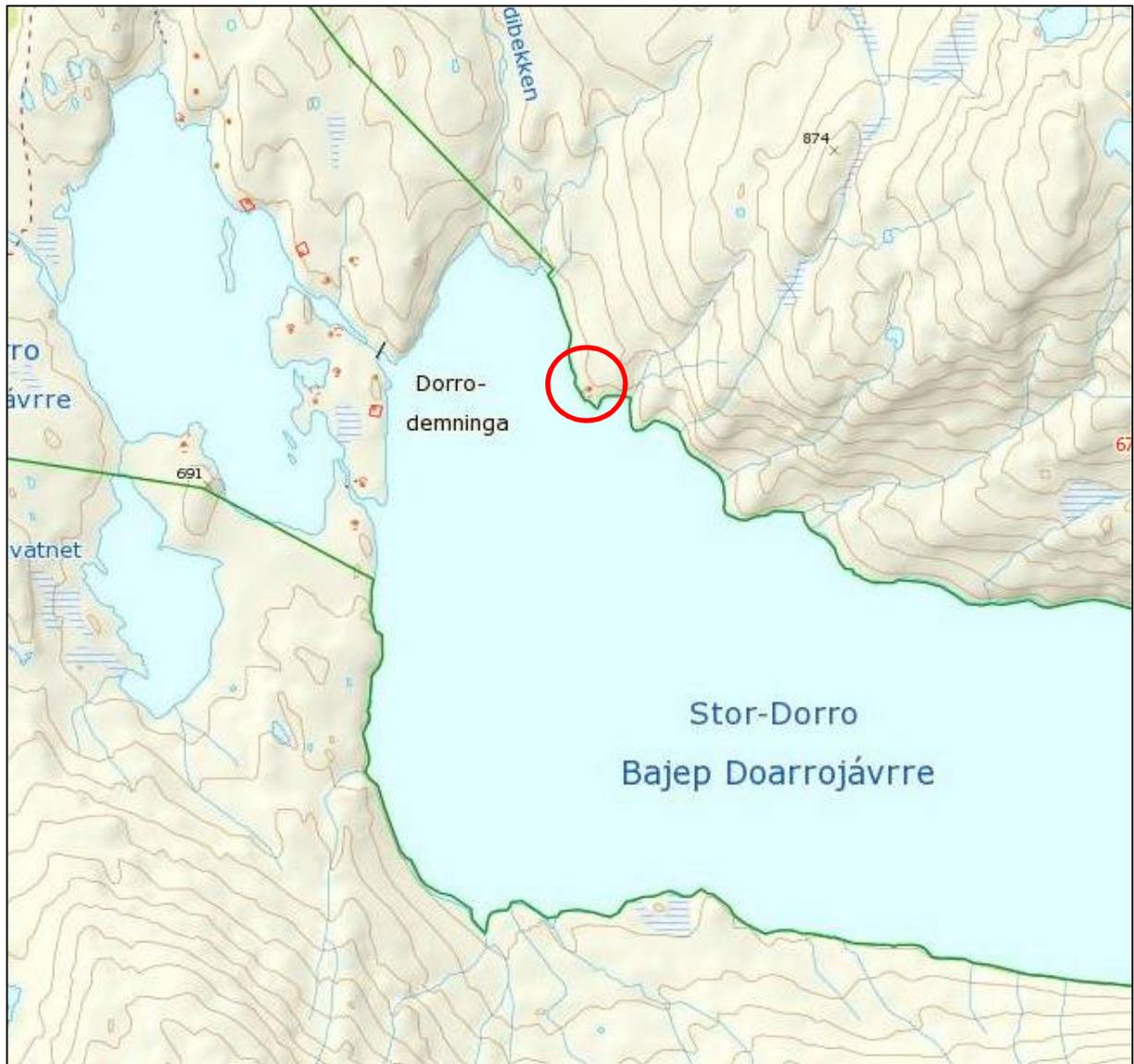
Det har nå gått drøyt 11 år siden opprettelsen, og det har på den tiden vært gjort en mindre endring på nasjonalparkgrensa nord i parken. Det har foruten dette også fremkommet mangler i verneforskriften og feil på vernekartet. Dette er:

- Verneforskriften åpner ikke for bruk av snøskuter i tilknytning til reindrift. Dette unntaket var med i høringsprosessen, og er åpenbart falt ut i den endelige verneforskriften da det ikke er omtalt i Kronprinsregentens resolusjon.
- Ei hytte ved Dorro ligger innenfor nasjonalparken. Dette er omtalt i Kronprinsregentens resolusjon, og Fylkesmannen har der tilrådd at det settes av en sone på 50 meter rundt denne hytta. DN (Miljødirektoratet) og Miljøverndepartementet har sluttet seg til dette. I det endelige vernekartet er ikke denne hytta tatt ut, noe som er vist i kart på neste side. Vi viser her også til vårt brev til Miljødirektoratet av 31.10.06. Forslag til nytt vernekart ble sendt Miljødirektoratet i 2012. Vi kan sende oppdatert kart på nytt ved behov.

Foruten disse manglene er det to tema som ikke ble vurdert under verneplanprosessen og derfor heller ikke er omtalt i verneforskriften, som har blitt aktualisert de seinere årene. Dette er:

- Behov for motorferdsel for tilsyn med drikkevannskilde (Solvågvatnet). Kommunen er pliktig til å påse at det planlegges og gjennomføres nødvendig beskyttelse av drikkevannskildene etter § 14 i drikkevannsforskriften, og dokumentert tilsyn og prøvetaking av vann i kilden er en del av dette. Kravene til dette er blitt betydelig skjerpet de seinere årene, og dette er gjerne hjemlet i nyere verneforskrifter. Saltdal kommune har søkt om og fått tillatelse til dette med hjemmel i § 48 i naturmangfoldloven. Det er forventet at dette blir en gjentakende sak i fremtiden.

- Motorisert ferdsel til kraftanlegg (Salten kraftsamband). Med unntak av et bekkeinntak med demning i nord, er de aller fleste kraftanleggene, inkludert de regulerte vannene Balvatnet og Stor-Dorro, holdt utenfor nasjonalparken. Motorisert ferdsel til anleggene kan i hovedsak foregå utenfor verneområdet, men ved dårlig snø- og isforhold, samt arbeid på bekkeinntak/demning i nord, vil det være behov for kjøre innenfor nasjonalparken på begrensede strekninger. Det vil være et gjentakende behov for denne kjøringen, men det er ingen hjemmel for dette i dag.

Kart som viser hytta ved Dorro som etter omtale i Kronprinsregentens resolusjon ikke skal være innenfor Junkerdal nasjonalpark.

Vi ber med dette Miljødirektoratet sette i gang prosessen med å rette opp feilene i avgrensning og verneforskrift for Junkerdal nasjonalpark. Samtidig ber vi også direktoratet om å vurdere hvorvidt hjemler for motorisert ferdsel til henholdsvis drikkevannskilder og kraftanlegg bør inkluderes i verneforskriften gjennom denne prosessen. Hvis det settes i

gang en begrenset prosess, bør også den generelle unntaksparagrafen oppdateres etter gjeldende lovverk.

Med hilsen

Roar Høgsæt
fylkesmiljøvern sjef

Sveinung Bertnes Råheim
seksjonsleder

Dette brevet er godkjent elektronisk og har derfor ikke underskrift.

Kopi til:

Fauske kommune	Postboks 93	8201	Fauske
Saltdal kommune	Kirkegt. 23	8250	Rognan
Midtre Nordland	Moloveien 10	8002	BODØ
Nasjonalparkstyre			

Referat fra dialogmøte 12.05.2015 mellom reiselivsbedrifter, Meløy kommune, Meløy turistkontor og Midtre Nordland nasjonalparkstyre i forbindelse med forvaltningsplan for Låhko nasjonalpark

Tilstede: Vitar AS v/ Anne-Marit Olsen og Line Peggy Pedersen, Rocks`n Rivers v/ Anneke Leune, Meløy Turistkontor v/ Randi Tinnan, Meløy kommune v/ Trond Skoglund, Statskog Fjelltjenesten v/ Stein Ove Johannessen og Midtre Nordland nasjonalparkstyre v/ Mari Ann Bjørkli og nasjonalparkforvaltere Gunnar Rofstad og Ronny Skansen

Meløy adventure var invitert, men hadde ikke anledning å delta. I tillegg har nasjonalparkstyret prøvd å få tak i Rune Krogh (Krogh Wilderness), uten å lykkes.

- Mari Ann Bjørkli ønsket velkommen på vegne av MNNPS
- Presentasjonsrunde av møtedeltakerne
- Midtre Nordland nasjonalparkstyre orienterte om forvaltningssystemet v/ Gunnar Rofstad, kommende forvaltningsplan for Låhko nasjonalpark og ny merkevarestrategi for nasjonalparker v/ Ronny Skansen
- Statskog Fjelltjenesten v/ Stein Ove Johannessen orienterte om oppsynets virksomhet i nasjonalparken
- Vitar orienterte om deres virksomhet i forbindelse med nasjonalparken. Fjellrestaurant (Røde Kors kurssted leid for 25 år) ved Nedre Naver som ligger utenfor nasjonalparken. Har behov for motorferdsel gjennom parken (ca. 2 km) til drift av restauranten og HMS-tiltak (beredskap). Behovet dreier seg om i underkant av 10 turer med ATV i sommersesongen. Vitar mente det var viktig å ivareta den gamle anleggsveien også som en del av industrihistorien. Vitar tar med folk på bestilling opp til restauranten. I tillegg har restauranten åpent hver tirsdag i sommerhalvåret. Mye av maten og søppelet må i dag bæres av dem selv og deres gjester. Nasjonalparkstyret tar med seg innspillene med videre i kommende forvaltningsplanarbeid.

Vitar har ellers planer om å ta med seg turister med båt på Storglomvatnet (utenfor nasjonalparken) for å vise dem isbreen. Meløy kommune orienterte om at dette var en sak som kommer på høring til blant annet nasjonalparkstyret.

Det ble ellers nevnt at Meløy og Gildeskål kommune hadde et ønske om å frede rypebestanden i forhold til jakt i nasjonalparken. Sekretariatet i nasjonalparkstyret er kjent med saken fra tidligere. Vi i sekretariatet vil forelegge saken for nasjonalparkstyret til førstkommende styremøte.

- Rocks`n Rivers driver i hovedsak med bre- og kajakkturet. Men har også en del grotteturer i og utenfor nasjonalparken. Det er 2 heltidsansatte, samt noen ansatte i

sommersesongen. Bedriften har noen turer på høsten og vinteren med gåturer/skiturer gjennom nasjonalparken til Beiarn. I forhold til dette med grotting sender Rocks`n Rivers en oversikt til nasjonalparkstyret, over hvilke aktiviteter en driver i nasjonalparken, slik at en får avklart om det trengs tillatelse fra verneforskriften.

Det ble ellers spurt på vegne av Meløy Adventure om sykling i nasjonalparken. Sykling er regulert i verneforskriften § 3, punkt 5.3 som sier at sykling kun er tillatt etter eksisterende stier og kjørespor.

- Meløy turistkontor påpekte viktigheten av disse reiselivsbedriftene. Dette med opplevelser er viktig for turistene. Ellers ble det nevnt viktigheten av at det kommer på plass informasjon i og rundt nasjonalparken. Midtre Nordland nasjonalparkstyre nevnte viktigheten i så måte med innspill til kommende tiltaksplan for nasjonalparken.

Det kom opp at det behov for sikring av Tavle ved Fykan. Statskog Fjelltjenesten sikrer tavle midlertidig inntil det kommer på plass en ny tavle.

Saksbehandler, innvalgstelefon og e-post:

Inge Sollund Ingvaldsen,
75547981
fmnoiiin@fylkesmannen.no

Dato:
07.05.2015

Sak:
2014/7649
Arkiv nr:

432.3

Referat - Dialogmøte innfallsport Storvollen

Tilstede:

Ståle Lysfjord – Rana kommune (adm.)
Johan Petter Røssvoll – Rana kommune (politisk) og Midtre Nordland nasjonalparkstyre
Lars Kristian Bjellånes – Øvre Dunderland grunneierlag
Johnny Larsen – Grunneier
Magny Janne Thoresen – Bjellånes sanitetsforening
Elin Aasheim Rødahl – Bjellånes sanitetsforening
Inge Ingvaldsen – Nasjonalparkforvalter, Midtre Nordland nasjonalparkstyre

Innledning

Nasjonalparkforvalter for Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark orienterte om bakgrunnen for møtet. På tidligere møter har det dukket opp spørsmål om innfallsporten på Storvollen, og det har kommet frem ulike forslag til hvordan man kan tilrettelegge for en innfallsport i området. Nasjonalparkstyret ønsker å få til en god dialog med Rana kommune og grunneiere for å komme frem til en god løsning som alle kan være fornøyd med.

Grunneierne føler at det offentlige legger til rette for mer trafikk over deres eiendom, uten at de får noe igjen for det. De ønsker ikke å bidra med tilrettelegging så lenge at de føler at de ikke får noe igjen for å ha ferdselen over sin eiendom. Et ønske fra grunneierne er å kunne utnytte den delen av granskogen som står i Storlia naturreservat som snart er hogstmoden. De stiller også spørsmålstegn ved den hogsten av plantet gran som skal gjennomføres, og synes det er merkelig at forvaltninga skal gå inn å hugge 25 000 gran, når de ikke fikk mulighet til å ta ut noen nedfallsbjerk vinteren 2013.

Ungdomshuset

I dag blir plassen utenfor ungdomshuset på Storvollen mye brukt som parkeringsplass ved arrangementer på Bredek og Granneset, samt som utgangspunkt for fotturer i Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark når parkeringsplassen ved hengebrua over til Stormdalshei er full. Ungdomshuset er eid av sanitetsforeninga, og de savner dialog rundt bruken av plassen. Sanitetsforeninga opplever at det stadig ligger igjen søppel ved huset etter at arrangementene er ferdige. Dersom arrangementene sammenfaller med arrangementer på ungdomshuset er det også uheldig for de som har leid lokaler. Blant annet har

Landskonferansen for friluftsliv satt opp befarings til Bredek samme dag som det er konfirmasjon i ungdomshuset. Sanitetsforeninga savner den enkle telefonsamtalen der man spør om å få bruke plassen.

Deler av parkeringa utenfor ungdomshuset er også privat eid. I dag er parkeringsplassen i dårlig forfatning. Befaring på stedet viste et stort behov for mer grus og bedre drenering, da det sto masse vann og gjørme utenfor ungdomshuset. Det bør legges kulvert samt ny grus dersom denne plassen forventes brukt. Rana kommune sa seg villig til å bidra med å restaurere parkeringsplassen allerede i 2015.

Det er også problematisk at plassen utenfor ungdomshuset blir brukt som helikopterlandingsplass. Dette går også på manglende dialog.

Sanitetsforeninga lurer på hvem som eventuelt får ansvar for søppel og toalett dersom det legges til rette for en innfallsport på ungdomshuset. Dette er et stadig tilbakevendende spørsmål til forvaltninga, uten at man har noen gode svar på dette.

Storvoll skole

På Storvollen finnes det også en nedlagt skole som kunne vært et egnet utgangspunkt for å lage innfallsport. Slik situasjonen er i dag vil denne mest egnet da skolen er kommunalt eid og kommunen eier 11 daa tomt rundt skolen. Det er allerede opparbeid en parkeringsplass mellom skola og Ranaelva som kan utvides dersom det ønskes å bruke dette arealet som innfallsport. Skola har også fire toaletter som er lett tilgjengelig fra parkeringa. I tillegg til dagens parkering, samt den utvidelsen man bør beregne, er det også en mulighet å parkere ved selve skolebygget. Blant annet en gammel fotballbane kan gruses opp og nyttes til parkering.

Sanitetsforeninga viser til at skolen er et viktig knutepunkt i bygda, og at dette brukes ved ulike arrangementer som konfirmasjon, 17. mai, bryllup, etc. De håper ikke at skolen selges som følge av at utearealet blir benyttet som innfallsport.

Generelt

Sanitetsforeninga foreslo at man kunne være litt på hugget med tanke på NSB og togstasjon på Hjartåsen. Mener at det ville vært en stor fordel for innfallsporten og for fotturister å kunne gå av toget på Hjartåsen.

Konklusjon

Rana kommune ønsker ikke å være med på å øke tilretteleggingen på Storvollen før forvaltninga og grunneier har kommet til enighet rundt enkeltsaker. De vil likevel være med på å hjelpe sanitetsforeninga med å legge grus ved ungdomshuset. Det vil ikke være mulig å lage til en større innfallsport på Storvollen uten at Rana kommune er delaktig i arbeidet.

Arkivsaksnr: 2015/1258-0

Saksbehandler: Gunnar Rofstad

Dato: 19.03.2015

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Midtre Nordland nasjonalparkstyre	18/2015	16.06.2015

Avslag Søknad om utbygging av hytte Store Gåsvatn Gåsvatnan landskapsvernområde

Forslag til vedtak

Midtre Nordland nasjonalparkstyre støtter Fylkesmannens vedtak av 1994 og har forståelse for det forhåndsvarsel som er sendt ut.

Søknaden blir av oss vurdert som om det aktuelle byggverket ikke var oppført, og at det her søkes om dispensasjon for å utvide hytta og bygge en platting utenfor hytta.

Søknaden avslås da omsøkte tiltak er i strid med verneformålet og det det vil kunne påvirke verneverdier.

Bakgrunn

I brev av 16.02.2015 søker Viggo Skogmo om tillatelse til å beholde bygningsmassen som han har oppført ulovlig på sin hyttetomt i Gåsvatnan landskapsvernområde. I søknaden redegjør han for litt av historikken og håper på et positivt utfall av søknaden om å få beholde uthus og platting.

Bakgrunnen for søknaden er at Skogmo har mottatt brev av 05.02.2015 fra Fylkesmannen» «Fårhåndsvarsel- mulig krav om retting av ulovlig bygging- Gåsvatnan landskapsvernområde- Bodø kommune».

I brevet heter det: «Vi er blitt gjort kjent med at det på din hytteeiendom gnr/bnr 246/2 i Gåsvatnan landskapsvernområde i Bodø kommune er utført byggevirksomhet som ikke er behandlet etter verneforskriften for landskapsvernområdet, og således er i strid med gjeldende forskrift. Med dette brevet varsler vi at det vurderes å gi pålegg om retting. Retting vil innebære rivning av ulovlig oppførte byggverk samt fjerning av alle rester etter dette».

I brevet fra Fylkesmannen av 04.09.2014 gjengir de sin forståelse av saken:

«Fylkesmannens forståelse av saken

Fylkesmannen ga i 1994 Viggo Skogmo dispensasjon fra verneforskriften for Gåsvatnan landskapsvernområde for å skifte ut og utvide eksisterende hytte på følgende vilkår:

- Areal på hytta skal ikke overstige 30 kvadratmeter
- Hytta skal lokaliseres på samme sted som den gamle hytta. (Hytte nr 18, hytteområde nr 11, Gåsvatnan)
- Alle rester etter den gamle hytta skal fjernes.

Det ble i vedtaket presisert at det ikke kunne påregnes at det ville bli gitt dispensasjon for bygging av uthus i tilknytning til denne tomta.

Bodø kommune mottok byggesøknad 26. september 2005 og videresendte denne til Fylkesmannen i brev av 28.10.2005. Fylkesmannen ga i brev av 09.11.2005 uttalelse til byggesaken og påpekte blant annet at tegningene av bygget ikke var i overensstemmelse med gitt dispensasjon. Etter det er det ikke registrert noen kommunikasjon mellom tiltakshaver og forvaltningsmyndighetene angående bygging».

Oppsynet har i 2014 oversendt rapport til Fylkesmannen som viser følgende byggverk i strid med gitt dispensasjon:

- Hytta er bygd med ytre mål 7,40m x 5,10m, som tilsvarer 37,74, kvadratmeter
- Det er oppført platting/veranda på totalt 47,56 kvadratmeter
- Det er utplassert stålbuer som brukes som lager, disse utgjør totalt 5 kvadratmeter

Etter dette ser det ut som om hytta er bygd nesten 8 kvadratmeter større enn innvilget dispensasjon. Bygging av platting/veranda og montering av stålbuer er så vidt vi har registrert ikke omsøkt. Hytta ligger særlig eksponert til ute på en odde i høyfjellsterreng og endringer vil lett kunne endre landskapets art eller karakter. Både bygging av platting/veranda og montering av stålbuer som lager er å regne som «oppføring av bygninger, anlegg og faste innretninger» og rammes derfor også av forbudsbestemmelsen i forskriftens kap. IV pkt. 1».

Grunnlaget for avgjørelsen

Gåsvatnan landskapsvernområde ble etablert ved kgl. res. av 8. september 1989.

Formålet med Gåsvatnan landskapsvernområde er å bevare et egenartet og vakkert naturlandskap, herunder

- Jarbrudalen med Russåga, Norges største uregulerte underjordiske elv
- de botanisk meget rike områdene i Kvitberget og Skjevlfjell

I tillegg skal landskapsvernområdet sammen med Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark, Saltfjellet landskapsvernområde og Storlia naturreservat bidra til å bevare et sammenhengende naturområde, som også inneholder mange samiske og andre kulturminner.

I landskapsvernområdet er alle inngrep som vesentlig kan endre landskapets art eller karakter forbudt. Eksempel på slike inngrep er: Oppføring av bygninger, anlegg og faste innretninger, framføring av luftledninger, bygging av veier, flatehogst og nydyrking, nyplanting, drenering og annen form for tørrlegging, masseuttak, utfylling av masse, løsbryting og fjerning av stein - mineraler - fossiler - bergverksdrift, vassdragsregulering, gjødsling og bruk av kjemiske bekjempningsmidler, forsøpling, utslipp av kloakk eller andre konsentrerte forurensningstilførsler. Opplistingen er ikke uttømmende. Det er heller ikke tillatt å utføre forundersøkelser for tekniske inngrep som vesentlig kan endre landskapets art eller karakter. Jfr. Kap IV, punkt 1.

Forskriften inneholder ingen relevante spesifiserte dispensasjonsbestemmelser i forhold til omsøkte, som er å oppføre utvidelse av hytte/bygging av platting/få beholde ulovlig oppførte bygninger.

Søknaden må derfor vurderes i forhold til § 48 i naturmangfoldloven, som har følgende ordlyd: «Forvaltningsmyndigheten kan gjøre unntak fra et vernevedtak dersom det ikke strider mot vernevedtakets formål og ikke kan påvirke verneverdiene nevneverdig, eller dersom sikkerhetshensyn eller hensynet til vesentlige samfunnsinteresser gjør det nødvendig».

I gjeldende «Forvaltningsplan for de verna områdene i Saltfjellet» omtales utvidelse av eksisterende bygninger. «når det gjelder utvidelse /ombygging av eksisterende hytter, bør likhetsprinsippet gjøres gjeldende. Ved eventuelle søknader bør en derfor kunne tillate utvidelse/ombygging av eksisterende bygninger i samsvar med festekontrakten. Det tillates imidlertid ikke bygging av anneks/uthus. Eventuelle søknader må behandles særskilt med hensyn på behovet, og tillatelse må kun gis dersom det ikke kommer i konflikt med verneinteressene».

Vurdering

Forskriften for Gåsvatnan landskapsvernområde inneholder ingen aktuelle spesifiserte dispensasjonsbestemmelser.

I forhold til Naturmangfoldlovens §48 vurderes sikkerhetshensyn eller vesentlige samfunnsinteresser, jfr. 48 i naturmangfoldloven, til ikke å ha noen relevans.

Omsøkte tiltak vurderes å være i strid med verneformålet; «bevaring av et egenartet og vakkert naturlandskap».

Omsøkte hytte er lokalisert på en tange ut i Store Gåsvatnet. Hytta vurderes å være svært skjemmende på landskapet selv om det kan oppfattes å være en attraktiv hyttetomt.

Rundt Store Gåsvatnet er det flere hytter og dersom man gir tillatelse til utvidelse av hytte og bygging av platting vil dette lett føre til at også andre ønsker tilsvarende for sine hytter. Et positivt vedtak i denne saken kan derfor skape presedens.

Gjeldende «Forvaltningsplan for de verna områdene på Saltfjellet» er ikke relevant da det her kun omtales hytter med festekontrakt med Statskog. Som det fremgår av søknaden gjelder dette ei selveiertomt.

Konklusjon

Søknaden avslås da omsøkte tiltak er i strid med verneformålet.

Klageadgang:

Avgjørelsen kan påklages til Miljødirektoratet. Klagefristen er tre uker etter at vedtaket er mottatt. Eventuell klage sendes gjennom nasjonalparkstyret.

Parter i saken:

Bodø kommune	Postboks 319	8001	Bodø
Fylkesmannen i Nordland	Molveien 10	8002	BODØ
Miljødirektoratet	Postboks 5672 Sluppen	7485	TRONDHEIM
Naturvernforbundet i Nordland	Loftfjellveien 7	8614	MO I RANA
Saltdal kommune	Kirkegt. 23	8250	Rognan

Saltfjellet reinbeitedistrikt	Lønsdal	8255	RØKLAND
Statskog	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS
Statskog Fjelltjenesten	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS
Statskog Fjelltjenesten Salten	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS
Viggo Skogmo			

Andre relevante dokumenter, ikke vedlagt:

Forvaltningsplan for de verna områdene i Saltfjellet
Verneforskrift for Gåsvatnan landskapsvernområde
Naturmangfoldloven

Arkivsaksnr: 2015/1534-0

Saksbehandler: Inge Sollund Ingvaldsen

Dato: 23.03.2015

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Midtre Nordland nasjonalparkstyre	19/2015	16.06.2015

Søknad om dispensasjon fra verneforskriften - Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark - Utvidelse av hytte i Brundalen - Joar Lillerødvann

Forslag til vedtak

Joar Lillerødvann gis med dette avslag på søknad om utvidelse av hytte i Brundalen jfr. kap. III og IV pkt. 1.1 i verneforskriften for Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark.

Bakgrunn

Viser til søknad datert 27. februar 2015 om dispensasjon til utvidelse av eksisterende hytte i Brundalen i Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark.

Hytta ligger på felles utmark (sameie) mellom gnr. 105 br.nr 1-2-5 og 6, og ble oppført i 1995.

Vedlagt i søknaden ligger dispensasjon fra Fylkesmannen i Nordland gitt 23. september 1994 om utvidelse av hytta.

Grunnlaget for avgjørelsen

Verneforskrift for Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark:

Formålet med nasjonalparken er:

- å bevare et vakkert og tilnærmet uberørt fjellområde med dets plante- og dyreliv og geologiske forekomster, der variasjonen i naturforholdene er særlig markert og verdifull.
- i tillegg skal nasjonalparken sammen med Gåsvatnan og Saltfjellet landskapsvernområder og Storlia naturreservat bidra å bevare et

sammenhengende naturområde som også inneholder mange samiske og andre kulturminner.

- å gi allmennheten muligheten til naturopplevelse i området

Landskap:

1.1 Landskapet skal være fredet mot tekniske inngrep av enhver art, herunder oppføring av bygninger og anlegg, vegbygging, bergverksdrift, vassdragsregulering, graving og påfylling av masse, sprenging og boring, nydyrking, nyplanting, drenering og annen form for tørrlegging, fremføring av luft- og jordledninger, bygging av bruer og klopper, merking av stier og løyper. Opplistingen er ikke uttømmende.

Det er ikke åpnet opp for utvidelse av hytter etter dagens verneforskrift. Søknaden må behandles etter naturmangfoldlovens § 48: «Forvaltningsmyndigheten kan gjøre unntak fra et vernevedtak dersom det ikke strider mot vernevedtakets formål og ikke kan påvirke verneverdiene nevneverdig, eller dersom sikkerhetshensyn eller hensynet til vesentlige samfunnsinteresser gjør det nødvendig».

Vurdering

Det er ingen hjemmel i gjeldende forskrift for Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark som åpner opp for å gi tillatelse til utvidelse av hytte. I dagens forvaltningsplan er det lagt vekt på likhetsprinsippet og åpnet opp for utvidelse av hytter a.) jfr. kontrakt med tomtefeste i Statens skoger før vernet ble vedtatt, og b.) Utvidelse av turistforeningshytter. Private hytter på privat grunn (sameie) omfattes ikke av disse to punktene i forvaltningsplan.

Utvidelse av hytte vil være i strid om vernets formål om å bevare et tilnærmet uberørt fjellområde, og med fare for presedens bør det ikke åpnes for utvidelse av hytter etter naturmangfoldlovens § 48.

Dagens forskrift for Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark er utdatert, og en ny forskrift vil komme på høring i løpet av juni 2015. Slik den foreligger i dag, før høring, vil det åpnes opp for mindre utvidelser av hytter. Den nye forvaltningsplanen vil fastslå hva som legges i begrepet «mindre utvidelser». Søkeren oppfordres til å ta del i høringene, og eventuelt sende søknad inn på nytt når den nye forskriften er vedtatt ved kongelig resolusjon.

Vurderinger etter naturmangfoldlovens § 8 – 12 for å kunne gi dispensasjon tilegnes ikke vekt i denne saken, da tiltaket allerede er i strid med verneformål samt fare for presedens.

Konklusjon

Det gis ikke dispensasjon til å bygge ut hytten etter dagens verneforskrift og forvaltningsplan for Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark.

Klageadgang:

Avgjørelsen kan påklages til Miljødirektoratet. Klagefristen vil være tre uker etter at vedtaket er mottatt. Eventuell klage sendes gjennom nasjonalparkstyret.

Parter i saken:

Fylkesmannen i Nordland	Moloveien 10	8002	BODØ
Hestmannen / Strandtindene reinbeitedistrikt	Heiryggen 40	8614	MO I RANA
Miljødirektoratet	Postboks 5672 Sluppen	7485	TRONDHEIM
Naturvernforbundet i Nordland	Løftjellveien 7	8614	MO I RANA
Rana kommune	Postboks 173	8601	MO i RANA
Saltfjellet reinbeitedistrikt	Lønsdal	8255	RØKLAND
Statskog Fjelltjenesten avd. Mo	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS

Andre relevante dokumenter, ikke vedlagt:

Arkivsaksnr: 2012/1336-0

Saksbehandler: Gunnar Rofstad

Dato: 09.04.2015

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Midtre Nordland nasjonalparkstyre	20/2015	16.06.2015

Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark. Klage på avslag om oppføring av platting ved Bjellåvasstua

Forslag til vedtak

Klagen fra BOT tas ikke til følge og den videresendes til Miljødirektoratet for endelig sluttbehandling.

Bakgrunn

I brev av 4. februar 2015 søkte BOT (Bodø og omegns Turistforening) om dispensasjon for å bygge en platting på 22 kvadratmeter ved Bjellåvasstua, Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark. Søknaden ble behandlet og avslått av Midtre Nordland nasjonalparkstyre i styremøte 04.03.2015. I brev av 26. mars klager BOT på vedtaket.

Grunnlaget for avgjørelsen

I klagen hevdes det at det ved behandling av søknaden er brukt skjønn flere ganger i argumentasjonen og at de derfor ønsker å få prøvd vurderingene en gang til.

Klagen omtaler en del informasjon om historien til Bjellåvasstua og litt om et pågående prosjekt i regi av Riksantikvaren der de har vedtatt at telegrafruta skal bli en av 8 historiske vandreruter som restaureres og skiltes slik at historien til ruta blir tatt vare på og blir gjort tilgjengelig for vandrere.

Det påpekes også at det har vært ferdsel og friluftaktivitet i området lenge før nasjonalparken ble etablert.

Det påpekes at nasjonalparkstyret i sin behandling har likestilt bygging av en platting med å bygge anneks/uthus. BOT er kritisk til dette da de mener at en platting på bakkenivå ikke vil påvirke landskapsbildet som en bygning.

BOT påpeker at det synes som at ønsket om en stor platting synes å være av bekvemmelighensyn, og at det i andre verneområder finnes overnattingstilbud som er langt med luksuspreget, mens Bjellåvasstua er ubetjent, uten proviant og nøkternt innredet.

Ett nytt moment som omtales i klagen er at en platting vil skåne terrenget rundt hytta.

De påpeker også at dersom nasjonalparkstyret mener at den omsøkte plattingen blir for stor i forhold til belastning på verneverdien, ber de om å få anvist hvor stor den maksimalt kan være.

Vurdering

Klagen inneholder mye historisk informasjon, men det eneste nye som er relevant er at BOT nå mener at en platting vil skåne terrenget rundt hytta. Men dette er ingen grunn for at det skal gis dispensasjon for en platting.

Det er riktig som BOT påpeker at turnettet og Bjellåvasstua var etablert før nasjonalparken.

Midtre Nordland nasjonalparkstyre er kjent med hyttene og de merke stiene i området er et viktig friluftstiltak og BOT mottar også støtte fra forvaltningen ved at oppsynet frakter inn forbruksmateriell med snøskuter når det kan gjøres i kombinasjon med andre oppdrag.

Det at dette er et område som brukes mye til friluftsliv og at gjeldende forvaltningsplan sier at man her kan tillate en mild form for tilrettelegging betyr ikke at alle tiltak som kan knyttes opp til friluftsliv skal gis tillatelse. Friluftslivstiltak må også vurderes opp mot gjeldende forskrift.

Midtre Nordland nasjonalparkstyre er enig med BOT i at der er ikke helt riktig å sammenligne bygging av en platting med å bygge et hus, men en platting vil også påvirke områdets urørthet.

Midtre Nordland nasjonalparkstyre pekte i sin behandling på at tiltaket var i strid med vernevedtakets formål. Midtre Nordland nasjonalparkstyre er enig med BOT i at dette er en skjønnsmessig vurdering. At BOT sitt skjønn ikke samsvarer med forvaltningsmyndighetens skjønn kan nok forklares ut at forvaltningsmyndigheten og en interesseorganisasjon som BOT har forskjellig «oppgaver/interessefelt». Midtre Nordland nasjonalparkstyre oppfatter BOT som en seriøs organisasjon som vi behandler med all respekt og vi synes at det arbeidet som de gjør er av stor betydning og viktighet. Midtre Nordland nasjonalparkstyre sin oppgave er primært å ivareta verneverdiene i de nasjonalparker som de er tillagt forvaltningsmyndighet for.

BOT ønsker også en tilbakemelding på hvor stor en platting kan være for at forvaltningsmyndigheten vil gi tillatelse.

Viser her til verneforskriften som er helt klar på at landskapet er fredet mot alle tekniske inngrep av enhver art. Det er videre i forskriften angitt konkrete tiltak som er unntatt fra dette forbudet, mens alt annet må det søkes om dispensasjon for. Slike søknader må da behandles av forvaltningsmyndigheten og dersom man er uenig i forvaltningsmyndighetens vedtak kan dette påklages til overordna myndighet.

Det er gjennom tolking av verneforskrift (utarbeiding av forvaltningsplan) og ved behandling av konkrete enkeltsaker at man får avklart hvilke tiltak som kan tillates og hvilke tiltak som ikke kan tillates.

Vi vil også pekte på at vi i vår behandling vektla at å tillate bygging av denne type innretninger i nasjonalparken ville skape en presedens i forhold til all bygging i nasjonalparken.

Konklusjon

Klagen fra BOT tas ikke til følge og saken oversendes Miljødirektoratet for sluttbehandling.

Parter i saken:

Beiarn kommune		8110	Moldjord
Bodø kommune	Postboks 319	8001	Bodø
Bodø og omegn turistforening	Boks 751	8001	BODØ
Fylkesmannen i Nordland	Moloveien 10	8002	BODØ
Miljødirektoratet	Postboks 5672 Sluppen	7485	TRONDHEIM
Naturvernforbundet i Nordland	Postboks 1447	8602	Mo i Rana
Saltdal kommune	Kirkegt. 23	8250	Rognan
Saltfjellet reinbeitedistrikt	Junkerdal	8255	RØKLAND
Statskog Fjelltjenesten	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS
Statskog Fjelltjenesten v/ Kristian Sivertsen	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS

Andre relevante dokumenter, ikke vedlagt:

Verneforskrift for Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark

Naturmangfoldloven

Forvaltningsplan for de verna områdene på Saltfjellet

Miljødirektoratet
via Midtre Nordland nasjonalparkstyre
fmnopost@fylkesmannen.no

Deres ref:
2012/1336-432.3

Vår ref:
15-003-4

Arkivkode:
51 Bjellåvasstua

Dato
26. mars 2015

Klage på avslag på søknad om å bygge platting på Bjellåvasstua

Vi viser til vedtak mottatt 9. mars 2014. Da det er brukt skjønn flere ganger i argumentasjonen for vedtaket, ønsker vi å få vurderingene prøvd en gang til, og benytter derfor adgangen til å klage.

Først kort om historien til hytta og bruken av området:

Opprinnelig var den ei av fire stuer som ble bygget i forbindelse med fremføring av telegraflinja over Saltfjellet gjennom Bjøllådalen. Man antar at stuene ble bygget i 1881-1882. Den første stua her brant ned og ble gjenoppbygd i 1893. I 1967 fikk Bodø og Omegns Turistforening kjøpe stua fra Televerket. Etter en ny brann ble det som nå er hovedhytta tatt i bruk i 1972. I forkant av dette ble det bygget et spartansk husvære i 1969 («Rallarkåken») som siden ble uthus. Sikringshytta stod ferdig i 1989. Uthuset var etter hvert i så dårlig forfatning at vi søkte om å få rive det og bygge et nytt, og det stod ferdig i 2012. Hytta står på statsgrunn, hvor vi har punktbeste som ikke kan overdras eller framleies uten samtykke fra Statskog. Den har 25 sengeplasser, og den er ulåst.

Bjellåvasstua (tidligere kalt Nordstua) er en del av kulturhistorien i området. Bygdefolket og samene nyttet området til beite, jakt og fangst før telegraflinja kom. Med utviklingen av gruveindustri i regionen kom ferdsel langs telegraflinja av gruvearbeidere, og fjellturismen som bredte seg i landet bidro også til bruk av sti og husværer. Under andre verdenskrig hadde okkupanten en periode fast linjeoppsyn på Bjellåvasstua mens nabostua i sør var brukt en del som mellomstasjon for folk på flukt til Sverige. Det har også eksistert planer om føring av jernbane og vei gjennom dalføret. Og forut for vedtaket om opprettelse av nasjonalparken hadde man store diskusjoner om planer for vannkraftutbygging.

Riksantikvaren har vedtatt at telegrafruta skal bli en av åtte historiske vandreruter som restaureres og skiltes slik at historien til ruta blir tatt vare på og blir tilgjengelig for vandrere. Åpningen av vandreruta skal markeres i september 2015. T-merkingen gjennom Bjøllådalen forbi Bjellåvasstua følger allerede den gamle ferdselsveien mesteparten av veien. Bare for siste biten i nord, fra snaufjellet ned til Berghulnes i Saltdal, behøves reetablering av stien.

Det har således vært ferdsel og friluftslivsaktivitet i området lenge før nasjonalparken ble opprettet. Andre og tredje punkt i formålet med Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark refererer da også til verdien av kulturminner og allmennhetens muligheter til naturopplevelse i området. I gjeldende forvaltningsplan tilhører Bjellåvasstua sone B, hvor det kan tillates en mild form for tilrettelegging.

Nasjonalparkstyret har i sin vurdering av søknaden valgt å sidestille plattingen det søkes om med anneks/ uthus. Vi mener at en platting på bakkenivå ikke vil endre landskapspreget slik ei bygning ville gjøre, og at sammenligningen dermed ikke blir riktig.

Videre vurderer nasjonalparkstyret det slik at «ønsket om en stor platting synes å være bekvemmelighetshensyn». Vi snakker her om en nøktern tilrettelegging og ikke noe luksustiltak. Til sammenligning fins det overnattingstilbud i andre verneområder hvor en kan få 3-retters middag,

alkoholservering, dusj med varmt vann og andre bekvemmeligheter. Bjellåvasstua er ubetjent, uten proviant og nøkternt innredet.

Et annet moment fra vår side, som ikke var nevnt i søknaden, er at en platting vil skåne terrenget rundt hytta.

Dersom myndighetene mener at den omsøkte plattingen blir for stor i forhold til belastning på verneverdiene, ber vi om å få avvist hvor stor den maksimalt kan være.

Nasjonalparkstyret skriver til slutt at «hyttene ved Nordre Bjøllåvatn er allerede krevende i forhold til formålet med å bevare et vakkert og tilnærmet urørt fjellområde». Som beskrevet i innledningen inngår Bjellåvasstua og våre merkede stier i området i en lang ferdselstradisjon, som også er en del av verneformålet. Etter vår mening er denne kanaliseringen av ferdselen til etablerte hytter og stier et bidrag til å bevare naturverdiene i nasjonalparken, ikke en belastning.

Vennlig hilsen

Berit Irgens
daglig leder

Arkivsaksnr: 2015/1694-0

Saksbehandler: Gunnar Rofstad

Dato: 12.03.2015

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Midtre Nordland nasjonalparkstyre	21/2015	16.06.2015

Søknad om merking av fjelltrimløype

Forslag til vedtak

Søknad om å merke turløype innen Gåsvatnan landskapsvernområde avslås. Tiltaket vurderes å være i strid med verneformålet, jfr kap IV punkt 1 i forskriften, jfr kap VI punkt 4 i forskriften.

Bakgrunn

Fjelltrimgruppa i Skjerstad ønsker å merke ei turløype fra marmorbruddet ved Ljøsenhammeren til toppen på storvarden på Skjevelfjell. I hovedsak følger traseen eksisterende sti. Tidligere år har de merket traseen med plastband og et treskilt ved starten. De ønsker nå å merke stien med blå maling, tilsvarende det turistforeningen (DNT) merker med rødt for sine stier.

Grunnlaget for avgjørelsen

Skjevelfjellet er en del av Gåsvatnan landskapsvernområde.

Gåsvatnan landskapsvernområde ble etablert ved kgl. res. av 8. september 1989.

Midtre Nordland nasjonalparkstyre er forvaltningsmyndighet for Gåsvatnan landskapsvernområde.

Formålet med Gåsvatnan landskapsvernområde er å bevare et egenartet og vakkert naturlandskap, herunder

- Jarbrudalen med Russåga, Norges største uregulerte underjordiske elv
- de botanisk meget rike områdene i Kvitberget og Skjevelfjell

I tillegg skal landskapsvernområdet sammen med Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark, Saltfjellet landskapsvernområde og Storlia naturreservat bidra til å bevare et sammenhengende naturområde, som også inneholder mange samiske og andre kulturminner.

For landskapsvernområdet gjelder følgende bestemmelser:

«Alle inngrep som vesentlig kan endre landskapets art eller karakter er forbudt. Eksempel på slike inngrep er: Oppføring av bygninger, anlegg og faste innretninger, framføring av luftledninger, bygging av veier, flatehogst og nydyrking, nyplanting, drenering og annen form for tørrlegging, masseuttak, utfylling av masse, løsbryting og fjerning av stein - mineraler - fossiler - bergverksdrift, vassdragsregulering, gjødsling og bruk av kjemiske bekjempningsmidler, forsøpling, utslipp av kloakk eller andre konsentrerte forurensningstilførsler. Opplistingen er ikke uttømmende. Det er heller ikke tillatt å utføre forundersøkelser for tekniske inngrep som vesentlig kan endre landskapets art eller karakter».

Forvaltningsmyndigheten avgjør i tvilstilfelle om et tiltak må anses å endre landskapets art eller karakter vesentlig.

Forvaltningsmyndigheten kan gi tillatelse til:

«Forlengelse av eksisterende og opprettelse og merking av nye turstier og -løyper, og bygging av klopper samt oppsetting av nødvendige skilt og vegvisere», jfr kap VI punkt 4.

Den omsøkte stien går gjennom et område med meget rik og sårbar fjellvegetasjon. Flere av artene her er registrert på den norske rødlista for arter fra 2010. Dette er rabbeplanter som vokser på lokaliteter som tåler lite ferdsel før det oppstår skader. En av artene er rosekarse som er klassifisert som NT (nær truet).

Vurdering

Som det fremgår av verneformålet er Skjevelfjellet/Kvitberget et botanisk meget rikt område.

Bakgrunnen for avslaget er at en merking av ei turløype vil føre til økt og mer konsentrert trafikk i området. Denne trafikken kan medføre slitasje/ødeleggelse av den botanisk rike vegetasjonen i området Skjevelfjell/Kvitberget. Flere av fjellplantene våre sliter pga. inntørring som følge av klimaendringer (økt temperatur).

Rosekarse som i den Norske Rødlista er klassifisert som (nær truet) vokser på toppen av Skjevelfjellet. Nært trua betyr at arten ikke tilfredsstillende noen av kriteriene til å bli klassifisert som CR, EN eller VU, men er nær ved å tilfredsstillende noen av disse kriteriene nå, eller i nær fremtid. Det er derfor viktig at all negative påvirkning på arten opphører.

Konklusjon

Omsøkte tiltak avslås da det kan medføre ødeleggelse av de verdier som er grunnlag for vernet. En sti medfører en konsentrasjon av ferdselen ved at mange følger i sporene til hverandre. Sårbar fjellvegetasjon kan da ødelegges når slitasjen blir for stor.

Klageadgang:

Avgjørelsen kan påklages til Miljødirektoratet. Klagefristen er tre uker etter at vedtaket er mottatt. Eventuell klage sendes gjennom Midtre Nordland nasjonalparkstyre.

Andre relevante dokumenter, ikke vedlagt:

Verneforskrift for Gåsvatnan landskapsvernområde.

Naturmangfoldloven.

Forvaltningsplan for de verna områdene i Saltfjellet.

Arkivsaksnr: 2012/2557-0

Saksbehandler: Gunnar Rofstad

Dato: 30.03.2015

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Midtre Nordland nasjonalparkstyre	22/2015	16.06.2015

Gåsvatnan landskapsvernområde. Bodø kommune. Avslag på søknad om motorisert ferdsel

Forslag til vedtak

Søknad om motorisert ferdsel inn til gjeterhytta i Sjørdalen avslås, jfr kap IV punkt 7 i verneforskriften for Gåsvatnan landskapsvernområde.

Grunnlag for avslaget er at en tillatelse ville være i strid med de vilkår som ble angitt i dispensasjonen for å føre opp hytta i 2007.

Bakgrunn

Saltdal sausankerlag har ei gjeterhytte/sankehytte i Sjørdalen, Bodø kommune, Gåsvatnan landskapsvernområde. De søker her om dispensasjon for å transportere inn saltslikkesteiner og ved inn til hytta etter trase angitt på kart vedlagt søknaden.

Hytta ble etablert i 2007 på bakgrunn av dispensasjon fra Fylkesmannen i Nordland (som da hadde forvaltningsmyndigheten for Gåsvatnan landskapsvernområde).

Grunnlaget for avgjørelsen

Gåsvatnan landskapsvernområdet ble etablert ved kgl. res. av 09. september 1989.

Området forvaltes av Midtre Nordland nasjonalparkstyre.

* Formålet med Gåsvatnan landskapsvernområde er å bevare et egenartet og vakkert naturlandskap, herunder

- Jarbrudalen med Russåga, Norges største uregulerte underjordiske elv
- de botanisk meget rike områdene i Kvitberget og Skjevljell

I tillegg skal landskapsvernområdet sammen med Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark, Saltfjellet landskapsvernområde og Storlia naturreservat bidra til å bevare et sammenhengende naturområde, som også inneholder mange samiske og andre kulturminner.

- I følge kap. IV punkt 7 er motorferdsel til lands og til vanns, herunder landing med luftfartøy og lavtflyging er ikke tillatt. Med landing menes her også henting og bringing av passasjerer og gods selv om landing i egentlig forstand ikke skjer.
- Forvaltningsmyndigheten kan i henhold til kap VI punkt 2 gi tillatelse til: Nødvendig transport til hyttene i området på vinterføre i mars og april.

Gjeterhytta i Sjørdalen ble etablert i 2007, på bakgrunn av store tap av sau og rein til rovdyr.

Dispensasjonen ble gitt på følgende vilkår:

- Endelig plassering avgjøres etter befaring hvor Fylkesmannen og Fjelltjenesten deltar. Bua skal ikke settes opp i områder med spesielle naturverdier eller friluftsverdier. Bua skal ikke ligge ved vann, og plasseres i et område hvor den er minst mulig synlig.
- Bua er knyttet opp mot gjeting og sanking av sau og rein. Det skal utarbeides vedtekter for bruken av bua som godkjennes av Fylkesmannen og berørte kommune. Dispensasjonen er ikke gyldig før underskrevet avtale foreligger.
- *Det vil ikke bli gitt dispensasjon for motorisert ferdseil tilknyttet bua. Ved skal hugges i nærområdet og fjelltjenesten kan være behjelpelig med å transportere andre varer og utstyr.*
- Tillatelse fra berørte kommune og grunneier må innhentes.
- Buas størrelse skal ikke overskride 5 x 5 meter, jfr. innsendte tegninger.
- Når området ikke lengre blir brukt til beite for husdyr, skal bua fjernes.
- Om vedtektene/vilkårene i denne dispensasjonen brytes skal bua skal fjernes.

Vedtaket om dispensasjon ble ikke påklaget.

Vurdering

Søknaden avslås da den er i strid med de vilkår som ble gitt ved etableringa av hytta.

Saksopplysninger:

Avgjørelsen kan påklages til Miljødirektoratet. Klagefristen er tre uker etter at dette vedtaket er mottatt. Eventuell klage sendes gjennom nasjonalparkstyret.

Parter i saken:

Bodø kommune	Postboks 319	8001	Bodø
Fylkesmannen i Nordland	Moloveien 10	8002	BODØ
Miljødirektoratet	Postboks 5672 Sluppen	7485	TRONDHEI
Naturvernforbundet i Nordland	Loftfjellveien 7	8602	Mo i Rana
Saltdal kommune	Kirkegt. 23	8250	Rognan
Saltdal sauserkerlag v/Per Arne Knædal	Drageid	8250	ROGNAN
Statskog Fjelltjenesten v/Kristian Sivertsen	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS
Statskog avd. Fauske	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS

Vedlegg:

Dispensasjon gjeterhytte i Sjørdalen

Andre relevante dokumenter, ikke vedlagt:

Verneforskriften for Gåsvatnan landskapsvernområde.

Naturmangfoldloven.

Forvaltningsplan for de verna områdene på Saltfjellet.

Saltdal sauesankelag v/ Terje Juvodden
Sundby
8250 Rognan

Gåsvatnan landskapsvernområde - dispensasjon for oppsetting av gjeterbu

Vi viser til brev av 14.11.06 fra Saltdal kommune og Beiarn kommune angående oppsetting av gjeterbu i Gåsvatnan landskapsvernområde. Vi viser videre til møte mellom Rode I i Saltdal, Rode II i Beiarn, Saltdal kommune og Fylkesmannen den 19.01.06 og e-post av 15.02.07 fra Saltdal kommune med hyttebeskrivelse.

Vedtak

Saltdal sauesankerlag, rode I og Beiarn sauesankerlag, rode II, gis med dette dispensasjon for oppsetting av gjeterbu i området øst for Djupdalsryggen, jf. kap. IV, punkt 1 i verneforskriften for Gåsvatnan landskapsvernområde.

Dispensasjonen gis på følgende vilkår:

- Endelig plassering avgjøres etter befarings hvor Fylkesmannen og Fjelltjenesten deltar. Bua skal ikke settes opp i områder med spesielle naturverdier eller friluftsverdier. Bua skal ikke ligge ved vann, og plasseres i et område hvor den er minst mulig synlig.
- Bua er knyttet opp mot gjeting og sanking av sau og rein. Det skal utarbeides vedtekter for bruken av bua som godkjennes av Fylkesmannen og berørte kommune. Dispensasjonen er ikke gyldig før underskrevet avtale foreligger.
- Det vil ikke bli gitt dispensasjon for motorisert ferdsel tilknyttet bua. Ved skal hugges i nærområdet og fjelltjenesten kan være behjelpelig med å transportere andre varer og utstyr.
- Tillatelse fra berørte kommune og grunneier må innhentes.
- Buas størrelse skal ikke overskride 5 x 5 meter, jf innsendte tegninger.
- Når området ikke lengre blir brukt til beite for husdyr, skal bua fjernes.
- Om vedtektene/vilkårene i denne dispensasjonen brytes skal bua skal fjernes.

Grunnlag for avgjørelsen

Dagens forskrift for Gåsvatnan landskapsvernområde ble vedtatt ved kgl. res. av 8. september 1989. Verneforskriften forvaltes av Fylkesmannen i Nordland.

Formålet med Gåsvatnan landskapsvernområde er å bevare et egenartet og vakkert naturlandskap, herunder

- Jarbrudalen med Russåga, Norges største uregulerte underjordiske elv
- de botanisk meget rike områdene i Kvitberget og Skjevlfjell

I tillegg skal landskapsvernområdet sammen med Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark, Saltfjellet landskapsvernområde og Storlia naturreservat bidra til å bevare et sammenhengende naturområde, som også inneholder mange samiske og andre kulturminner.

Det er et generelt forbud mot alle tekniske inngrep som kan endre landskapets art og karakter, for eksempel oppføring av bygninger, anlegg, faste innretninger og masseuttak, jf. verneforskriftens kap. IV, pkt. 1. Men etter kap. VIII kan forvaltningsmyndigheten gjøre unntak fra bestemmelsene når formålet med vernet krever det, for vitenskapelige undersøkelser, arbeid av vesentlig samfunnsmessig betydning eller i spesielle tilfeller når dette ikke strider mot formålet med vernet.

Begrunnelse

Det aktuelle tilfellet vurderes som et spesielt tilfelle. Området ligger langt fra vei, og har i lang tid hatt store tap av sau og rein til rovdyr. Ei hytte har i lengre tid vært ønskelig både for å lette tilsynet med dyr på beite og selve sankinga. Videre er det startet opp et interkommunalt prosjekt (rovviltprosjektet i Beiarn og Saltdal) hvor en blant annet skal forsøke å finne ut hva de store tapene skyldes. Her skal dødsvarslerne festes til lam. Hytta vil være viktig for å få en god oppfølging av dette.

Den endelige plasseringa vil avgjøres etter befaring. I området finnes det populære fiskevann, og hekkelokaliteter for trua rovfugler. Plasseringa skal tilpasses disse. Tiltaket vurderes ikke å ha negativ påvirkning på samisk kultur og næringsutnyttelse i området. Tiltaket vurderes derfor ikke å være i vesentlig strid med verneformålet med de vilkår som er gitt ovenfor.

Saksopplysninger

Avgjørelsen er fattet med hjemmel i kap. VIII og IX i verneforskriften for Gåsvatnan landskapsvernområde.

Avgjørelsen kan påklages til Direktoratet for naturforvaltning. Klagefristen er tre uker etter at vedtaket er mottatt. Eventuell klage sendes gjennom fylkesmannen.

Med hilsen

Roar Høgsæt (e.f.)
fylkesmiljøvernssjef

Gunnar Rofstad
seksjonsleder

Kopi pr. brev til:

Saltfjellet reinbeitedistrikt v/ Olof Anders Kuhumunen	Jarbruveien 34	8255	Røkland
Beiarn sauesankelag/Rode II v/ Ivan Johannessen	Osbygg	8110	Moldjord

Kopi pr. e-post til:

Statskog Fjelltjenesten	Eiaveien 5	8205	Fauske
Naturvernforbundet i Nordland	Pb. 1447	8602	Mo I Rana
Rådgivende utvalg v/ Hilde Sofie Masterdalshei, Rana kommune	Postboks 173	8601	Mo I Rana
Beiarn kommune	Postboks 25	8118	Moldjord
Bodø kommune	Postboks 319	8001	Bodø
Reindriftsforvaltningen Nordland	Sjøgt. 78	8200	Fauske
Direktoratet for naturforvaltning	Tungasletta 2	7485	Trondheim
Saltdal kommune		8250	Rognan

Arkivsaksnr: 2014/2020-0

Saksbehandler: Ronny Skansen

Dato: 26.05.2015

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Midtre Nordland nasjonalparkstyre	23/2015	16.06.2015

Låhko nasjonalpark - Søknad om dispensasjon på forlenget tid for temperaturloggere - forskningsprosjekt på grønnlandsstarr - Norsk institutt for naturforskning**Forslag til vedtak**

Norsk institutt for naturforskning ved Kristine Bakke Westergaard gis dispensasjon fra § 3 pkt. 1.1 og 2.1 i verneforskriftene for Lahko nasjonalpark for at tidligere utlagte temperaturloggere kan ligge et år til. Dispensasjonen for Lahko nasjonalpark gis med hjemmel i verneforskriftens § 4.

Dispensasjonen gis på følgende vilkår:

- Dispensasjonen gjelder frem til 1. oktober 2016
- Vi ber om at forstyrrelser av det øvrige dyre- og fuglelivet eller ødeleggelse av plantelivet i forbindelse med innsamlingen minimaliseres
- Nye lokaliteter som registreres for arten innenfor naturreservatet skal legges inn på www.arsobservasjoner.no med nøyaktige UTM-posisjoner.

Bakgrunn

I brev av 09.04.15 søker Norsk institutt for naturforskning (NINA) ved Kristine Bakke Westergaard om forlengelse av dispensasjon for at fem små temperaturloggere kan tas inn i 2016. Dette er en forlengelse av deler av en mer omfattende dispensasjon som også gjaldt innsamling av planter og jordprøver, i tillegg til å ha temperaturloggere nedgravd i områdene hvor grønnlandstarr vokser.

Grunnlaget for avgjørelsen

Lahko nasjonalpark ble fastsatt ved kgl.res. 14.desember 2012. Formålet med vernet er:

- * Bevare et stort naturområde som inneholder et særegent naturmangfold med særlig vekt på landskap, naturtyper, arter og geologiske forekomster som er uten tyngre naturinngrep.
- * Ta vare på geologiske landskapsformasjoner herunder det største sammenhengende areal av

alpin karst i Norge med tilhørende grotter.

* Ta vare på variasjonsbredden av naturtyper, med viktige lokaliteter av kalksjøer, herunder kransalgesjøer med et nasjonalt kjerneområde for kransalger – arter og genetisk mangfold, inkludert et svært rikt planteliv med en rekke truede og nær truede arter, herunder viktige utpostlokaliteter av de truede fjellplantene grønlandsstarr og nordlig tinderblom, samt de truede kransalgeartene kanadaglattkrans og gråkrans.

* Allmennheten skal gis anledning til uforstyrret opplevelse av naturen gjennom utøvelse av naturvennlig og enkelt friluftsliv med liten grad av teknisk tilrettelegging.

* Formålet omfatter også bevaring av det samiske naturgrunnlaget.

I henhold til § 3, pkt. 2.1 i verneforskrift for Junkerdalen nasjonalpark og for Lahko nasjonalpark er all vegetasjon, herunder døde busker og trær, vernet mot all skade og ødeleggelse av enhver art. Det er forbudt å fjerne planter eller plantedeler. I §3 pkt. 2.2 er det imidlertid angitt en del unntak, bl.a. plukking av bær, sopp og tradisjonelle mat- og medisinsplanter I henhold til §3 pkt. 1.1 i verneforskriften for begge nasjonalparkene er også landskapet vernet mot tekniske inngrep av enhver art. Her er listet opp en del eksempler som for eksempel graving, planering, merking osv. Oppstillingen i forskriften er imidlertid ikke uttømmende.

Verneforskriften for nasjonalparken har ingen hjemmel for omsøkte tiltak i forbindelse med forskning. Søknader om utsetting av måleutstyr må derfor behandles etter de generelle dispensasjonsreglene for vernede områder.

Søknaden skal også vurderes etter prinsippene i naturmangfoldlovens §§ 8 til 12.

Vurdering

Nasjonalparkstyret vurderer at omsøkt tiltak ikke kan vurderes som et tiltak som er nødvendig av sikkerhetshensyn eller av hensyn til vesentlige samfunnsinteresser. Det er derfor vesentlig at tiltaket ikke er i strid mot vernevedtakets formål og ikke påvirker verneverdiene nevneverdig.

Lahko nasjonalpark er vernet for å ta vare på arter og genetisk mangfold i området, inkludert et svært rikt planteliv med en rekke truede og nær truede arter, herunder viktige utpostlokaliteter av den truede fjellplanten grønlandsstarr.

Temperaturloggerne er nedgravd, og den utsatte innhenting vil ikke føre til inngrep eller annen påvirkning av betydning. Den eneste forskjellen er at loggerne blir liggende et år lengre. De har batterikapasitet til dette, noe som således vil føre til bedre datagrunnlag.

Vi vurderer at et tiltak som dette, som vil øke kunnskapen om artens utbredelse og økologi generelt og i disse verneområdene spesielt, er positivt og viktig for en god forvaltning. Den samlede belastningen, jfr. § 10, vurderes som liten. Nasjonalparkstyret vurderer omsøkt tiltak er av et begrenset omfang. Vi vurderer på bakgrunn av dette at dispensasjon kan gis.

For at kunnskapen skal komme forvaltningen og allmennheten til gode har vi satt som vilkår i dispensasjonen at nye registrerte funn skal legges ut på www.artsobservasjoner.no, samt at forvaltningen får tilgang til den nye viten som kommer fram av prosjektet.

Konklusjon

Sekretariatet kan ikke se at en forlenging av perioden temperaturloggere ligger ute vil gjøre noen nevneverdig skade på verneverdier eller være i konflikt med verneformålet. Med de vilkår som er lagt til grunn i dispensasjonen, vurderes tiltaket å være en vitenskapelig undersøkelse som vil ha større positiv enn negativ effekt.

Klageadgang:

Avgjørelsen kan påklages til Miljødirektoratet. Klagefristen vil være tre uker etter at vedtaket er mottatt. Eventuell klage sendes gjennom nasjonalparkstyret.

Parter i saken:

Beiarn kommune		8110	Moldjord
Fylkesmannen i Nordland	Moloveien 10	8002	BODØ
Gildeskål kommune	Postboks 54	8138	Inndyr
Meløy kommune	Gammelveien 5	8150	Ørnes
Miljødirektoratet	Postboks 5672 Sluppen	7485	TRONDHEIM
Naturvernforbundet i Nordland	Løftfjellveien 7	8602	Mo i Rana
Norsk institutt for naturforskning	Tungasletta 2	7485	Trondheim
Saltfjellet reinbeitedistrikt	Junkerdal	8255	RØKLAND
Statskog Fjelltjenesten v/Stein Ove Johannessen	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS

Vedlegg:

- 1 Rapport om innsamlingsarbeid og søknad om forlenget liggetid for fem temperaturloggere - Lahko nasjonalpark
- 2 Vedtak AU sak 6/2014 den 31.03.2014 - Junkerdal og Lahko nasjonalpark - Søknad om dispensasjon - forskningsprosjekt på grønlandsstarr - Norsk institutt for naturforskning

Andre relevante dokumenter, ikke vedlagt:

- Verneforskrift Låhko nasjonalpark
- Naturmangfoldloven

15 APR. 2015

Midtre Nordland Nasjonalparkstyre
Moloveien 10
8002 Bodø

Deres ref: 2014/2020-432.3
Vår ref: 238/2014-475.1
Sted: Trondheim
Dato: 9.4.15

Kort rapport om innsamlingsarbeid for forskningsprosjekt på grønlandstarr, og søknad om forlenget liggetid for fem temperaturloggere i Lahko nasjonalpark

Jeg viser til dispensasjon gitt i 2014 til Norsk institutt for naturforskning ved Kristine Bakke Westergaard for innsamling av levende skudd av grønlandstarr, utlegging av temperaturloggere og innsamling av jordprøver i Lahko og Junkerdal nasjonalpark.

Innsamlingsarbeidet i Lahko nasjonalpark ble utført 13.8.14. Populasjonen av grønlandstarr ble funnet voksende i et overrislet kalksteinheng (N 66° 46.896', E 014° 12.602', ca. 625 moh) nord for Kjerringa. Lokaliteten er svært artsrik (58 assosierte karplantearter), og den skiller seg fra de to andre norske lokalitetene for grønlandstarr ved at det ser ut som arten er mer marginalisert her. Grønlandstarr vokser mer presset ut mot kanten av «stupet» på ustabil jord. Den virker mer konkurransesvak her, men det var godt med tuer. Vi vurderte at det var et forholdsvis lite inngrep i populasjonen å ta med de 20 skuddene vi trenger for våre analyser. Alle skuddene har overlevd vinteren i drivhus, og DNA fra bladprøvene ble analysert i høst. Vi er nå i gang med våre analyser av det genetiske mangfoldet til populasjonen i Lahko nasjonalpark sammenlignet med rundt 20 andre populasjoner fra Nord-Amerika, Grønland og Norge.

Det ble ikke samlet inn noe grønlandstarr i Junkerdalen nasjonalpark. Etter å ha vært i kontakt med Fjelltjenesten ble vi tipset om at det var gode muligheter til å finne grønlandstarr i vekst i de fuktige sigene under Trækto. For DNA-analyser er det en stor fordel at bladmaterialet er i vekst når det samles inn, og vi fant en flott og livskraftig populasjon som vokser innenfor grensene av Junkerdalsura naturreservat. Dispensasjon til denne innsamlingen ble gitt av Fylkesmannen i Nordland, og kort rapport er sendt til dem.

I Lahko nasjonalpark ble det i 2014 lagt ned fem små temperaturloggerne ca. 5 cm under jordoverflaten spredt grønlandstarrpopulasjonen (se tabell for koordinater). Planen var at de skulle logge jordtemperaturer i ett år, og hentes inn sommeren 2015. Dette er ett av vilkårene for dispensasjonen gitt av Midtre Nordland nasjonalparkstyre.

Loggernavn	Koordinater	Moh
Log1Kjerringa	N 66° 46.898' E 014° 12.610'	624
Log2Kjerringa	N 66° 46.906' E 014° 12.630'	635
Log3Kjerringa	N 66° 46.906' E 014° 12.610'	629
Log4Kjerringa	N 66° 46.900' E 014° 12.609'	626
Log5Kjerringa	N 66° 46.904' E 014° 12.609'	626

www.nina.no

- samarbeid og kunnskap for framtidens miljøløsninger

NINA hovedkontor
Postboks 5685 Sluppen
7485 Trondheim
Besøksadresse:
Høgskoleringen 9, 7034 Trondheim
Telefon: 73 80 14 00
Telefaks: 73 80 14 01

NINA Oslo
Gaustadalléen 21
0349 Oslo
Telefon: 73 80 14 00
Telefaks: 73 80 14 01

NINA Tromsø
Framsenteret, Postboks 6606
Langnes, 9296 Tromsø
Besøksadresse: Framsenteret
Hjalmar Johansens gate 14
9007 Tromsø
Telefon: 77 75 04 00
Telefaks: 77 75 04 01

NINA Lillehammer
Fakkeldgården
2624 Lillehammer
Telefon: 73 80 14 00
Telefaks: 73 80 14 01

NINA forskningsstasjon, lms
4308 Sandnes
Telefon: 73 80 14 00
Telefaks: 73 80 14 01

Org.nr: NO 950 037 687 MVA

Det var planlagt et omfattende feltarbeid for 2015, inkludert ekspedisjoner til Nordøst-Grønland og Alaska, for å hente inn alle temperaturloggerne som ligger i populasjoner av grønlandstarr fordelt i artens utbredelsesområde. Gjennomføringen av dette feltarbeidet er avhengig av at jeg som prosjektleder deltar, men det må utsettes ett år pga. fødselspermisjon. Loggerne gjør ingen skade der de ligger, og de har batterikapasitet til å logge temperaturer i ett år til.

Jeg søker derfor om ett års forlenget liggetid for de fem temperaturloggerne i Lahko nasjonalpark.

Med vennlig hilsen

Kristine Bakke Westergaard

Kristine Bakke Westergaard
PhD, prosjektleder

—
Epost: kristine.westergaard@nina.no
Telefon: 980 72974

Norsk institutt for naturforskning
Tungasletta 2
7485 Trondheim

SAKSBEHANDLER: HANNE ETNESTAD

ARKIVKODE: 2014/2020 - 432.3

DATO: 01.04.2014

Melding om vedtak - Junkerdal og Lahko nasjonalpark - Søknad om dispensasjon - forskningsprosjekt på grønlandsstarr - Norsk institutt for naturforskning

Arbeidsutvalget for Midtre Nordland nasjonalparkstyre har i sak 6/2014 den 31.03.2014 behandlet deres søknad.

Vedtak

Norsk institutt for naturforskning ved Kristine Bakke Westergaard gis dispensasjon fra § 3 pkt. 1.1 og 2.1 i verneforskriftene for Junkerdalen nasjonalpark og Lahko nasjonalpark for innsamling av levende skudd av grønlandsstarr, utlegging av temperaturloggere og innsamling av jordprøver. Dispensasjonen for Lahko nasjonalpark gis med hjemmel i verneforskriftens § 4, og for Junkerdal nasjonalpark med hjemmel i naturmangfoldloven §48.

Dispensasjonen gis på følgende vilkår:

- Dispensasjonen gjelder i perioden 15.juli til 1.oktober 2014
- Dispensasjonen gjelder innsamling av 20 levende individuelle skudd av grønlandsstarr (*Carex scirpiodea*) fra hver av nasjonalparkene.
- Dispensasjonen gjelder utlegging av inntil fem – 5 små temperaturloggere ca.5cm under jordoverflaten i hver av nasjonalparkene. Temperaturloggerne skal hentes inn i løpet av sesongen 2015.
- Dispensasjonen gjelder innsamling av tre – 3 jordprøver av de øverste ca. 5x5 cm jordlaget med jordbør fra hver av nasjonalparkene.
- Vi ber om at forstyrrelser av det øvrige dyre- og fuglelivet eller ødeleggelse av plantelivet i forbindelse med innsamlingen minimaliseres.
- Nye lokaliteter som registreres for arten innenfor nasjonalparken skal legges inn på www.arsobservasjoner.no, med nøyaktige UTM-posisjoner.
- En kort rapport fra innsamlingsarbeidet med lokaliteter for innsamlet materiale og registreringer skal sendes Midtre Nordland nasjonalparkstyre, Moloveien 10, 8002 Bodø etter endt sesong. Nasjonalparkstyret ønsker også å få oversendt publikasjoner fra forskningsarbeidet når slike foreligger.
- Dispensasjonen skal tas med i felt og forevises ved kontroll

Vedlagt følger saksprotokoll og saksframlegg.

Med hilsen

Hanne Etnestad
nasjonalparkforvalter

Arkivsaksnr: 2014/2020-0
Saksbehandler: Hanne Etnestad
Dato: 20.03.2014

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Arbeidsutvalg for Midtre Nordland nasjonalparkstyre	6/2014	31.03.2014

Junkerdal og Lahko nasjonalpark - Søknad om dispensasjon - forskningsprosjekt på grønlandsstarr - Norsk institutt for naturforskning

Saksprotokoll i Arbeidsutvalg for Midtre Nordland nasjonalparkstyre - 31.03.2014

Arbeidsutvalgets behandling:

Etter høring av saken pr. epost i styret gav 10 av styrerepresentantene støtte til sekretariatets innstilling til vedtak.

Arbeidsutvalgets vedtak – enstemmig:

Som innstillingen

Saksframlegg i Arbeidsutvalg for Midtre Nordland nasjonalparkstyre - 31.03.2014

Forslag til vedtak

Norsk institutt for naturforskning ved Kristine Bakke Westergaard gis dispensasjon fra § 3 pkt. 1.1 og 2.1 i verneforskriftene for Junkerdalen nasjonalpark og Lahko nasjonalpark for innsamling av levende skudd av grønlandstarr, utlegging av temperaturloggere og innsamling av jordprøver. Dispensasjonen for Lahko nasjonalpark gis med hjemmel i verneforskriftens § 4, og for Junkerdal nasjonalpark med hjemmel i naturmangfoldloven §48.

Dispensasjonen gis på følgende vilkår:

- Dispensasjonen gjelder i perioden 15.juli til 1.oktober 2014
- Dispensasjonen gjelder innsamling av 20 levende individuelle skudd av grønlandstarr (*Carex scirpiodea*) fra hver av nasjonalparkene.
- Dispensasjonen gjelder utlegging av inntil fem – 5 små temperaturloggere ca.5cm under jordoverflaten i hver av nasjonalparkene. Temperaturloggerne skal hentes inn i løpet av sesongen 2015.
- Dispensasjonen gjelder innsamling av tre – 3 jordprøver av de øverste ca. 5x5 cm jordlaget med jordbor fra hver av nasjonalparkene.

- Vi ber om at forstyrrelser av det øvrige dyre- og fuglelivet eller ødeleggelse av plantelivet i forbindelse med innsamlingen minimaliseres.
- Nye lokaliteter som registreres for arten innenfor nasjonalparken skal legges inn på www.arsobservasjoner.no, med nøyaktige UTM-posisjoner.
- En kort rapport fra innsamlingsarbeidet med lokaliteter for innsamlet materiale og registreringer skal sendes Midtre Nordland nasjonalparkstyre, Moloveien 10, 8002 Bodø etter endt sesong. Nasjonalparkstyret ønsker også å få oversendt publikasjoner fra forskningsarbeidet når slike foreligger.
- Dispensasjonen skal tas med i felt og forevises ved kontroll

Bakgrunn

I brev av 14.03.2014 søker Norsk institutt for naturforskning (NINA) ved forsker Kristine Bakke Westergaard om dispensasjon fra verneforskriftene for å utføre et forskningsprosjekt på grønlandsstarr (*Carex scirpoidea*) i Láhko og Junkerdalen nasjonalparker. NINA ønsker å samle inn plante- og jordprøver, samt legge ut temperaturloggere i de to populasjonene av grønlandsstarr som ligger i nasjonalparkene. Se vedlagt søknad.

Grunnlaget for avgjørelsen

Midtre Nordland nasjonalparkstyre har forvaltningsmyndighet for Lahko nasjonalpark, jf. §7 i verneforskriften, og for Junkerdal nasjonalpark, jf. §6 i verneforskriften, og skal behandle dispensasjonssøknader.

Junkerdal nasjonalpark ble etablert ved kronprinsregentens resolusjon av 9. januar 2004. Formålet med vernet er:

- * Bevare et stort tilnærmet urørt naturområde som sikrer biologisk mangfold med økosystemer, arter og bestander, geologiske forekomster og kulturminner. Spesielt viktig er det unike plantelivet.
- * Stimulere til opplevelse av natur og landskap med få eller ingen inngrep gjennom utøving av tradisjonelt og enkelt friluftsliv.
- * Ivaretagelse av naturgrunnlaget innenfor nasjonalparken er viktig for samisk kultur og næringsutnyttelse. Området skal kunne brukes til reindrift.

Lahko nasjonalpark ble fastsatt ved kgl.res. 14. desember 2012. Formålet med vernet er:

- * Bevare et stort naturområde som inneholder et særegent naturmangfold med særlig vekt på landskap, naturtyper, arter og geologiske forekomster som er uten tyngre naturinngrep.
- * Ta vare på geologiske landskapsformasjoner herunder det største sammenhengende areal av alpin karst i Norge med tilhørende grotter.
- * Ta vare på variasjonsbredden av naturtyper, med viktige lokaliteter av kalksjøer, herunder kransalgesjøer med et nasjonalt kjerneområde for kransalger – arter og genetisk mangfold, inkludert et svært rikt planteliv med en rekke truede og nær truede arter, herunder viktige utpostlokaliteter av de truede fjellplantene grønlandsstarr og nordlig tinderublm, samt de truede kransalgeartene kanadaglattkrans og gråkrans.
- * Allmennheten skal gis anledning til uforstyrret opplevelse av naturen gjennom utøvelse av naturvennlig og enkelt friluftsliv med liten grad av teknisk tilrettelegging.
- * Formålet omfatter også bevaring av det samiske naturgrunnlaget.

I henhold til § 3, pkt. 2.1 i verneforskrift for Junkerdalen nasjonalpark og for Lahko nasjonalpark er all vegetasjon, herunder døde busker og trær, vernet mot all skade og ødeleggelse av enhver art. Det er forbudt å fjerne planter eller plantedeler. I §3 pkt. 2.2 er det imidlertid angitt en del unntak, bl.a. plukking av bær, sopp og tradisjonelle mat- og medisinplanter

I henhold til §3 pkt. 1.1 i verneforskriften for begge nasjonalparkene er også landskapet vernet mot tekniske inngrep av enhver art. Her er listet opp en del eksempler som for eksempel graving, planering, merking osv. Oppstillingen i forskriften er imidlertid ikke uttømmende.

Verneforskriftene for de to nasjonalparkene har ingen hjemmel for omsøkte tiltak i forbindelse med forskning. Søknader om innsamling av biologisk materiell og utsetting av måleutstyr må derfor behandles etter de generelle dispensasjonsreglene for vernede områder.

Ved innføring av naturmangfoldloven i 2009 ble den generelle dispensasjonsbestemmelse i verneforskriftene for områder vernet før 2009 satt ut av kraft, jf. naturmangfoldloven § 77.

For områder vernet før 2009, her Junkerdal nasjonalpark, må slike søknader vurderes etter naturmangfoldlovens (nml) § 48 (jf. naturmangfoldloven § 77pkt.), for områder vernet etter 2009, her Lahko nasjonalpark, er naturmangfoldlovens § 48 tatt inn i verneforskriftens § 4.

I henhold til naturmangfoldlovens § 48 kan forvaltningsmyndigheten gjøre unntak fra et vernevedtak dersom det ikke strider mot vernevedtakets formål og ikke kan påvirke verneverdiene nevneverdig, eller dersom sikkerhetshensyn eller hensynet til vesentlige samfunnsinteresser gjør det nødvendig.

Søknaden skal også vurderes etter prinsippene i naturmangfoldlovens §§ 8 til 12. Dette går særlig på kunnskapsgrunlaget, føre-var-prinsippet, økosystemtilnærming og samlet belastning.

Vurdering

Nasjonalparkstyret vurderer at omsøkt tiltak ikke kan vurderes som et tiltak som er nødvendig av sikkerhetshensyn eller av hensyn til vesentlige samfunnsinteresser. Det er derfor vesentlig at tiltaket ikke er i strid mot vernevedtakets formål og ikke påvirker verneverdiene nevneverdig.

Lahko nasjonalpark er vernet for å ta vare på arter og genetisk mangfold i området, inkludert et svært rikt planteliv med en rekke truede og nær truede arter, herunder viktige utpostlokaliteter av den truede fjellplanten grønlandsstarr.

Junkerdal nasjonalpark skal bevare et stort tilnærmet urørt naturområde som sikrer biologisk mangfold med økosystemer, arter og bestander. Spesielt viktig er det unike plantelivet.

Grønlandsstarr er ført opp som sårbar (VU) på den norske rødlisten fra 2010. Innsamling vil bety et inngrep i populasjonen, og i små populasjoner med få individ kan dette få stor betydning.

I følge artskart i Artsdatabanken er det i Junkerdal nasjonalpark med tilgrensende Junkerdal naturreservat registrert mange forekomster av arten over en strekning på 4 – 5 km i søndre del av nasjonalparken, ved mer systematisk søk etter arten vil en anta at en kan finne flere forekomster i området.

I Lahko nasjonalpark er det også relativt store forekomster registrert i søndre deler av nasjonalparken, L. Dalen (Blyttia nr. 3, 2005) vurderer også disse forekomstene til å være livskraftige og at det ville være mulig å finne flere lokaliteter ved mer systematiske registreringer.

I tillegg til innsamling av plantemateriale skal det legges ut små (ca 4 cm i diameter) temperaturloggere ca. 5 cm under jordoverflaten i hver populasjon (nasjonalpark), disse vil logge jordtemperaturen gjennom året. Alle loggerne vil bli hentet inn i påfølgende år og en forventer ikke at disse vil lage noen nevneverdige spor. Eventuell påvirkning på vegetasjonen og bestanden vil være liten og forbigående.

Det skal også tas tre prøver av de øverste ca. 5x5 cm av jordlaget med jordbor for å analysere næringsinnholdet i jorda under populasjonene. Disse inngrepene vil fjerne en del av jordsmonnet og vegetasjonen, men i så liten grad at en ikke finner at dette vil påvirke plantene på de forskjellige lokalitetene i stor grad.

Nasjonalparkstyret ser det som positivt å få bedre kjennskap til floraen i nasjonalparkene og det er derfor ønskelig med mer kartlegging på området. Kartlegging av utbredelse av rødlistede arter i naturvernområder er et viktig arbeid som kan framskaffe verdifull informasjon for forvaltninga. Forskningsarbeid innen molekylær genetikk hos sjeldne arter med spesiell utbredelse er et viktig arbeid i denne forbindelsen. Grønlandsstarr er en plantegeografisk interessant art, og bevaring av arten er bl.a. et av hovedmålene med vernet av de to aktuelle nasjonalparkene. For Lahko er arten også spesielt nevnt under verneformålet. Kunnskap om arten er i denne forbindelsen da av stor betydning.

For de to nasjonalparkene er kunnskap om arten hentet fra Naturbasen og Artsdatabankens artskart, i tillegg er det for Lahko nasjonalpark hentet informasjon fra Miljøfaglig utredning rapport 2009: 1. «Sundsfordfjellet i Salten. Kartlegging av naturtyper og botaniske artsregistrering». Kunnskapen vurderes som tilstrekkelig for å fatte et vedtak og nasjonalparkstyret vurderer tiltaket til å være av så lite omfang og av så kort varighet at tiltaket ikke vil påvirke verneverdiene nevneverdig. Nasjonalparkstyret anser at tiltaket ikke vil ha noen nevneverdig påvirkning på populasjonene i områdene eller redusere den genetiske variasjonen i noen nevneverdig grad.

Tiltaket kan vurderes til å kunne være i strid med verneformålet i nasjonalparkene der bevaring av naturmangfoldet og genetisk mangfold, med spesielt vekt på grønlandsstarr er en del av verneformålet, men vi vurderer at tiltaket likevel bør kunne gjennomføres da det er av svært begrenset omfang. Vi vurderer at et tiltak som dette, som vil øke kunnskapen om artens utbredelse og økologi generelt og i disse verneområdene spesielt, er positivt og viktig for en god forvaltning. Den samlede belastningen, jf § 10, vurderes som liten. Det er ikke gitt andre dispensasjoner til innsamling av biologisk materiale av grønlandsstarr i disse områdene, og omsøkt tiltak er av begrenset omfang. Vi vurderer på bakgrunn av dette at dispensasjon kan gis.

For at kunnskapen skal komme forvaltningen og allmennheten til gode har vi satt som vilkår i dispensasjonen at nye registrerte funn skal legges ut på www.artsobservasjoner.no, samt at forvaltningen får tilgang til den nye viten som kommer fram av prosjektet.

Konklusjon

Nasjonalparkstyret kan ikke se at en svært begrenset innsamling av plantemateriale og jordprøver, samt utlegging av små temperaturlogger, vil gjøre noen nevneverdig skade på verneverdier eller være i konflikt med verneformålet. Innsamlingen vil heller ikke gi noen negativ effekt på økosystemet da samlet belastning blir svært liten. Med de vilkår som er lagt til grunn i dispensasjonen, vurderes tiltaket å være en vitenskapelig undersøkelse som vil ha større positiv enn negativ effekt.

Klageadgang:

Avgjørelsen kan påklages til Miljøverndepartementet. Klagefristen vil være tre uker etter at vedtaket er mottatt. Eventuell klage sendes gjennom nasjonalparkstyret.

Parter i saken:

Beiarn kommune

Fylkesmannen i Nordland

Moloveien 10

8110 Moldjord

8002 BODØ

Gildeskål kommune	Postboks 54	8138	Inndyr
Meløy kommune	Gammelveien 5	8150	Ørnes
Miljødirektoratet	Postboks 5672 Sluppen	7485	TRONDHEIM
Naturvernforbundet i Nordland	Loftfjellveien 7	8602	Mo i Rana
Norsk institutt for naturforskning	Tungasletta 2	7485	Trondheim
Saltfjellet reinbeitedistrikt	Junkerdal	8255	RØKLAND
Statskog Fjelltjenesten v/Stein Ove Johannessen	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS

Vedlegg:

- 1 MIDNOR - Søknad om dispensasjon - forskningsprosjekt på grønlandsstarr - Lahku og Junkerdalen nasjonalpark - NINA
- 2 Vedlegg 1 Prosjektsammendrag

Andre relevante dokumenter, ikke vedlagt:

- Verneforskrift for Junkerdal nasjonalpark
- Forvaltningsplan for Junkerdal nasjonalpark
- Verneforskrift for Lahko nasjonalpark
- Naturmangfoldsloven

Arkivsaksnr: 2015/1504-0

Saksbehandler: Ronny Skansen

Dato: 26.05.2015

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Midtre Nordland nasjonalparkstyre	24/2015	16.06.2015

Sjunkhatten nasjonalpark - Søknad om utlegging av fortøyning for fritidsbåt - Stein Haugen

Forslag til vedtak

Stein Haugen gis avslag på søknad om tillatelse til utlegging av to fortøyninger innenfor Sjunkehatten nasjonalpark i henhold til § 3 pkt. 1.1 i verneforskriften, med hjemmel i verneforskriftens § 3 pkt. 1.3. j.

Bakgrunn

Stein Haugen søker om tillatelse til å legge ut to fortøyninger innenfor Sjunkehatten nasjonalpark. Den ene er innerst i Nordfjorden og den andre i Mistfjorden ved Breivika, jfr. vedlagt kart. Fortøyningene skal lages av to bildekk som fylles med betong og sammenfestes i serie med ei trosse med en dregg i enden. Den andre enden går opp til ei blåse i overflata.

Grunnen til at det er ønsket fortøyning på disse to plassene, er at området er veldig fint for å gå toppturer på ski på våren, spesielt i månedene april og mai. Det oppgis dessuten at det er risikofylt å forlate båten på anker. Det brukes en seilbåt på 32 fot som veier ca. 4 tonn. Det vises for øvrig til søknaden som ligger som vedlegg i saken.

Saken var opp i arbeidsutvalget 25.03.2015 i sak 6/2015. Følgende står i protokollen fra møtet:

***Aus behandling:** AU medlemmene mente saken var av prinsipiell karakter og foreslo å utsette saken til førstkommende styremøte.*

AUs vedtak – enstemmig:

Saken utsettes til førstkommende styremøte 16. juni 2015.

Grunnlaget for avgjørelsen

Sjunkhatten nasjonalpark ble opprettet ved kgl.res. av 5. februar 2010. Verneforskriften forvaltes av Midtre Nordland nasjonalparkstyre.

Formålet med Sjunkehatten nasjonalpark er å ta vare på et stort, sammenhengende og villmarkspreget naturområde som inneholder særegne, representative økosystemer og landskap, og som er uten tyngre inngrep.

Formålet omfatter:

- bevaring av et fjord- og høgfjellsøkosystem med et egenartet og variert biologisk mangfold,
- bevaring av et vakkert og svært variert landskap fra fjord til høgfjell,
- bevaring av leveområde for sjeldne dyrearter i tilknytning til vann- og våtmarkssystemer, og annet biologisk mangfold som preger området,
- bevaring av geologiske forekomster i et storslått isbreutformet landskap, - bevaring av vakker og særpreget vassdragsnatur,
- bevaring og sikring av kulturminner,
- bevaring og sikring av grotter og karstformer mot all skade og mot at det fjernes biologisk eller geologisk materiale fra dem.

Formålet omfatter også bevaring av det samiske naturgrunnlaget. Videre skal allmennheten, med særlig fokus på barn og unge, gis anledning til uforstyrret naturopplevelse gjennom utøvelse av naturvennlig og enkelt friluftsliv med liten grad av teknisk tilrettelegging.

I utgangspunktet er det forbud mot all inngrep i landskapet i nasjonalparken, jfr. § 3 punkt 1.1 i verneforskriften. Forvaltningsmyndigheten kan gi tillatelse til montering av nødvendige, nye fortøyningsfester for havbruk, båter og fiskeredskaper jfr. § 3 punkt 1.3 j.

Søknaden skal også vurderes etter prinsippene i naturmangfoldlovens §§ 8 til 12.

Vurdering

Stein Haugen søker om å legge ut to fortøyningsfester i Mistfjorden ved Breivika og innerst i Mistfjorden iht. til vedlagt kart. I utgangspunktet to mindre inngrep med kun blåsene som vil bli synlig på overflata. I verneforskriften så er det åpnet opp for at fortøyningsfester som ble anlagt før vernet kan vedlikeholdes. Det står i tillegg i § 3 punkt 1.3.j at forvaltningsmyndigheten kan gi tillatelse til montering av nødvendige, nye fortøyningsfester for havbruk, båter og fiskeredskaper.

Her søkes det om å anlegge to nye fortøyningsfester og saken må vurderes etter § 3 punkt 1.3 j. I utgangspunktet er all inngrep forbudt, jfr. § 3 punkt 1.1 i verneforskriften. Dette med fortøyningsfester er ikke omtalt i forvaltningsplanen for nasjonalparken og ikke nevnt i kongelig resolusjon for parken. Det er også brukt ordet nødvendig i verneforskriften i forhold til å kunne gi tillatelse, en må derfor regne med at det derfor er en begrenset adgang til å kunne gi dispensasjon. Det er nærliggende å tenke at denne dispensasjonshjemmelen knyttes opp mot hytter/ fritidsboliger og eventuell næringsvirksomhet tilknyttet nasjonalparken.

I utgangspunktet vil disse to små tiltak ha ingen eller liten innvirkning på verneformålet og verneverdiene. Men det en skal være klar over at et positivt vedtak i denne saken, kan danne presedens i lignende saker. Sjunkehatten er en befolkningsnær nasjonalpark nært tilknyttet mange

innbyggere. Ved å gi flere slike tillatelser kan verneformålet bli forringet, i forhold til bevaring av et vakkert og svært variert landskap fra fjord til høgfjell. Dette er en utvikling en ikke ønsker i disse områdene med fjorder av nasjonal verdi.

Haugen har ikke tilknytning til nasjonalparken i forhold til hytte eller næringsvirksomhet, men ønsker å kunne benytte områdene i nasjonalparken på fritiden, gjennom å kunne ankre opp seilbåten på en forsvarlig måte for å dra ut på tur. Sekretariatet vurderer denne søknaden ikke til å komme inn under nødvendige fortøyningsfester og mener faren for presedens i lignende saker som stor nok til at søknaden bør avslås.

Kunnskapsgrunnlaget vurderes å være tilstrekkelig i saken. Det er lite trolig at naturmangfoldet kunne bli skadet ved en eventuell dispensasjon. Imidlertid vil et fjordsystem med nasjonal verdi kunne bli negativ påvirket og dermed verneformålet, som en konsekvens av at det danner seg presedens i lignende saker.

Klageadgang:

Avgjørelsen kan påklages til Miljødirektoratet. Klagefristen vil være tre uker etter at vedtaket er mottatt. Eventuell klage sendes gjennom nasjonalparkstyret.

Saksopplysninger

Det gjøres oppmerksom at dette er en sak som muligens også kan kreve tillatelse etter annet lovverk.

Parter i saken:

Bodø kommune	Postboks 319	8001	Bodø
Duokta reinbeitedistrikt	Holtanveien 620	8219	FAUSKE
Fylkesmannen i Nordland	Moloveien 10	8002	BODØ
Miljødirektoratet	Postboks 5672 Sluppen	7485	TRONDHEIM
Naturvernforbundet i Nordland	Lofthjellveien 7	8614	MO I RANA
Statens Naturoppsyn	Postboks 3016	8086	BODØ
Statskog Fjelltjenesten avd. Fauske	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS
Stein Haugen	Storgjerdåsen 29	8023	BODØ

Vedlegg:

- 1 søknad om utlegging av fortøyning – Stein Haugen, datert 26.02.2015
- 2 Tegning av fortøyning
- 3 Kart over plassering av fortøyningene

Andre relevante dokumenter, ikke vedlagt:

- Verneforskriften for Sjunkehatten nasjonalpark
- Forvaltningsplan for Sjunkehatten nasjonalpark
- Naturmangfoldloven

Stein Haugen
Storgjerdåsen 29
8023 bodø
Tlf. 95701045
Mail: haugen.stein@gmail.com

Bodø 26.02-15

Midtre Nordland nasjonalparkstyre
Moloveien 10
8002 Bodø

Søknad om å få legge ut fortøyning for fritidsbåt i Sjunghatten nasjonalpark.

Det er et ønske fra min side å få legge ut to stk fortøyninger inne i mistfjorden nord for bodø. Den ene fortøyning er ønsket innerst i Nordfjorden (se vedlagt kart) koordinat: 502325 øst og 7482018 nord.

Den andre fortøyningen er ønsket i breivika (se vedlagt kart) koordinat: 497935 øst og 7479448 nord.

Grunnen til at det er ønsket fortøyning på disse to plassene, er at området er veldig fint for å gå topturer på ski på våren. Det er da månedene april og mai som blir brukstid. Det er i tillegg en ganske bratt marebakke slik at det er risikofyllt å forlate båten på anker, selv om en har landtau. Spesielt er sterk sidevind skummelt. Jeg bruker en seilbåt på 32 fot som veier ca 4 tonn. Den har ganske stort vindfang i og med at den har mast og relativt stor flate på skroget. Det er selvsagt fullt mulig å ankre opp med landtau, og med flere sett med anker men vindforholdene inne i fjorden er lunefulle med større sjangs for sterke fallvinder. I mine øyne vil en redusere muligheten for evt havari med et slikt system.

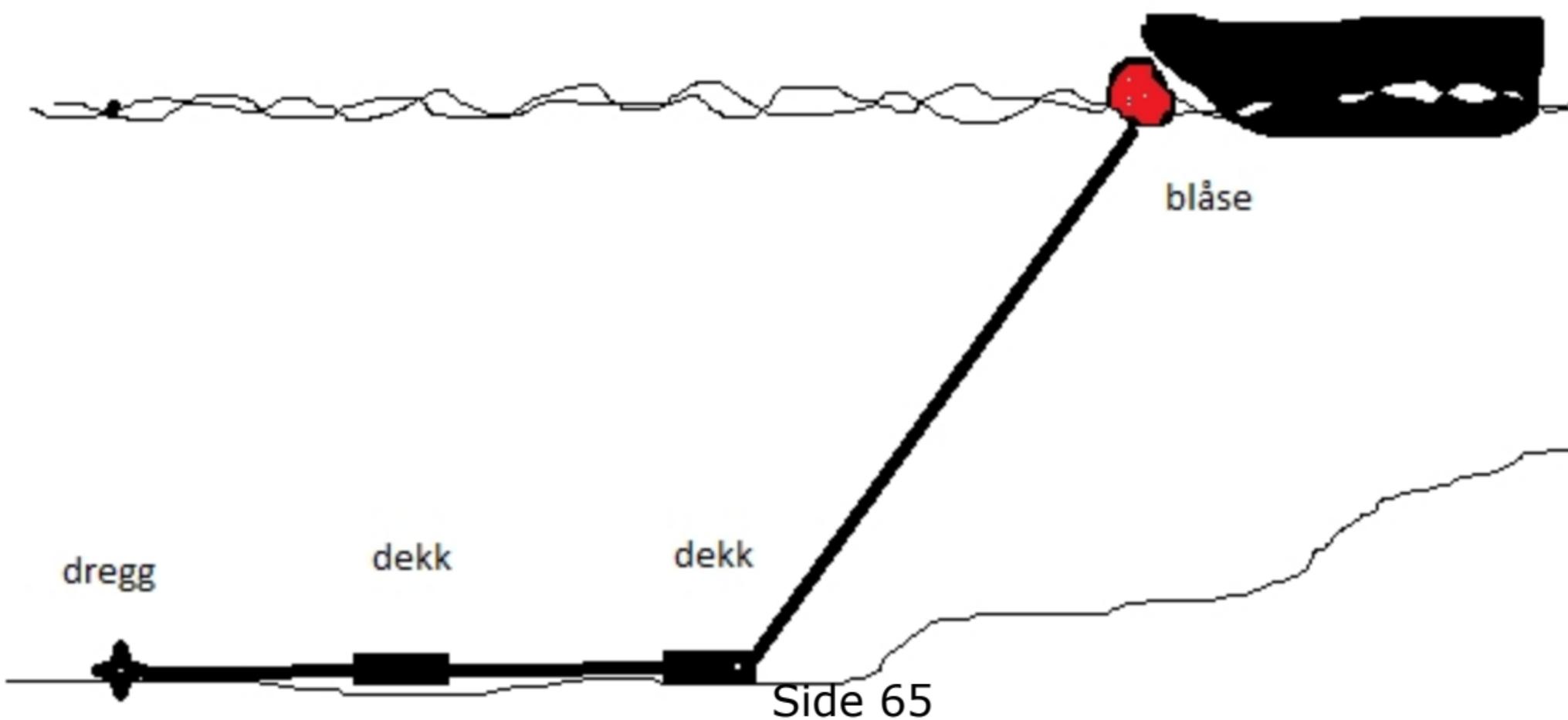
Fortøyningene skal lages av to bildekk som fylles med betong og sammenfestes i serie med ei trosse med en dregg i enden. Den andre enden går opp til ei blåse i overflata. Dette er et fortøyningsystem som er mulig å fjerne med relativt enkle grep om ønskelig. Om ønskelig kan det fjernes eller senkes midlertidig ned utenfor brukssesong. Hele systemet veier ca 100kg (Se vedlagt tegning).

Det er ikke tenkt at blåsa skal merkes med navn, og dermed ha noen slags form for enerett, slik at andre brukere kan bruke den om ønskelig.

Det er for øvrig et ønske fra min side, at nasjonalparkstyre i samarbeid med kystverket el. Kunne lagt ut en mere permanent forankring, (slik som paradiskbukta på hjertøya, på Korten på utsida av landegode og i steinsvær) da disse plassene har blitt tatt mer og mer i bruk av båtfolk, fiskere og turfolk, de siste fem –ti årene Det er vel en nasjonalpark som er definert som en bruksnasjonalpark. Og mer bruk øker muligheten for evt havari og mulig utslipp.

Det er til informasjon ganske store mengder med søppel som er skylt i land, spesielt langt øst inne i nordfjorden. For det meste plastikkprodukter. Noe er samlet i hauger, men ganske store mengder ligger spredt utover i fjæra. Dette burde vært hentet ut.

Mvh
Stein Haugen

Arkivsaksnr: 2011/3383-0

Saksbehandler: Hanne Etnestad

Dato: 04.05.2015

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Midtre Nordland nasjonalparkstyre	25/2015	16.06.2015

Søknad om fangst/merking av snøugle og bruk av helikopter i Rago nasjonalpark, Junkerdal nasjonalpark og Saltfjellet - Svartisen nasjonalpark m/landskapsvernområder

Forslag til vedtak

Rago nasjonalpark

Vedtak 1

Norsk institutt for naturforskning gis dispensasjon fra kap.III pkt.2.2 i verneforskriften for Rago nasjonalpark for fangst, prøvetaking og merking av snøugle i forbindelse med forskning. Dispensasjonen gis med hjemmel i naturmangfoldlovens § 48.

Vedtak 2

Norsk institutt for naturforskning gis dispensasjon fra kap.III pkt. 2.4a i verneforskriften for Rago nasjonalpark for bruk av helikopter i forbindelse med forskning/fangst og merking av snøugle. Dispensasjonen gis med hjemmel i naturmangfoldlovens § 48.

Dispensasjonen gis på følgende vilkår:

- Dispensasjon gjelder for perioden 16.06. – 20.07.2015.
- Dispensasjonen skal kun benyttes ved observasjon av snøugle innenfor nasjonalparken
- Oppsynet i nasjonalparken; Statskog Fjelltjenesten v/Tore Veisetaune, tlf. 91627036, skal gis mulighet til å delta ved oppdraget og informeres i forkant om flyvningen.
- Det skal tas kontakt med reindriftutøverne i området, Duokta reinbeitedistrikt v/ Mats Jonas Pavall, tlf. 99251200.
- Hvis det er rein i området når feltarbeidet pågår skal det vises spesielt hensyn til denne.
- Etter endt sesong skal det sendes en kortfattet rapport til Midtre Nordland nasjonalparkstyre, Moloveien 10, 8002 Bodø, med informasjon om utført arbeid innenfor nasjonalparken.

Junkerdal nasjonalpark

Vedtak 1

Norsk institutt for naturforskning gis dispensasjon fra §3 pkt.3.1 i verneforskriften for Junkerdal nasjonalpark for fangst, prøvetaking og merking av snøugle i forbindelse med forskning. Dispensasjonen gis med hjemmel i naturmangfoldlovens § 48.

Vedtak 2

Norsk institutt for naturforskning gis dispensasjon fra § 3 pkt.6.1 i verneforskriften for Junkerdal nasjonalpark for bruk av helikopter i forbindelse med forskning/fangst og merking av snøugle. Dispensasjonen gis med hjemmel i naturmangfoldlovens § 48.

Dispensasjonen gis på følgende vilkår:

- Dispensasjon gjelder for perioden 16.06. – 20.07.2015.
- Dispensasjonen skal kun benyttes ved observasjon av snøugle innenfor nasjonalparken
- Oppsynet i nasjonalparken; Statskog Fjelltjenesten v/Jim T. Kristensen, tlf. 93423318, skal gis mulighet til å delta ved oppdraget og informeres i forkant om flyvningen.
- Det skal tas kontakt med reindriftutøverne i området, Balvatn reinbeitedistrikt v/ Per Olof Blind, tlf. 95418992.
- Hvis det er rein i området når feltarbeidet pågår skal det vises spesielt hensyn til denne.
- Etter endt sesong skal det sendes en kortfattet rapport til Midtre Nordland nasjonalparkstyre, Moloveien 10, 8002 Bodø, med informasjon om utført arbeid innenfor nasjonalparken.

Saltfjellet – Svartisen nasjonalpark, Gåsvatnan landskapsvernområde og Saltfjellet landskapsvernområde

Vedtak 1

Norsk institutt for naturforskning gis dispensasjon fra kap. IV pkt. 6.1 i verneforskriften for Saltfjellet - Svartisen nasjonalpark, for fangst, prøvetaking og merking av snøugle i forbindelse med forskning. Dispensasjonen gis med hjemmel i naturmangfoldlovens § 48.

Vedtak 2

Norsk institutt for naturforskning gis dispensasjon fra kap. IV pkt.4.1 i verneforskriften for Saltfjellet – Svartisen nasjonalpark, kap. IV pkt. 8 i verneforskriften for Saltfjellet landskapsvernområde og kap. IV pkt.7 i verneforskriften for Gåsvatnan landskapsvernområde for bruk av helikopter i forbindelse med forskning/fangst og merking av snøugle. Dispensasjonen gis med hjemmel i naturmangfoldlovens § 48.

Dispensasjonen gis på følgende vilkår:

- Dispensasjon gjelder for perioden 16.06. – 20.07.2015.
- Dispensasjonen skal kun benyttes ved observasjon av snøugle innenfor nasjonalparken
- Oppsynet i nasjonalparken; Statskog Fjelltjenesten v/Kristian Sivertsen, tlf. 98842329, skal informeres i forkant om flyvningen.
- Oppsynet i nasjonalparken; Statskog Fjelltjenesten skal delta i forbindelse med lavtflyging og landing med helikopter innenfor Saltfjellet – Svartisen nasjonalpark og Saltfjellet landskapsvernområde.
- Aktuelle feltarbeidere skal sikre seg at de har så god oversikt som mulig over potensielle fjellrevhi og -ynglinger før feltarbeidet starter.
- Det skal tas særlig hensyn til fjellreven i forbindelse med merkearbeidet.
- Lavtflyging og landing med helikopter skal ikke skje nærmere enn 1 km fra bebodde fjellrevhi og etter samråd med Statskog Fjelltjenesten sin tilråding.

- Det skal tas kontakt med reindriftutøverne i området, Saltfjellet reinbeitedistrikt v/Per Thomas Kuhmunen, tlf. 958 24 697. Hvis det er rein i området når feltarbeidet pågår skal det også vises spesielt hensyn til denne.
- Etter endt sesong skal det sendes en kortfattet rapport til Midtre Nordland nasjonalparkstyre, Moloveien 10, 8002 Bodø, med informasjon om utført arbeid innenfor nasjonalparken og landskapsvernområdene.

Bakgrunn

I brev av 21.04.2015 søker Norsk institutt for naturforskning (NINA) om tillatelse til å lande med helikopter, samt gjennomføre fangst, prøvetaking og merking av snøugle i Rago, Junkerdal og Saltfjellet – Svartisen nasjonalparker innenfor perioden 15.juni – 20.juli.

NINA ønsker å kartlegge hekkebestanden, dette innebærer ringmerking av unger og innsamling av fjær/blodprøver og av data som kullstørrelse, ungeoverlevelse og næringsvalg. I tillegg ønsker de å fange voksne snøugler for å utstyre dem med satellittsendere.

Planen er å fly i de indre delene av fylket, og dersom det registreres hekking har feltpersonell behov for å kunne bli fraktet inn og ut med helikopter til hekkeområdene avhengig av hvor langt fra vei lokalitetene ligger. Det er ønske om å ha med representanter fra oppsynet i nasjonalparkene; Statskog Fjelltjenesten under arbeidet.

Fuglene fanges ved hjelp av enten fjernstyrt «bownet» eller et Brett med myke fotsnarer som holdes under kontinuerlig observasjon. Prosjektet søker for øvrig om alle nødvendige tillatelser for ringmerking og fangst og montering av satellittsendere fra Miljødirektoratet og Forsøksdyrutvalget.

Grunnlaget for avgjørelsen

Midtre Nordland nasjonalparkstyre har forvaltningsmyndighet for Rago nasjonalpark, Junkerdal nasjonalpark og Saltfjellet – Svartisen nasjonalpark med landskapsvernområder og skal behandle dispensasjonssøknader.

Rago nasjonalpark:

Rago nasjonalpark ble opprettet i 1971. Formålet med nasjonalparken er å bevare et representativt uberørt nordlandsk fjellandskap med egenartet dyreliv i grenseområdet mot den svenske nasjonalparken Padjelanta.

I utgangspunktet er det forbudt å drive med fangst og merking av fugl i nasjonalparken, jf. verneforskriftens kap. III pkt. 2.2 der det heter at "Vilde pattedyr og fugler med bo og reir skal være fredet mot skade og ødeleggelse av enhver art". Videre skal naturmiljøet i parken være fredet mot motorisert trafikk til lands og til vanns og landing med luftfartøy med mindre dette skjer i politi-, ambulanse- eller sikringsøyemed, jf. verneforskriftens kap. III pkt. 2.4 a.

Junkerdal nasjonalpark:

Junkerdal nasjonalpark ble etablert ved kronprinsregentens resolusjon av 9. januar 2004.

Formålet med vernet er:

- Bevare et stort tilnærmet urørt naturområde som sikrer biologisk mangfold med økosystemer, arter og bestander, geologiske forekomster og kulturminner. Spesielt viktig er det unike plantelivet.
- Stimulere til opplevelse av natur og landskap med få eller ingen inngrep gjennom utøving av tradisjonelt og enkelt friluftsliv.

- Ivaretagelse av naturgrunnlaget innenfor nasjonalparken er viktig for samisk kultur og næringsutnyttelse. Området skal kunne brukes til reindrift.

I utgangspunktet er det forbud mot fangst og merking av fugl i nasjonalparken, jf. verneforskriftens § 3 pkt. 3.1 som sier at dyrelivet er fredet mot skade og unødvendig forstyrrelse. § 3 pkt. 6.1 i verneforskriften sier også at all motorisert ferdsel i utgangspunktet er forbudt innenfor nasjonalparken.

Saltfjellet – Svartisen nasjonalpark m/landskapsvernområde

Saltfjellet - Svartisen nasjonalpark med landskapsvernområder ble opprettet i 1989. Formålet med nasjonalparken er å bevare et egenartet, vakkert og tilnærmet uberørt fjellområde med dets plante- og dyreliv og geologiske forekomster, der variasjonen i naturforholdene er særlig markert og verdifull. Verneformålet for Saltfjellet og Gåsvatnan landskapsvernområde er å bevare et egenartet og vakkert natur- og kulturlandskap, spesielt viktig er Jarbrudalen med Russåga, Norges største uregulerte underjordiske elv og de botanisk meget rike områdene i Kvitberget og Skjevlfjell.

Nasjonalparken skal sammen med landskapsvernområdene og Storlia naturreservat bidra til å bevare et sammenhengende naturområde som også inneholder mange samiske og andre kulturminner. Nasjonalparken skal også gi allmennheten muligheten til naturopplevelse i området.

I utgangspunktet er det forbudt å drive med fangst og merking av fugl i nasjonalparken, jf. verneforskriftens kap. IV, pkt 6.1 der det heter at ”All ferdsel og aktivitet skal skje hensynsfullt og varsomt slik at en ikke skader natur- og kulturverdier, forstyrrer vilt, tamrein og bufe, eller er til ulempe for andre”.

Motorisert ferdsel er også forbudt til lands og til vanns, og herunder landing og lavtflyving med luftfartøy, jf. verneforskriftens kap. IV, pkt 4.1 for nasjonalparken, kap. IV, pkt 8 for Saltfjellet landskapsvernområde og kap. IV, pkt 7 for Gåsvatnan landskapsvernområde.

I henhold til den generelle dispensasjonsbestemmelsen for verneområder, naturmangfoldloven (nml) § 48, kan det i spesielle tilfeller gjøres unntak fra et vernevedtak dersom det ikke strider mot vernevedtakets formål og ikke kan påvirke verneverdiene nevneverdig, eller dersom sikkerhetshensyn eller hensynet til vesentlige samfunnsinteresser gjør det nødvendig. Ved innføring av naturmangfoldloven i 2009 ble verneforskriftens generelle dispensasjonsbestemmelse satt ut av kraft og søknader i henhold til denne bestemmelsen må vurderes etter naturmangfoldloven, jf. naturmangfoldloven § 77pkt.

Søknaden skal også vurderes etter prinsippene i naturmangfoldlovens §§ 8 til 12. Dette går særlig på kunnskapsgrunnlaget, føre-var-prinsippet, økosystemtilnærming og samlet belastning.

Vurdering

I søknaden blir det opplyst at snøugleprosjektet i Norge, et samarbeid mellom Norsk institutt for naturforskning, Agder naturmuseum og Norsk ornitologisk forening, har siden 2005 gitt viktig ny kunnskap om snøuglebestanden. Formålet med forskningen har blant annet vært å overvåke bestanden og å avdekke fuglenes vandringsmønster mellom hekkeårene. Satellittmerking har bekreftet at vi har en felles bestand med Russland. Det er også samlet inn mye annen viktig informasjon om snøuglenes hekkebiologi, og ny kunnskap og tidligere ukjente aspekter er avdekket.

Arbeidet innenfor nasjonalparkene er planlagt på grunnlag av at det er tegn til økning i smågnagerbestandene og observasjoner av snøugler i landsdelen i vinter noe som kan bety at det blir hekkinger av snøugle i Nordland i 2015. Utvidet forskning er nødvendig for å skaffe ytterligere kunnskap om snøglas bruk av leveområder etc. Slik kunnskap er også viktig for å kunne innhente kunnskap om og forvalte det biologiske mangfoldet i de aktuelle nasjonalparkene og landskapsvernområdene.

Rago nasjonalpark:

I Rago nasjonalpark er det gjort få eller ingen registreringer av snøugle i de siste 30 år, det er kun et mindre område i sørøstre hjørnet av nasjonalparken mot Sverige som har potensiale som hekkeområde for arten. Her er det mer åpne vidder med kalkrik berggrunn som gir frodig vegetasjon og godt næringsgrunnlag for smågnagere.

Skulle et snøuglepar slå til med hekking innenfor nasjonalparken, vil merking av enkeltindivider på mest mulig skånsom måte ikke i nevneverdig grad stride mot verneformålet; å bevare et representativt uberørt nordlandsk fjellandskap med egenartet dyreliv, eller gjøre nevneverdig skade på verneverdiene.

Da det er lite trolig at det vil bli hekking av flere par snøugle innenfor nasjonalparken vil behovet for helikoptertransport inn i området og antall landinger bli lite, og vil bli en kortvarig, forbigående forstyrrelse. De sørøstre områdene av Rago har en del sårbare botaniske verdier, men et mulig fåtall av landinger med helikopter i området vil i liten grad medføre skade på vegetasjonen. Nasjonalparkstyret kjenner heller ikke til andre forekomster i parken som kan påvirkes av et fåtallig tilfeller av lavtflyging eller landinger i området.

Junkerdal nasjonalpark

Snøugle er ikke registrert i området siden 1970-tallet, nasjonalparken kan imidlertid ha et større potensiale for hekking hvor store deler av nasjonalparken har områder med åpne viddelandskap. Kalkrik berggrunn med en rik vegetasjon preger også nasjonalparken.

En merking av enkeltindivider av snøugle på mest mulig skånsomme måte vil imidlertid ikke i nevneverdig grad stride mot verneformålet; sikrer biologisk mangfold med økosystemer, arter og bestander, eller gjøre nevneverdig skade på verneverdiene; et rikt og variert fugleliv med flere sårbare og rødlistede arter.

Da det er lite trolig at det vil bli hekking av flere par snøugle innenfor nasjonalparken vil behovet for helikoptertransport inn i området og antall landinger bli lite. Forstyrrelsen ved de eventuelt få turene vil også være kortvarig og forbigående. Det unike plantelivet i nasjonalparken er spesielt viktig, og store områder har flere sårbare og rødlistede plantearter. Nasjonalparkstyret vurderer det imidlertid slik at et mulig fåtall av landinger med helikopter i området vil i liten grad medføre skade på vegetasjonen. Andre forekomster i nasjonalparken som kan påvirkes av lavtflyging eller landinger i området er heller ikke kjent.

Saltfjellet – Svartisen nasjonalpark m/landskapsvernområder

Snøugle ble sist registrert hekkende i Saltfjellet i 1978, i løpet av de siste 10 år er det gjort noen få registreringer av enkeltindivider på trekk innenfor nasjonalparken eller i nærliggende områder. Verneområdene på Saltfjellet har det største potensialet for hekking av snøugle med store vidder med minimalt av ferdsel og forstyrrelse, samt naturgrunnlag for en god smågnagerbestand. Innenfor Saltfjellet – Svartisen nasjonalpark og Saltfjellet landskapsvernområde er det imidlertid også flere aktive hi- og yngleområder for fjellrev innenfor de samme områdene som kan være aktuelle for snøugle.

En begrenset merking av enkeltindivider av snøugle på mest mulig skånsom måte, og med særlig fokus på å ta hensyn til fjellreven, vil ikke i nevneverdig grad stride mot verneformålet;

bevare et egenartet, vakkert og tilnærmet uberørt fjellområde med dets plante- og dyreliv, eller gjøre nevneverdig skade på verneverdiene.

Verneområdene på Saltfjellet har enkelte områder med flere sårbare og rødlistede plantearter. Nasjonalparkstyret vurderer det imidlertid slik at et mulig fåtall av landinger med helikopter i området vil i liten grad medføre skade på vegetasjonen.

Bruk av helikopter i forbindelse med snøugle-prosjektet er imidlertid problematisk i forhold til fjellreven da det ikke er forutsigbart hvor det kan bli aktuelt å lande. Fjellreven opptrer spredt i Saltfjellet og er en art det er særlig viktig å beskytte i nasjonalparken. Med bakgrunn i at eventuelle landingssteder ikke er kjent og at det dermed er høyst uvisst i hvilken grad fjellreven kan bli påvirket av støy og forstyrrelse fra helikopteret er det derfor nødvendig å legge stor vekt på føre-var-prinsippet.

Det er lite trolig at det vil bli hekking av flere par snøugle innenfor nasjonalparken og behovet for helikoptertransport inn i området vil derfor bli begrenset. Forstyrrelsen ved de eventuelt få turene vil også være kortvarig og forbigående. Nasjonalparkstyret vurderer det også slik at landing med helikopter ikke nærmere enn 1 km fra et bebodd fjellrevhi ikke vil føre til forstyrrelse av reven og fare for skade på verneverdiene og derved være i konflikt med verneformålet. Det settes derfor en begrensning på landing av helikopter innenfor Saltfjellet – Svartisen nasjonalpark og Saltfjellet landskapsvernområde, samt et vilkår om at oppsynet for verneområdene må følge med på helikoptertransporten for å påvise bebodde fjellrevhi og gi tilrådning om eventuelle landingsplasser og flyruter.

Konklusjon

Forvaltningsmyndigheten kan ikke se at en begrenset merking av enkeltindivider av snøugle på mest mulig skånsomme måte vil gjøre nevneverdig skade på verneverdiene eller stride mot verneformålet i noen av de aktuelle nasjonalparkene og landskapsvernområdene. Et begrenset antall tilfeller av lavtflyging og landing med helikopter innenfor Rago nasjonalpark, Junkerdal nasjonalpark og Gåsvatnan landskapsvernområde vil heller ikke gjøre nevneverdig skade på verneverdiene eller være i konflikt med verneformålet i disse nasjonalparkene. En finner også at et begrenset antall tilfeller av lavtflyging og landing med helikopter innenfor Saltfjellet – Svartisen nasjonalpark og Saltfjellet landskapsvernområde med særlige vilkår knyttet til områder med fjellrevhi, heller ikke vil gjøre nevneverdig skade på verneverdiene eller være i konflikt med verneformålet i disse verneområdene.

Saksopplysninger:

Nasjonalparkstyret vil gjøre oppmerksom på at fjellreven nå er en prioritert art med egen forskrift, NINA anbefales derfor å ta kontakte med Miljødirektoratet i den forbindelse.

Klageadgang:

Avgjørelsen kan påklages til Miljødirektoratet. Klagefristen vil være tre uker etter at vedtaket er mottatt. Eventuell klage sendes gjennom nasjonalparkstyret.

Parter i saken:

Balvatn reinbeitedistrikt	Ørnflogveien 17	8230	SULITJELMA
Beiarn kommune		8110	Moldjord
Bodø kommune	Postboks 319	8001	Bodø
Duokta reinbeitedistrikt	Holtanveien 620	8219	FAUSKE
Fauske kommune	Postboks 93	8201	Fauske
Fylkesmannen i Nordland	Moloveien 10	8002	BODØ
Meløy kommune	Gammelveien 5	8150	Ørnes

Miljødirektoratet	Postboks 5672 Sluppen	7485	TRONDHEIM
Naturvernforbundet i Nordland	Løftfjellveien 7	8614	MO I RANA
Rana kommune	Postboks 173	8601	MO i RANA
Rødøy kommune		8185	Vågaholmen
Saltdal kommune	Kirkegt. 23	8250	Rognan
Saltfjellet reinbeitedistrikt	Lønsdal	8255	RØKLAND
Statskog Fjelltjenesten v/ Jim Tovås Kristensen	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS
Statskog Fjelltjenesten v/ Kristian Sivertsen	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS
Statskog Fjelltjenesten v/ Tore Veisetaune	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS
Sørfold kommune	Rådhuset	8226	Straumen

Vedlegg:

- 1 Søknad om å lande med helikopter og gjennomføre fangst / merking av snøugle i verneområder - NINA

Andre relevante dokumenter, ikke vedlagt:

- Verneforskrift for Rago nasjonalpark
- Forvaltningsplan for Rago nasjonalpark
- Verneforskrift for Junkerdal nasjonalpark
- Forvaltningsplan for Junkerdal nasjonalpark
- Verneforskrift for Saltfjellet – Svartisen nasjonalpark m/landskapsvernområder
- Naturmangfoldsloven

Mottatt FM-NO

22 APR. 2015

Fylkesmannen i Nordland
Miljøvern avdelingen
Postboks 1405
8002 Bodø

Deres ref:
Vår ref: 48/15
Sted: Tromsø
Dato: 21.04.2015

SØKNAD OM Å LANDE MED HELIKOPTER OG GJENNOMFØRE FANGST/MERKING AV SNØUGLE I VERNEOMRÅDER I NORDLAND I FORBINDELSE MED FORSKNINGSPROSJEKTER

Snøugla har gått sterkt tilbake som hekkefugl i Norge de siste tiårene, og arten er nå oppført som sterkt truet i den norske rødlista for truede arter. NINA, Agder Naturmuseum og Norsk ornitologisk forening har hatt et snøugleprosjekt i Norge siden 2005. Formålet har blant annet vært å overvåke bestanden og å avdekke fuglenes vandringsmønster mellom hekkeårene. Prosjektet har påvist hekking av snøugle i 2007 og 2011, og har til nå fanget og merket 15 voksne snøugler og utstyrt dem med satellittsendere. De foreløpige resultatene fra dette har bekreftet at vi har en felles bestand med Russland. Det er også samlet inn mye annen viktig informasjon om snøuglenes hekkebiologi, og ny kunnskap og tidligere ukjente aspekter er avdekket. Det er for tidlig å kunne si noe om sjansene for at det blir hekkinger av snøugle i Nordland i 2015, men det er imidlertid tegn til økning i smånagerbestandene og det er observert snøugler i landsdelen i vinter. Dersom det blir hekking ønsker vi å kartlegge hekkebestanden. Dette innebærer også ringmerking av unger og innsamling av fjær/blodprøver og av data som kullstørrelse, ungeoverlevelse og næringsvalg. I tillegg ønsker vi å fange minst 12 voksne snøugler for å utstyre dem med satellittsendere.

Siden 2004 har NINA benyttet helikopter til å forflytte seg mellom ulike områder i forbindelse med rovfuglprosjekter, noe som har vist seg å være svært kostnadseffektivt. Under flyvningen holder vi oss unna forekomster av tamrein for å unngå unødige forstyrrelser. I forbindelse en eventuelle kartlegging av hekkeforekomster av snøugle i Nordland, planlegger vi å fly i de indre delene av fylket fra Narvik til Hattfjelldal kommuner. Dersom vi skulle finne hekkinger av snøugle i Nordland, så har vi også behov for å kunne bli fraktet inn og ut med helikopter til hekkeområdene for å drive feltarbeid. Dette er imidlertid avhengig hvor langt fra vei lokalitetene ligger.

NINA ønsker i denne forbindelse å få tillatelse til å kunne lande (inkludert lavtflyving) med helikopter i Rago nasjonalpark, Junkerdal nasjonalpark, Saltfjellet/Svartisen nasjonalpark og Børgefjell nasjonalpark innenfor perioden 15. juni – 20. juli, dersom det blir behov for det. Det vil være ønskelig å ha med representanter fra Statens Naturoppsyn eller Fjelltjenesten under en eventuell flyvning i disse

www.nina.no

- samarbeid og kunnskap for framtidens miljøløsninger

NINA hovedkontor
Postboks 5685 Sluppen
7485 Trondheim
Besøksadresse:
Høgskoleringen 9, 7034 Trondheim
Telefon: 73 80 14 00
Telefaks: 73 80 14 01

NINA Oslo
Gautstadalleen 21
0349 Oslo
Telefon: 73 80 14 00
Telefaks: 73 80 14 01

NINA Tromsø
Framsenteret, Postboks 6606
Langnes, 9296 Tromsø
Besøksadresse: Framsenteret
Hjalmar Johansens gate 14
9007 Tromsø
Telefon: 77 75 04 00
Telefaks: 77 75 04 01

NINA Lillehammer
Fakkeldgården
2624 Lillehammer
Telefon: 73 80 14 00
Telefaks: 73 80 14 01

NINA forskningsstasjon, Ims
4308 Sandnes
Telefon: 73 80 14 00
Telefaks: 73 80 14 01

Org.nr: NO 950 037 687 MVA

verneområdene. Dersom vi blir å drive feltarbeid på snøugle så vil dette skje primært innenfor perioden 20. juni - 20. juli. I tillegg ønsker vi tillatelse til å kunne ringmerke snøugle og å ha mulighet til å kunne fange og merke voksne snøugler med satellittsendere i de nevnte verneområdene. Fuglene fanges ved hjelp av enten fjernstyrt «bownet» eller et brett med myke fotsnarer som settes ved sitteplassen ved reiret, og som holdes under kontinuerlig observasjon. Prosjektet søker for øvrig om alle nødvendige tillatelser for ringmerking og fangst og montering av satellittsendere fra Miljødirektoratet og Forsøksdyrutvalget.

Dersom det skulle være noen spørsmål i forbindelse med søknaden, kan Jacobsen treffes på telefon 77 75 04 10 eventuelt 996 38430.

—
Med vennlig hilsen

Sidsel Grønvik
forskningssjef

Karl-Otto Jacobsen
forsker

Arkivsaksnr: 2015/1912-0

Saksbehandler: Ronny Skansen

Dato: 26.05.2015

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Midtre Nordland nasjonalparkstyre	26/2015	16.06.2015

Sjunkhatten og Rago nasjonalpark - Høring av utkast til distriktsplan - Doukta reinbeitedistrikt

Forslag til vedtak

Nasjonalparkstyret stiller seg positiv til mye av innholdet i distriktsplanen, men foreslår at følgende justeres:

- Barmarkskjøring for Sjunkhatten NP skal skje i henhold til gjeldende verneforskrift og forvaltningsplan, dvs. det kan søkes barmarkskjøring i områdene Furunesfjellet-Kosmofjellet.
- Distriktsplanen er litt tydeligere på hva som er søknadspliktig og hva som er unntatt fra søknadsplikt i henhold til verneforskriftene.

Bakgrunn

Midtre Nordland nasjonalparkstyre mottok utkast til distriktsplan for Doukta RBD den 16.03.2015. Distriktsplanen skal være godkjent innen utgangen av juni. Distriktet har sendt planen ut på høring til berørte parter, deriblant nasjonalparkstyret. I forkant av denne høringssaken har sekretariatet prøvd flere ganger å få til et dialogmøte med Doukta for å diskutere innholdet i planen, uten å lykkes. Sekretariatet har imidlertid sendt noen anbefalinger på mail i forhold til punkt 4 (motorferdsel verneområder) i planen.

Vurdering

Sekretariatet synes det er bra at det kommer på plass distriktsplaner for reinbeitedistriktene og vil berømme Doukta RBD for å være de første som har kommet med et utkast til plan. Distriktsplanen sier noe om administrative forhold og organisering, beitebruk, reintall og produksjon, beitetider, gjerder/hytter/anlegg, inngrep og forstyrrelser, rovviltskader og tapsforebyggende tiltak, motorferdsel i distriktet, verneområder, forhold til tilgrensede reindrift og revidering/ vedtak av planen.

Mye av innholdet er nyttig for forvaltningsmyndigheten å ha oversikt over. Planen gir en god oversikt over hvordan distriktet driver sin virksomhet.

I forhold til punkt 5 vil vi gjøre oppmerksom på at i Sjunkhatten NP er planlagte nye gjerder og nye gjeterhytter søknadspliktige.

Ellers gjelder følgende rammer og regelverk i Sjunkhatten NP:

Vernebestemmelsene sier at:

- området kan brukes til reinbeite, jf. pkt. 2.2 a
- det kan drives vedlikehold på eksisterende reindrifftsanlegg, jf. pkt. 1.2 a
- det kan settes opp midlertidige reingjerder som skal stå en sesong, jf. pkt. 1.2 d
- det kan foretas nødvendig uttak av lauvtrevirke til brensel, jf. pkt. 2.2 f
- det kan foretas nødvendig uttak av lauvtrevirke for vedlikehold av lovlig oppsatte reingjerder og annet reindrifftsutstyr, jf. pkt. 2.2 f
- det kan skjæres skohøy og tas ris til gammer beliggende i nasjonalparken, jf. pkt. 2.2 h
- beltekjøretøy på snødekt mark og motorbåt kan benyttes i forbindelse med reindrift, jf. pkt. 6.2 b. Leiekjører for reieneier eller reindrifftsansvarlig må medbringe skriftlig dokumentasjon/avtale med oppdragsgiver for at kjøringen skal være lovlig.

Av betydning for reindriften er det også naturlig å påpeke at det i nasjonalparken kan foretas skadefelling av store rovdyr i samsvar med gjeldende lovverk, jf. pkt. 3.2 b.

I forbindelse med reindrift kan det søkes forvaltningsmyndigheten om tillatelse til følgende:

- ombygging og mindre utvidelse av eksisterende bygninger og anlegg, jf. pkt. 1.3 c
- oppføring av nye bygninger, anlegg og innretninger som er nødvendig for utøvelse av reindrift, jf. pkt. 1.3 h
- opplag av båt, jf. pkt. 1.3 k
- uttak av torv til vedlikehold av gammer og hytter som ligger i nasjonalparken, jf. pkt. 2.3 a
- bruk av barmarkskjøretøy i forbindelse med reindrift i området Furnesfjellet - Kosmofjellet, jf. pkt. 6.3 b. Det kan gis flerårige tillatelser ut fra reinbeitedistriktets bruksregler og distriktsplan i hht. reindrifftsloven
- bruk av luftfartøy i forbindelse med reindrift, jf. pkt. 6.3 c.

Følgende rammer og regelverk i Rago NP:

I henhold til gjeldende forskrift er oppføring av hytter og innretninger i forbindelse med reindriften direkte unntatt fra forbudet mot tekniske inngrep i Rago nasjonalpark.

Det er ønskelig at forvaltningsmyndigheten kontaktes før oppføring av eventuelle bygninger og anlegg i forbindelse med reindriften, slik at plassering kan diskuteres i forhold til forekomst av spesielle naturverdier, vernevedtakets formål og verneverdiene.

I henhold til reindrifftsloven og motorferdselloven kan reindrifftsutøvere i næringsøyemed benytte snøscooter i utmark. Midtre Nordland nasjonalparkstyre som har forvaltningsansvar for Rago nasjonalpark anser derfor at reindriften kan benytte snøscooter i sitt arbeid innenfor nasjonalparken i henhold til gjeldende lovverk.

Barmarkskjøring og bruk av helikopter i reindriften sammenheng er ikke tillatt gjennom forskriften. Det kan eventuelt søkes om å få benytte barmarkskjøretøy, og en søknad må behandles etter den generelle unntaksparagrafen, jfr. naturmangfoldloven § 48.

For Sjunghatten nasjonalpark som er en relativ ny nasjonalpark (2010) med ny forvaltningsplan (2012), har dette med motorisert ferdsel i forhold til reindrifta vært avklart gjennom verneplanprosessen og forvaltningsplanprosessen. Det er åpnet opp for at forvaltningsmyndigheten kan gi tillatelse til bruk av helikopter jfr. § 3 punkt 6.3 c og det kan gis tillatelse til *bruk av barmarkskjøretøy i forbindelse med utøving av reindrift i området Furnesfjellet-Kosmoffjellet. Det kan gis flerårige tillatelser ut fra reinbeitedistriktets bruksregler og distriktsplan i hht. Reindriftsloven.* I utkastet til distriktsplan som foreligger er det flere traseer innenfor nasjonalparken som ikke vil kunne dekkes av denne paragrafen. I praksis betyr det at det ikke kan gis flerårige dispensasjoner. Mye av disse traseene vil måtte behandles etter paragraf § 4 i verneforskriften (generelle dispensasjonshjemmel) og vil fort risikere avslag da de vil være i strid med verneverdier og formål.

Sekretariatet anbefaler derfor at distriktet justerer planen for barmarkskjøring, slik at den vil være i henhold til gjeldende verneforskrift og forvaltningsplan for Sjunghatten NP. Ellers kunne det under punkt 4 (og ellers andre punkter) kanskje tydeligere gå frem hva som er søknadspliktig i verneområdene i forhold til verneforskrift og det som er unntatt fra søknadsplikt.

Parter i saken:

Bodø kommune	Postboks 319	8001	Bodø
Duokta reinbeitedistrikt v/ Mats Pavall	Holtanveien 620	8219	FAUSKE
Fauske kommune	Postboks 93	8201	Fauske
Fylkesmannen i Nordland	Moloveien 10	8002	BODØ
Miljødirektoratet	Postboks 5672 Sluppen	7485	TRONDHEIM
Naturvernforbundet i Nordland	Loftfjellveien 7	8614	MO I RANA
Statens Naturoppsyn	Postboks 3016	8086	BODØ
Statskog Fjelltjenesten avd. Fauske	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS
Sørfold kommune	Rådhuset	8226	Straumen

Vedlegg:

1 Utkast - Distriktsplan - Duokta reinbeitedistrikt

Andre relevante dokumenter, ikke vedlagt:

- Verneforskrifter Sjunghatten og Rago nasjonalpark
- Forvaltningsplaner Sjunghatten og Rago nasjonalpark
- Naturmangfoldloven

Utkast til distriktsplan Duokta reinbeitedistrikt

Gjelder for perioden 2015- 2019

Planforslag utsendt 15.03.2015 til følgende mottakere:

Bodø, Fauske og Sørfold kommune

Fylkesmannen i Nordland og Nordland nasjonalparkstyre

Nordland fylkeskommune

Vedtatt på distriktsmøte den xx.xx.2015

Distriktsplanen bygger på Reindrifftsloven av 15. juni 2007 nr. 40 og er tilpasset forholdene i Duokta reinbeitedistrikt.

§ 1 - Reindrifftslovens formål er blant annet:

For det samiske reinbeiteområdet skal loven legge til rette for en økologisk, økonomisk og kulturell bærekraftig reindrift med basis i samisk kultur, tradisjon og sedvane til gagn for reindrifftsbefolkningen selv og samfunnet for øvrig.

Loven skal bidra til sikring av reindrifftsarealene i det samiske reinbeiteområdet som reindriffts viktigste ressursgrunnlag.

§ 3 - Følgende i forhold til folkeretten gjelder for lovanvendelsen:

Lovens skal anvendes i samsvar med folkerettens regler om urfolk og minoriteter.

§ 4 – Reindrifftsloven sier blant annet følgende om beiterett:

Innenfor det samiske reinbeiteområdet skal det legges til grunn at det foreligger rett til reinbeite innenfor rammen av denne lov, med mindre annet følger av særlige rettsforhold. Ved inngrep i reindriftssamers rettigheter skal det ytes erstatning i samsvar med alminnelige ekspropriasjonsrettslige grunnsetninger.

§ 62 – Om distriktsplaner sier Reindrifftsloven:

Distriktsstyret skal utarbeide en distriktsplan for distriktet som skal inneholde de opplysninger om virksomheten i distriktet som er nødvendig for den offentlige planleggingen.

1. Beskrivelse av reinbeitedistriktet

1.1 Administrative forhold og organisering

Etter Reindrifftslovens § 2 skal det samiske reindriftsområdet deles inn i reinbeiteområder og reinbeitedistrikter. Hjemmel for å foreta slik inndeling ligger Landbruks- og matdepartementet (områdegrensar) og Reindrifftsstyret (distriktsgrensar).

Duokta reinbeitedistrikt fikk fastsatt sine nåværende grensar gjennom Reindrifftsstyrets vedtak i sak 27/99 av (27.04.99).

Reinbeitedistriktets utstrekning og grensar finnes på reindrifftsens arealbrukskart, se <http://nordlandsatlas.no/flexviewers/reindrift/>. Reindrifftsens drives i deler av Bodø, Fauske og Sørfold kommuner, samt Jokkmokk kommune.

Duokta reinbeitedistrikt er organisert med et eget styre. Styret behandler saker som angår distriktet. Lederen av distriktsstyret representerer styret når dette ikke er samlet. Lederen ivaretar kontakten med utenforstående på vegne av distriktet.

Det er 3 siidaandeler i Duokta. Hver av disse ledes av en ansvarlig leder. Under hver siidaandel er det i tillegg til siidaandelsleder, flere reineiere med rein i eget merke.

1.2 Beitebruk

Duokta reinbeitedistrikt har ingen begrensede beitetider. Beitetiden er satt til 01.01. - 31.12. i hele distriktet. Det er imidlertid ulike områder i distriktet som vanligvis brukes til ulike årstider (årstidsbeiter).

Reindriften drives i fellesskap, og reinen går sammen i større eller mindre flokker uavhengig av eier, f.eks. på beite, flytting, kalving og parring. Denne driftsformen er vanlig i reindriften og baserer seg på tradisjonell bruk. Siidaandelenes rein har adgang til alle beiteområdene i distriktet. Alle medlemmer i distriktet tilhører samme familie og har de samme etablerte rettigheter til bruk av områdene i reinbeitedistriktet.

Reindriftsåret starter 1. april når det nærmer seg flytting til vårbeiter og kalvingsland. I løpet av året brukes ulike årstidsbeiter og områder som er av ulik karakter ut fra naturgitte forhold som geologi, jordsmonn, klima, høydegradient, snøforhold, m.m. Beitebruken er hele tida slik at den er mest mulig tilpasset reinens beitebehov og kondisjon. Ulike klimaforhold kan medføre at bruken av områdene kan variere fra år til år. Beitebruken i denne planen beskriver imidlertid den vanligste bruken.

Det er enkelte perioder da reinen trenger ro og er særlig mottakelig for skadelige påvirkninger og forstyrrelser. Disse periodene er særlig i kalvings- og parringstida, under samling og flytting av rein, i parringstida og på vinter- og vårbeite.

Kalvings- og parringstida:

Normal kalvingsperiode er fra slutten av april og til begynnelsen av juni. Hovedtyngden av kalver blir født i løpet av mai måned.

Simlens kondisjon er redusert etter en lang vinterbeiteperiode, fostervekst og forberedelse til melkeproduksjon, I kalvings- og parringstida trenger simler og kalv mest mulig ro. Simlene reagerer svært negativt på menneskelige forstyrrelser og annen uro. Det skal svært lite til for at simlene forlater kalven, noe som medfører at kalven ikke har mulighet til å overleve. Videre er parringstida viktig for å etablere bånd mellom mor og kalv, for å få i gang melkeproduksjonen og for å sikre at kalven gradvis begynner å beite og knytte seg til resten av simleflokkene. Alle som ferdes i naturen, bør unngå å forstyrre reinen i kalvings- og parringstida. Hunder skal holdes i bånd i henhold til vanlige båndtvangbestemmelser.

Samling og flytting av rein:

Dette er nødvendige arbeidsoperasjoner som må gjennomføres for å bruke beiteområdene best mulig og for å kunne foreta nødvendig arbeid som merking, slakting og skilling av rein. Når reineierne arbeider med reinen, er det viktig at dette respekteres av andre brukere av områdene ved at man ikke forstyrrer eller forhindrer arbeidet.

Parringstida:

Vanlig parringstid er fra rundt 10. – 15. september og til midten av oktober.

I denne perioden skal grunnlaget for neste års kalveproduksjon legges. Simlene er brunstig maks 1 døgn, vanligvis mellom 12 – 24 timer. Hvis simla ikke blir befruktet i første

brunstsyklus, vender brunsten tilbake etter 11 – 20 dager. Stadig utsatt befruktning fører til at kalven fødes seint, har dårlig tilvekst og overlevingssevne. Det er derfor viktig at man ikke forstyrrer reinen i parringstida. Uro og forstyrrelser kan føre til at det blir flere små og svake kalver på høsten.

Vinter- og vårbeite:

Etter hvert som vinteren skrider fram, legger det seg is og snø over beitene. Tilgangen til beitevekster blir dårligere, og reinens kondisjon blir dårligere. Vanlige livs- og kroppsfunksjoner holdes på et minimum, og reinen tærer på fett og muskelmasse.

Det er viktig at reinen utsettes for minst mulig stress og uro slik at den får mest mulig fred til å beite og dermed muligheter for å overleve vinteren. Utover ettervinteren og tidlig vår kan reinen ha svært redusert kondisjon, og den tåler dårlig å bli presset. Fordi reinen har nedsatte livsfunksjoner, er den tammere enn på barmarksbeite. Rein i dårlig kondisjon kan skille seg bort fra andre rein, og dette gjør at enkeltrein må få gå i fred.

Det vanligste vårbeitet/kalvingsland

Sjunkfjorden, Korsvik - Færøymarka, Øvre Valnesfjord, Heggvassbotn, samt Kalviktua, Espenesfjell og Storskogen.

Beitetilstand:

Varierte områder med lav- og grønnbeiter. De har egnede snøforhold, klimatiske forhold og topografi som oppfyller de krav som stilles til denne type beiter. Beitene er i god tilstand.

De vanligste sommerbeiter

Vest for Valnesfjorddalen, Heggvassbotten og Mistfjorden, samt Langvatn (Sverpijaure), Moskusdalen og Faulvatn.

Beitetilstand:

Gode sommerbeiter. I svært varme og tørre somre kan det blir tørt i vestdelen av distriktet dersom det har vært lite snø om vinteren, og snøbreene tiner av for tidlig. Da er det høyere fjellområder og mer snø øst i distriktet. Beitene er i god tilstand.

De vanligste høstbeite- og parringsområder

Mellom Valnesfjorddalen og Fauskeidet, Finneidfjell, Mjønesfjell og Valnesfjordmarka, samt Gytlvikfjellet og Moskusdalen.

Beitetilstand:

Lignende forhold som på sommeren. Tørre og varme somre vil føre til dårligere høstbeite i vest, mens det er bra i østdelen. På grunn av at høstene (barmarksbeitetida) har blitt lengre (klimaendring?), vil distriktet bruke den østlige delen fra september så lenge det er mulig utover vinteren. Beitene er i god tilstand.

De vanligste vinterbeiter

Mjønesfjellet, Heggmoen, Neverelvfjell, Festvåg, Kjerringøy, låglandspartiene utover mot Valnesfjordmyrene, samt Rishaugfjellet, Røyrvatn, Straumvatn, Fagerbakken, Siso - Veiski , Lappfjellet, Rago, Rastesvarre (i Sverige).

Beitetilstand:

Distriktet har en planmessig bruk av vinterbeitene, og de er derfor i god tilstand. Distriktet har tilgang til både kystnære vinterbeiter (Festvåg og Kjerringøy) og innlandsbeiter (øst for Fauskeidet). Det betyr at dersom fjellbeitene i øst er låst, har man områder der det aldri blir låste beiter (Kjerringøya).

Vinterbeitet er minimumsfaktoren for reindriften i Duokta.

Duokta reinbeitedistrikt har anlegg og muligheter til å drive med føring av rein, f.eks. i forbindelse med beitekriser (dersom vinterbeitet låses/iser ned). Tilleggsføring brukes fast når reinen står i gjerde over natta eller over flere dager, f.eks. i forbindelse med flytting, oppsamling og slakting. Distriktet har også muligheter og erfaring til å drive med tilleggsføring på fritt beite, f.eks. for å holde reinen mer samlet i forbindelse med rovviltangrep.

Årstidsbeitene er framstilt på reindriften arealbrukskart, se

<http://nordlandsatlas.no/flexviewers/reindrift/>

Reindriften flytte-, trekk og drivingsleier

Reindriften flytte-, trekk – og drivingsleier er helt nødvendige traséer som brukes i forbindelse med reinens naturlige trekk mellom beiteområder og ved flytting og driving av rein mellom områder.

Reindriften flytte- og trekkleder har et eget vern i reindriftenlovens § 22 og skal ikke stenges, f.eks. ved inngrep og forstyrrelser. Dessverre er flere tradisjonelle flytte- og trekkleder stengt ved inngrep som distriktet aldri har fått kompensert for. De ansvarlige for dette har heller ikke gjort noe for å åpne nye flyttleier. Reinbeitedistriktet må derfor selv dekke kostnadene for inngrepene ved å transportere rein på strekninger der det ikke lenger er mulig å flytte på tradisjonell måte.

Reindriften vanligste flytte- trekk og drivingsleier, samt oppsamlingsområder er framstilt på reindriften arealbrukskart. Ved inntegning på kart er det vanskelig å tegne inn flyttleiene helt nøyaktig. Detaljene i flyttleiene må derfor kontrolleres i terrenget hvis man skal oppnå full nøyaktighet.

1.3 Reintall og produksjon

Øvre reintall for Duokta reinbeitedistrikt er fastsatt i bruksreglene og er 900 rein på vinterbeite. Dette er godkjent av reindriftenstyret 28.10.2010, sak 43/10. Duokta reinbeitedistrikt vil vurdere reintallet fortløpende og eventuelt starte prosessen for endring av øvre reintall.

Duokta reinbeitedistrikt har en kjøttproduksjon og slakteuttak som ligger på gjennomsnittet av reinbeitedistriktene i Nordland. Hovedslakting foregår fra slutten av oktober og fram til jul. Det er først og fremst kalver som slaktes. Strategien er å slakte tidligst mulig etter brunst for å oppnå høyest mulig slaktevekt på kalv og minske tapene til rovvilt etter slakting.

Slaktingen foregår i eget slakteri. Kjøttet selges både på det lokale markedet og til oppkjøper. Det er mulig å foreta leieslakting for andre reinbeitedistrikt.

1.4 Beitetider

Beitetida i Duokta reinbeitedistrikt er fra 01.01. – 31.12., jf. pkt. 1.2.

1.5 Gjerder, hytter og anlegg

Gjeterhytter, andre nødvendige bygninger, gjerder og reindrifftsanlegg finnes på mange steder i distriktet.

Gjeterhytter

Raddujaure (på svensk side), Veiski, Storskogvatn, Rago, Siso, Krubbvasshågen, Heggvassbotn, Heggmoen og Festvåg.

Planlagte gjeterhytter

Kjerringøy og Nevervatn.

Gammer

Faulvatn, Heggvassbotn og Krubbvasshågen.

Faste gjerdeanlegg

Holtan: Gjerdeanlegg med beitehage, flere kammer, sil og opplastingsrampe for transport. Anlegget kan brukes som fôringsgjerde over lengre tid. Gjerdet står i tilknytning til reinslakteriet.

Vensetmyran: Tradisjonelt gjerdeanlegg for flytting/transport. Kan drive fôring i kortere tid.

Heggmoen: Tradisjonelt gjerdeanlegg med beitehage og brukes for utskilling, flytting og transport. Kan drive fôring i kortere tid.

Planlagte gjerder:

Flyttegjerde fra Tokdalfjell ned Tverrålia. Skal brukes for å lette høstflytting fra vest til Holtan og lenger øst.

Gjerdeanlegg på Jordbru og Naurstad.

Steder for midlertidige gjerder

Siso (tas ned etter bruk)

Mjønes (tas ned etter bruk)

Laksåbakkan, Valnesfjord (tas ned etter bruk)

Mittiskar (merkegjerde som tas ned etter bruk)

Misten, Fjære, Strandå og Tårnvik på Kjerringøy (tas ned etter bruk)

Naurstad. Gjerde som skal være permanent.

Duokta har også flyttbar kvern som settes opp ved samlinger og tas ned etter bruk.

I tillegg finnes det lagerbuer/uthus i tilknytning til hytter.

Planlagt lagerbu/uthus:

Planlagt lagerbu i Mittiskar og uthus/lagerbu ved Ragovatn (i hhv. Sjunkehatten og Rago nasjonalpark).

Gjeterhytter, gammer, gjerdeanlegg og plasser for midlertidige gjerder er framstilt på reindriftens arealbrukskart.

1.6 Tilleggsnæringer

Siidaandelene i Duokta har mulighet til å foreta videreføring av reinkjøtt. Dette er en virksomhet som er på planleggingsstadiet.

Distriktet har også vurdert å drive med annen næringsvirksomhet med tilknytning til reindrift. Dette kan være en form for reinturisme, kulturbasert aktivitet eller andre typer aktiviteter knyttet til reindrift som kan øke inntektsgrunnlaget. Reineierne har mange års erfaring med formidling av samisk kultur og reindrift til barnehager, skoler, o.l. Dette er en virksomhet som er mulig å utvikle videre.

2 Inngrep og forstyrrelser

Flere arealinngrep i distriktet har ført til beitetap og vanskelige flyttemuligheter. Dette gjelder vassdragsreguleringer, hyttefelt, veger, jernbane, oppdyrking, bebyggelse, skytefelt m.m. Ellers er utfart, ferdsel og jakt et stadig større forstyrrende element for reindriften. Arealvernet er det viktigste arbeidet når en ser bort fra det daglige arbeidet i reindriften. Vern av reindriften arealer (naturgrunnlaget for samisk kultur) er et ansvar som påligger myndighetene på alle nivå.

Nedenfor har vi kommentert en del inngrep i distriktet:

- Kraftlinje fra Nordfjord (Faulvatnutbyggingen) til Straumen. Beitetap.
- 420 kV linje Kobbelv – Straumen – Lakså. Går gjennom hele distriktet. Beitetap, stengt flyttelei, problemer ved flytting.
- Faulvatnutbyggingen. Beitetap, sperring av flyttelei/vanskeligere flytting.
- Sisoutbyggingen. Tap av beiteland. Vanskeligere driftsforhold.
- Marmorbrudd og dolomittbrudd. Vanskeligere flytting.
- Skogplanting og oppdyrking av områder. Spesielt Fauskemyrene som er dyrket opp og plantet med skog, har medført et betydelig tap av viktige høstvinter-, vinter- og vårbeiteområder. Det vanskeliggjør også flytting på grunn av kanaler og problemer med å finne nattbeite eller naturlig beite når reinen tas ut av gjerdeanlegget for lufting.
- E 6, RV 80, kystriksvegen fra Tverrlandet og jernbane deler opp beiteområder, forvansker flyttinger og medfører tap av rein ved påkjørsler. Enkelte år er det store tap på jernbanen. Hele Mjøneshjellet er et godt vinterbeite som er blitt vanskelig å bruke ettersom det ofte fører til tap på veg og jernbane.
- Heggmoreguleringen. Tap av beiteland. Vanskeligere flytting.
- Skytefelt på Heggmoen. Vansker spesielt i forbindelse med flytting. Umulig når skyting pågår.
- Fritidsbebyggelse m.m. Dette preger store deler av distriktet, unntatt den østligste delen. Medfører problemer med å holde reinen i beiteområder, problemer i forbindelse med flytting, vanskelige driftsforhold, beitetap.
- Nye småkraftutbygginger. Flere godkjente utbygginger kommer i østlige områder (Fagerbakken, Veiski, m.fl.) der det er forholdsvis få inngrep når en ser bort fra Siso-reguleringen. Disse kan føre til store framtidige problemer med driftsforhold og

beitebruk.

- Omlegging av veger, m.m. Flere planer som vil påvirke reindriften i framtida.

Duokta reinbeitedistrikt har derfor store belastninger med inngrep. Enkeltaksbehandling tar ikke tar hensyn til sumvirkninger og samlet belastning for reindriften og reinbeitedistriktet. Av den grunn bør det gjennomføres konsekvensutredning for reindrift ved alle nye inngrep der sumvirkninger og totalbelastningen for reindriften legges til grunn ved utredning.

3. Rovviltskader og tapsforebyggende tiltak

Tap av rein til rovvilt er hovedårsaken til at reieneierne ikke kan slakte så mye som ønsket. På 1980-tallet hadde Duokta en kalvemerkingprosent på 85 % og over (målt ut fra antall voksne simler). Dette har sunket kraftig på grunn av rovvilt. De vanligste predatorer er ørn, jerv og gaupe. Andre tapsårsaker er veg og jernbane. Disse tapene varierer mye fra år til år etter hvilke beiteområder som brukes.

Duokta reinbeitedistrikt har gjennom flere år har oppnådd resultat når det gjelder å forhindre tap som skyldes andre årsaker enn rovvilt. Det er for eksempel brukt føring og flytting av rein som tapsforebyggende tiltak. I tillegg gjennomføres en systematisk slakting av tapsutsatte dyr, og det føres individkontroll for å avle på de simlene som gir best kalveresultat.

Det er også prøvd og blir brukt tiltak for å forebygge rovvilttap. Det kan være å legge ut åte, spesielt i kalvingstida, for å forhindre at rovvilt tar rein. Flytting av rein til mindre rovdyr-tette områder er også et tiltak. Dette har imidlertid den ulempen at det begrenser utnyttningen av hele beitearealet i distriktet. Det er også fare for at lavbeiteområder ikke får hvile tilstrekkelig. Dessuten er erfaringen at rovdyrer følger etter når reien blir flyttet.

Det er også brukt tilleggsføring på fri mark for å unngå tap til rovvilt. Dette letter kontrollen, og en klarer å holde reien bedre samlet. Men vær- og føreforhold kan en ikke gjøre noe med, slik at det ikke alltid fungerer like godt som planlagt.

Distriktet ønsker at kommuner, fylkeskommunen og fylkesmannen arbeider aktivt for å få ned rovviltbestanden. Dersom det ikke blir gjort en innsats raskt, vil reindriften næringsgrunnlag bli enda sterkere redusert. Det sier seg selv at det også er en hard mental belastning for de som driver med reindrift å vite at en stor del av produksjonen går til rovdyrføde, og ikke menneskemat. De lidelser reien blir påført av rovdyrer, er også en belastning.

For nærmere opplysninger om produksjon, tap, tapsårsaker osv. vises det til Ressursregnskapet for reindriften som produseres hvert år av Landbruksdirektoratet, se www.reindrift.no.

4. Motorferdsel i reinbeitedistriktet og i verneområder

Reindriftnæringens tillatelse til bruk av motorkjøretøy/fartøy i utmark er hjemlet i unntaksbestemmelsene i Motorferdselloven og i Reindriften § 23.

Duokta reinbeitedistrikt både trenger og bruker motoriserte kjøretøy i reindriften. Det brukes snøskuter, motorbåt, barmarkskjøretøy/ATV og helikopter.

Snøskuter brukes på snødekt mark i alle deler av distriktet der det er kjørbart, også i verneområder. Hver siidaandel har flere snøskutere fordelt på siidaandelsleder og enkelte reieneiere tilknyttet siidaandelene. Totalt kan det være 6 – 8 snøskutere i bruk samtidig. I tillegg har distriktet to drenger som er regelmessig innleid til reindriftsarbeid i perioder. Disse bruker egen skuter i følge med reieneiere eller på egen hånd etter oppdrag fra Duokta reinbeitedistrikt. Både SNO og Fjelltjenesten skal orienteres om de personer utenfor

reindriften som kjører på oppdrag for Duokta reinbeitedistrikt. Dersom det er andre enn de to som kjører på oppdrag for Duokta, vil disse ha med seg dokumentasjon utstedt av distriktsstyrets leder.

Båt med påhengsmotor brukes ved persontransport og frakt av utstyr/materiell på sjøen/fjorden, på Veiski, Raddujaure, Setervatn og Halsvatn. Båtene brukes også i forbindelse med fiske.

ATV brukes til frakt av materiell, utstyr, matreier, mv. Duokta legger til grunn en skånsom bruk av barmarkskjøretøy, prøver å begrense bruken og foretrekker å bruke eksisterende skogsveier der disse finnes. Terrengholdersykkel brukes i mindre grad, men kan forekomme i forbindelse med samling og driving av rein. Denne bruken begrenser seg selv fordi det er få områder som egner seg til dette.

Det er først og fremst reieiere knyttet til siidaandel som bruker ATV og terrengholdersykkel. Det er 2 ATVer og 1 terrengholdersykkel i bruk. Dersom det er andre som kjører på oppdrag for Duokta, vil disse ha med seg dokumentasjon utstedt av distriktsstyrets leder, eller kjøre sammen med reieiere.

Motoriserte barmarkskjøretøy har en begrenset bruk. Det har derfor vært mulig å legge inn de mest brukte traséene på reindriftens arealbrukskart.

Det gjøres oppmerksom på at en del av motorferdselstraséene også berører verneområder. Oversikten over de traséene som berører verneområder, framgår også av reindriftens arealbrukskart.

I Duokta reinbeitedistrikt foregår bruk av terrenngående barmarkskjøretøy til transport og personbefordring etter følgende traseer:

Trasenr:	Beskrivelse av trase	Tidsperiode.	Merknader
1	Fridalen-nedre del av Oksskarfjell	Sommer og høst	Deler berører Sjunghatten n.p.
2	Neverhaugområdet-Hømmervatn	Vår, sommer og høst	Deler berører Sjunghatten n.p.
3	Neverhaugområdet-Halsvatn	Vår, sommer, høst	Deler berører Sjunghatten n.p.
4	Hola-Krubblia-Skarvatn	Vår, sommer, høst	Deler berører Sjunghatten n.p.
5	Bringsli-Drogvatn	Vår, sommer, høst	Deler berører Sjunghatten n.p.
6	Vest for Heggmoen-Svartvasselva	Sommer, høst	Deler berører Sjunghatten n.p.
7	Vest for Heggmoen-Kristivatn-Langvatn vest-Svadelvatn-Svadelva, eller Svadelvatn-Strinnan-Brattbakken eller Skau	Vår, sommer, høst	Deler berører Sjunghatten n.p.
8	Soløyvatn-Skautuva eller Store Svartvatn		Deler berører Sjunghatten n.p.
9	Løgvæn-Kvitblikvatn-Tverrålia	Vår, høst	Deler berører Fauskeidet n.r.
10	Sisovatn-Veiskihøgda-Raddujaure (Sverige)	Sommer, høst	Deler berører Rago n.p.

11	Strandå – Langåsen øst og vest-Bondalen	Vinter, vår	
12	Holtan-Korsådal el. Finneid via Førhågan	Sommer, høst	

I Duokta reinbeitedistrikt foregår bruk av terrenggående barmarkskjøretøy til samling utenfor oppgitte traseer i følgende områder:

Områdenr.	Beskrivelse av område	Tidsperiode.	Merknader
1	Østerkløftfjell	Høst	
2	Herskar-Storsteinfjell-Steinfjell	Høst	
3			

Barmarkstrasèene som er oppgitt på arealbrukskartet, inngår i distriktsplanen. Distriktet ønsker at planen kan brukes som grunnlag for å gi flerårige dispensasjoner for kjøring i verneområder. Duokta reinbeitedistrikt ser fram til at det avholdes et møte med Nordland nasjonalparkstyre om saken.

Duokta reinbeitedistriktet bruker helikopter i mindre omfang. Dette dreier seg om kortvarig helikopterbruk ved sluttsamling og inndriving av rein i gjerde på barmark i enkelte områder. Områdene der det hittil har vært brukt helikopter, er i Naurstad-området (for å unngå påkjørsel av rein på jernbanen), på Kjerringøy og i grenseområdene mot Sverige. Det er også aktuelt med kortvarig bruk av helikopter ved inndriving av rein andre steder på Bodø-halvøya (Bodø kommune). Det gjøres oppmerksom på at også denne helikopterbruken kan berøre verneområder.

5. Verneområder

Det finnes både nasjonalparker og naturreservater innenfor Duokta reinbeitedistrikt. Disse har en fordel ved at det blir begrenset antall inngrep i framtida.

Duokta reinbeitedistrikt har imidlertid erfart at verneområdene også legger begrensninger for reindriftens daglige virksomhet og medfører mer papirarbeid.

I tillegg har det forekommet anmeldelse av reineiere som har utført vanlige arbeidsoppgaver i distriktet. Dette har skjedd før det er kommet avklaring om hvordan den praktiske fremgangsmåten ved dispensasjonssøknader skal håndteres. Slike ulemper ble ikke forespeilet reindriften da Davgga nasjonalpark ble opprettet.

6. Forhold til tilgrensende reindrift

Grensene mot andre reinbeitedistrikt følger naturlige avgrensninger i landskapet. Det forekommer ingen sammenblandinger med Stájggo-Hábmer reinbeitedistrikt i nord, eller Balvatn reinbeitedistrikt i sør. Enkelte strørein kan imidlertid en sjelden gang finnes igjen i nabo-distrikt.

Mot Sverige og Tuorpon sameby er det derimot ingen naturlig grense. Duokta reinbeitedistrikt og Tuorpon sameby har samarbeidsavtale og felles bruk av en del områder.

Reinbeitet i Sverige har ikke beitetid, selv om brukerne har ulike hovedperioder. Duokta reinbeitedistrikt har inngått en privatrettslig avtale med Tuorpon sameby om samarbeid om grenseoverskridende reindrift og felles bruk av grenseområdene Siitasjaure (i Duokta) og Rastesvarre (i Tuorpon). Samarbeidsavtalen fordeler områder som Doukta og Tuorpon naturlig bruker sammen, men vanligvis til ulike tidspunkt.

Samarbeidsavtalen er utarbeidet etter reglene i konvensjonen om grenseoverskridende reindrift mellom Norge og Sverige. Den er utarbeidet av Duokta og Tuorpon i fellesskap, med hjelp fra medlemmer av forhandlingsdelegasjonen som har forhandlet fram konvensjonen.

Det forekommer ingen grensegjerder i distriktet. Gjerdene som ble bygd med hjemmel i reinbeitekonvensjonen av 1972 mellom Norge og Sverige er revet da disse bare skapte problemer for den grenseoverskridende reindriften.

7. Revidering og vedtak av distriktsplanen

Distriktsplanen skal revideres og godkjennes av distriktsstyret hvert 5. år. Det åpnes imidlertid for at planen kan revideres oftere dersom særlige hensyn eller behov skulle tilsi at dette er nødvendig.

Berørte kommuner, fylkeskommune og fylkesmann orienteres herved om planarbeidet og innholdet i planen.

Kommunene, fylkeskommunen og fylkesmannen, samt berørt sameby skal få tilsendt den endelige planen. Planen skal også sendes til Fylkesmannen.

Vedtatt på årsmøtet i Duokta reinbeitedistrikt xx.xx.2015.

Arkivsaksnr: 2013/3764-0

Saksbehandler: Inge Sollund Ingvaldsen

Dato: 27.05.2015

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Midtre Nordland nasjonalparkstyre	27/2015	16.06.2015

Oppheving av ST 41/2013: Retningslinjer for utbetaling av honorar ved befaringer og konferanser

Forslag til vedtak

Midtre Nordland nasjonalparkstyre opphever sine egne retningslinjer for utbetaling av honorar ved befaringer og konferanser, og følger de nasjonalt fastsatte takstene for møtegodtgjøring jfr. Statens personalhåndbok.

Bakgrunn

På Midtre Nordland nasjonalparkstyrets styremøte 30. mai 2013 ble «retningslinjer for utbetaling av honorar ved befaringer og konferanser» (ST 41/2013) vedtatt.

I vedtaket står det: «det skal honoreres med inntil 5 timer pr dag ved befaringer og konferanser selv om arrangementet er av lengre varighet».

Den 4. mars 2015 hadde Midtre Nordland nasjonalparkstyre kursdag i Bodø hvor det ble hold en kort orientering av Tino Østingsen som økonomiansvarlig hos Fylkesmannen i Nordland, angående retningslinjer for møtegodtgjøring for styrer råd og utvalg. Hentet fra statens personalhåndbok heter det: «Utgangspunktet er at møter kan godgjøres med inntil 6 timer pr møtedag». Dette gjelder også befaringer.

Styreleder sendte epost 26. mai der det ble ytret et ønske om at denne saken tas opp på nytt.

Vurdering

Når styret fastsatte retningslinjene i 2013 var begrunnelsen at man var redd for at utbetaling av møtehonorar skulle gå ut over innhold og aktivitet på befaringene. Det ble vist til at befaringen i Ørnes skulle vare 9-10 timer og at dette ville utgjøre en så stor

kostnad, at det ville gå ut over de planlagte aktivitetene. Derfor ble det satt et tak på at det kun skulle godgjøres for 5 timer på befaringer og konferanser.

De nye retningslinjene for Statens personalhåndbok sier at det kan godgjøres med inntil 6 timer per møtedag, herunder også befaringer og konferanser. Dette er én time mer enn dagens retningslinjer for MNNPS. For et fulltallig styre utgjør dette 5852,- i ekstra honorarutgifter per befaring.

For Midtre Nordland nasjonalparkstyrets budsjett vil dette ha liten innvirkning. Da budsjettet for 2015 ble vedtatt på styremøte i desember 2014, ble det budsjettert med at samtlige styremedlemmer deltar på befaringer og nasjonalparkkonferanse, noe som har vist seg å være vanskelig å realisere. Vi hadde i 2014 rundt 135 000,- til overs etter endt budsjettår, og budsjettet er i samme størrelsesorden i 2015. Det ble budsjettert med studietur i 2014, samt nasjonalparkkonferanse i 2015. På sistnevnte var det kun to deltakere fra Midtre Nordland nasjonalparkstyre.

Per 27. mai 2015 har MNNPS brukt 211 337,- av sine tildelte midler (800 000,-). Dette inkluderer også en del utgifter knyttet til styremøtet i desember 2014, blant annet honorarer. Det gjenstår tre styremøter hvorav to inkluderer befaringer.

Saksopplysning

Satsene har økt til 418 kr/time for medlemmer og 552 kr/time for leder.

Arkivsaksnr: 2015/3656-0

Saksbehandler: Inge Sollund Ingvaldsen

Dato: 02.06.2015

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Midtre Nordland nasjonalparkstyre	28/2015	16.06.2015

MIDNOR - Dispensasjon motorferdsel - Saltfjellet landskapsvernområde - Naturbevakare Tom Wiklund

Forslag til vedtak

Tom Wiklund gis med dette dispensasjon etter naturmangfoldlovens § 48 for motorisert ferdseel gjennom Saltfjellet landskapsvernområde. Dispensasjon gis på følgende vilkår:

Vilkår:

- Dispensasjon gjelder fra 16. juni 2015 til 30. juni 2016
- Dispensasjon gjelder for inntil to (2) snøskutere for transport til Sverige, for å gjennomføre nødvendig feltarbeid på fjellrev og andre rovdyr i området.
- Oppsynsarbeid skal i størst mulig grad samkjøres med kjøringa til Fjelltjenesten i samme periode.
- Statskog Fjelltjenesten v. Kristian Sivertsen skal kontaktes før kjøring
- Det skal tas hensyn til rein i området, spesielt ved kjøring i mai – juni.
- Det skal ikke kjøres i nærhet til norske fjellrevhi. Kjøringen skal foregå minimum 500 meter fra hi.
- Det skal føres kjørebok. Den skal sendes til Midtre Nordland nasjonalparkstyre etter endt dispensasjonsperiode.

Bakgrunn

Svensk naturoppsyn v. Tom Wiklund har i søknad datert 21. mai 2015 uttrykt et ønske om å få tillatelse til å kjøre gjennom Saltfjellet landskapsvernområde fra Polarsirkelen til svenskegrensa, gjennom Stokkafjellet. Primært ønsker søker en flerårig dispensasjon til dette formålet. Det er også et sterkt ønske at det kan gis dispensasjon til følgeskuter.

Formålet med kjøringen er å forenkle feltarbeid knyttet til fjellrev og andre rovdyr i området.

Grunnlaget for avgjørelsen

Verneforskrift for Saltfjellet landskapsvernområde IV punkt 8:

- Motorferdsel til lands og til vanns, herunder landing med luftfartøy og lavtflyging er ikke tillatt. Med landing menes her også henting og bringing av passasjerer og gods selv om landing i egentlig forstand ikke skjer

Naturmangfoldloven § 48:

- Forvaltningsmyndigheten kan gjøre unntak fra et vernevedtak dersom det ikke strider mot vernevedtakets formål og ikke kan påvirke verneverdiene nevneverdig, eller dersom sikkerhetshensyn eller hensynet til vesentlige samfunnsinteresser gjør det nødvendig

Vurdering

Motorisert ferdsel gjennom Saltfjellet landskapsvernområde er forbudt, men den generelle unntaksparagrafen § 48 i naturmangfoldloven kan åpne opp for slik kjøring.

Tiltaket strider ikke med verneformålet, men vil ha en stor positiv effekt på verneverdiene ved at man får styrket arbeidet på fjellrev på andre siden av grensen.

Tiltakshaver ønsker en flerårig dispensasjon, men på grunn av at saken vurderes etter naturmangfoldlovens § 48, samt at revidert forskrift for Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark m. omkringliggende verneområder ligger ute til høring, gis det kun ettårig dispensasjon. Dispensasjon gis ut juni 2016 slik at denne kan brukes også neste år.

Vurdering etter § 8 – 12 i naturmangfoldloven

- Man har mye kunnskap om kjøring i denne årstiden. Fjelltjenesten sammen med Naturbevakarene i Sverige har imidlertid god kunnskap om verneverdiene. Det vil settes strenge vilkår knyttet til fjellrevhi og det skal tas spesielt sterkt hensyn til reinsdyr i perioden mai – juni.
- Førre var prinsippet tillegges ikke særlig vekt i vurderingen da det er et bra kunnskapsgrunnlag om motorisert ferdsel.
- Denne kjøringen vil ikke gi noe stor innvirkning på samlet belastning i området. Det er allerede litt kjøring fra før av Fjelltjenesten, men det settes vilkår om at arbeidene som blir gjort i området bør samkjøres for å minske den samlede belastningen.
- Merknader i forbindelse med at det må kjøres rundt fjellrevhi må påkostes av tiltakshaver

- For miljøet og økosystemets del vil det være best å kjøre inn til de svenske hiene Saltfjellet landskapsvernområde. Øvrige alternativ resulterer i mye lengre kjøredistanser, i mer sårbart terreng.

Konklusjon

Naturbevakare Tom Wiklund gis dispensasjon til å kjøre gjennom Saltfjellet landskapsvernområde.

Klageadgang:

Avgjørelsen kan påklages til Miljødirektoratet. Klagefristen vil være tre uker etter at vedtaket er mottatt. Eventuell klage sendes gjennom nasjonalparkstyret.

Andre relevante dokumenter, ikke vedlagt:

Arkivsaksnr: 2014/3376-0

Saksbehandler: Gunnar Rofstad

Dato: 10.06.2015

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Midtre Nordland nasjonalparkstyre	29/2015	16.06.2015

Dispensasjon for innsamling av plantebelegg fra Rago nasjonalpark, Sjunkhatten nasjonalpark, Junkerdal nasjonalpark og Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark

Forslag til vedtak

Prosjekt Salten flora, ved Trond Skoglund, Bernt-Gunnar Østerkløft, Magne Stensland og Kjartand Strand gis med dette dispensasjon fra:

Kap. 3 punkt 2.1 i forskrift for Sjunkhatten nasjonalpark

Kap. 3 punkt 2.3 i forskrift for Rago nasjonalpark

Kap. 3 punkt 2.1 i forskrift for Junkerdal nasjonalpark

Kap. IV punkt 2.1 i forskrift for Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark,

for innsamling av nødvendige plantebelegg i forbindelse med Salten Floras kartleggingsprosjekt.

- Dispensasjonen gjelder ikke arter som på Den Norske rødlista fra 2010 har status NT, VU, EN og CR.
- Dispensasjonen gjelder for to eksemplar av hver art fra hver forekomst.
- Dispensasjonen gjelder for 2015-2019.
- Midtre Nordland nasjonalparkstyre må gis melding om når alle registreringer er på plass i Artsdatabankens registreringssystem. Dette må skje i løpet av 2015.

Bakgrunn

Salten Naturlag har siden 2003 gjennom «Prosjekt Salten Flora» drevet systematisk kartlegging av floraen i Saltenkommunene. I den forbindelse har de behov for å samle inn plantebelegg for sikker artsbestemmelse og som dokumentasjon.

Grunnlaget for avgjørelsen

Sjunkhatten nasjonalpark ble etablert Kgl. res av 5. februar 2010

Formålet med Sjunkehatten nasjonalpark er å ta vare på et stort, sammenhengende og villmarkspreget naturområde som inneholder særegne, representative økosystemer og landskap, og som er uten tyngre inngrep.

Formålet med nasjonalparken omfatter:

- bevaring av et fjord- og høgfjellsøkosystem med et egenartet og variert biologisk mangfold,
- bevaring av et vakkert og svært variert landskap fra fjord til høgfjell,
- bevaring av leveområde for sjeldne dyrearter i tilknytning til vann- og våtmarkssystemer, og annet biologisk mangfold som preger området,
- bevaring av geologiske forekomster i et storslått isbreutformet landskap,
- bevaring av vakker og særpreget vassdragsnatur,
- bevaring og sikring av kulturminner,
- bevaring og sikring av grotter og karstformer mot all skade og mot at det fjernes biologisk eller geologisk materiale fra dem.

Formålet omfatter også bevaring av det samiske naturgrunnlaget.

Allmennheten, med særlig fokus på barn og unge, skal gis anledning til uforstyrret naturopplevelse gjennom utøvelse av naturvennlig og enkelt friluftsliv med liten grad av teknisk tilrettelegging.

Innen nasjonalparken er vegetasjon, herunder døde busker og trær, vernet mot all skade og ødelegging. Planting eller såing av trær og annen vegetasjon er forbudt, jfr. Kap. 3 punkt 2.1 i verneforskriften

Rago nasjonalpark ble etablert ved Kgl. res av 22. januar 1971.

Nasjonalparken skal representere et uberørt nordlandsk fjellandskap med egenartet dyreliv i grenseområdet mot den svenske nasjonalpark Padjelanta.

I Rago nasjonalpark er alle planter, herunder levende og døde trær fredet mot skade og ødeleggelse av enhver art som ikke skyldes vanlig ferdsel. Til å gjøre opp ild skal det så vidt mulig bare anvendes kvist og greiner. Bærplukking er tillatt. Nye plantearter må ikke innføres, jfr Kap. III punkt 2.1.

Junkerdal nasjonalpark ble etablert ved Kronsprinsregentens res. av 9. januar 2004

Formålet med Junkerdal nasjonalpark er:

- å bevare et stort og tilnærmet urørt naturområde som sikrer biologisk mangfold med økosystemer, arter og bestander, geologiske forekomster og kulturminner. Spesielt viktig er det unike plantelivet.
- å stimulere til opplevelse av natur og landskap med få eller ingen inngrep gjennom utøvelse av tradisjonelt og enkelt friluftsliv.

Ivaretagelse av naturgrunnlaget innenfor nasjonalparken er viktig for samisk kultur og næringsutnyttelse. Området skal kunne brukes til reindrift.

Innen Junkerdal nasjonalpark er all vegetasjon, herunder døde busker og trær, vernet mot all skade og ødeleggelse av enhver art. Planting eller såing av trær og annen vegetasjon er forbudt, jfr verneforskriftens Kap. 3 punkt 2.1.

Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark ble etablert ved Kgl. res av 8. september 1989.

Formålet med nasjonalparken er:

- å bevare et vakkert og tilnærmet uberørt fjellområde med dets plante- og dyreliv og geologiske forekomster, der variasjonen i naturforholdene er særlig markert og verdifull.
- i tillegg skal nasjonalparken sammen med Gåsvatnan og Saltfjellet landskapsvernområder og Storlia naturreservat bidra å bevare et sammenhengende naturområde som også inneholder mange samiske og andre kulturminner.
- å gi allmennheten muligheten til naturopplevelse i området.

I Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark er vegetasjonen, herunder også døde trær og busker, fredet mot skade og ødeleggelse av enhver art som ikke skyldes vanlig ferdsel og tradisjonell utmarksbeiting.

Nye plantearter må ikke innføres. Treslagskifte er ikke tillatt, jfr Kap IV punkt 2.1

Ingen av forskriftene for noen av disse nasjonalparkene har relevante spesifiserte unntaksbestemmelser.

Søknaden må derfor vurderes i forhold til naturmangfoldlovens § 48.

Det kan da gis tillatelse til omsøkte aktivitet dersom tiltaket ikke strider mot vernevedtakenes formål og ikke kan påvirke verneverdiene nevneverdig, eller dersom sikkerhetshensyn eller hensynet til vesentlige samfunnsinteresser gjør det nødvendig.

Vurdering

Med de begrensninger som er lagt inn i tillatelsen, ikke arter på rødlista og begrensninger på antall individ av hver art, vil omsøkte tiltak ikke være i strid med vernevedtakets formål og ikke påvirke verneverdiene.

Kunnskapsgrunnlaget vurderes som godt slik at føre var prinsippet ikke kommer til anvendelse. Det er ikke gitt andre tillatelse til innsamling av planter i de aktuelle områdene slik at samla belastning heller ikke har betydning.

Klageadgang:

Avgjørelsen kan påklages til Miljødirektoratet. Klagefristen er tre uker etter at vedtaket er mottatt. Eventuell klage sendes gjennom nasjonalparkstyret.

Parter i saken:

Beiarn kommune		8110	Moldjord
Bodø kommune	Postboks 319	8001	Bodø
Fauske kommune	Postboks 93	8201	Fauske
Fylkesmannen i Nordland	Moloveien 10	8002	BODØ
Meløy kommune	Gammelveien 5	8150	Ørnes
Miljødirektoratet	Postboks 5672 Sluppen	7485	TRONDHEIM
Naturvernforbundet i Nordland	Loffjellveien 7	8602	Mo i Rana
Prosjekt Saltens Flora	Meløysjøen	8157	MELØY
Rana kommune	Postboks 173	8601	MO i RANA
Saltdal kommune	Kirkegt. 23	8250	Rognan
Statskog Fjelltjenesten ved Jim Kristiansen	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS
Statskog Fjelltjenesten ved Kristian Sivertsen	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS
Statskog Fjelltjenesten ved Tore Veisetaune	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS
Sørfold kommune	Rådhuset	8226	Straumen

Andre relevante dokumenter, ikke vedlagt:

Naturmangfoldloven

Fredningsforskrift for:

 Sjunkhatten nasjonalpark

 Rago nasjonalpark

 Junkerdal nasjonalpark

 Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark